



Bodleian Libraries

UNIVERSITY OF OXFORD

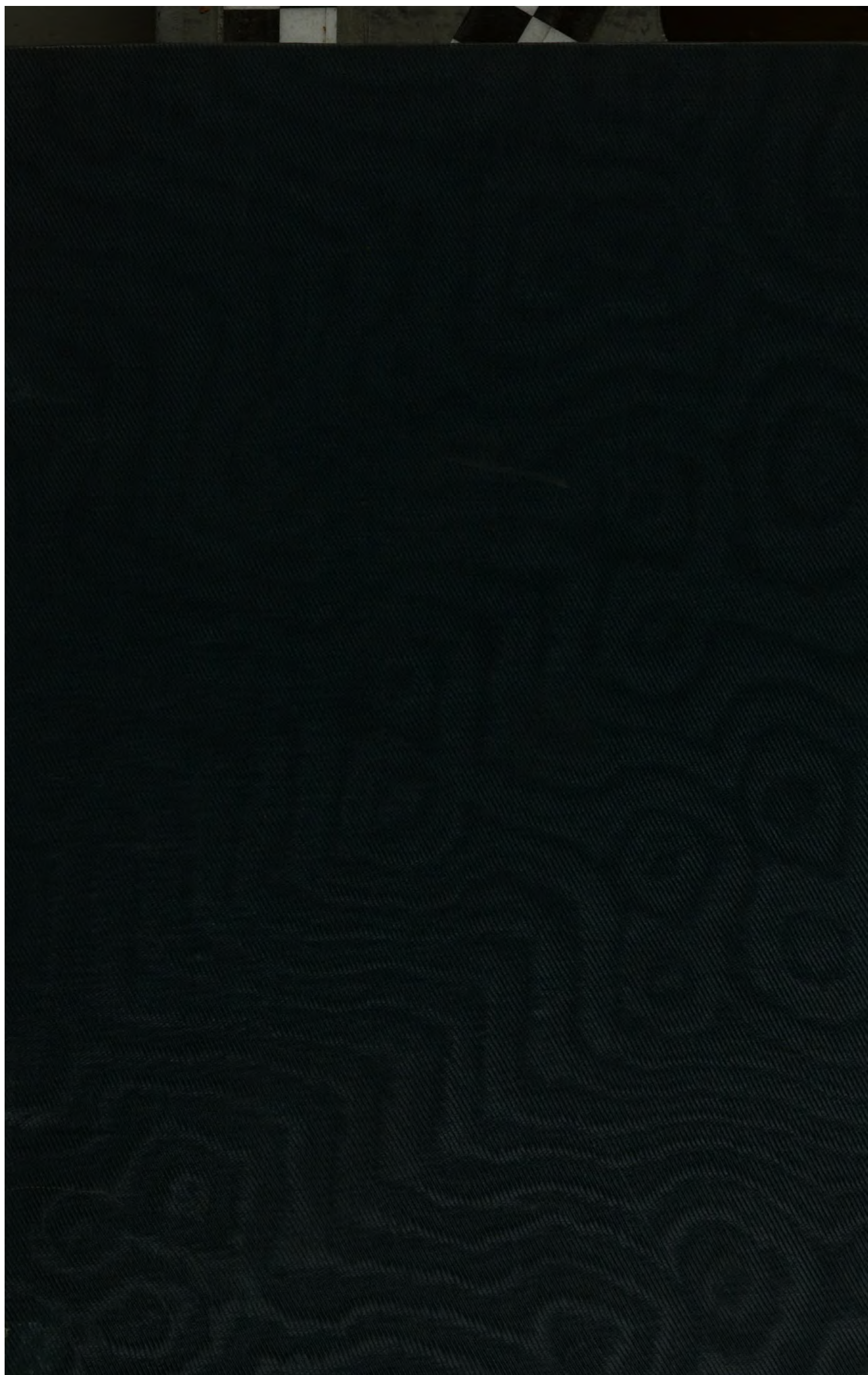
This book is part of the collection held by the Bodleian Libraries
and scanned by Google, Inc. for the Google Books Library Project.

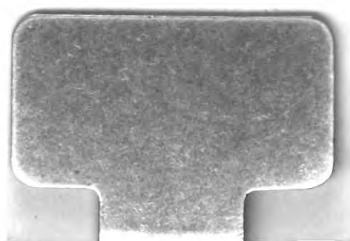
For more information see:

<http://www.bodleian.ox.ac.uk/dbooks>



This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-
ShareAlike 2.0 UK: England & Wales (CC BY-NC-SA 2.0) licence.





1882-1883

اصل اصول نحو - مصنفہ مولوی
محمد حسن خان بہادر صدر الصدور سابق کانپور -
جامع الغرض - فارسی شرح بیسوا و معتبر
کافیہ کی بحر مصنفہ مولوی عبد الغنی چار جلدیں
۱ جلد اول - مقدمہ کتاب سے
تا بحث ماو لا شہتین ملیں -
۲ جلد دوم - بحث منصوبات سے
تا بحث توابع -
۳ جلد سوم - بنیات سے اور مضمرات
تا سد گیل -
۴ جلد چہارم - بیان میں عوامل معنوی
تا ختم کتاب -
منطق
مجموعہ منطق - نا در مجموعہ جہین چند کتب
شامل ہیں -
۱ - رسالہ صغریٰ - ۲ - رسالہ کبریٰ
۳ - ایسا غوبی - ۴ - مختصر المیزان
۵ - میزان المنطق - ۶ - تہذیب
۷ - حراۃ المنطق - ۸ - تعریف الاشیا
۹ - تعلیقات تعریف الاشیا -
۱۰ - ملخص جامع المیزان - ۱۱ - رسالہ مقولات
۱۲ - رسالہ جوابہ مضیہ -
شرح تہذیب - عزلی میں مصنفہ مولانا

سعد الملتہ والدین تفتتارانی بخواشی مولوی
عبد الحمی مع شرح ضابطہ از مولوی عبد الحکیم
مولانا مفتی سعد اللہ مولانا ابو الفتح مولانا
شیخ الاسلام -
ایضاً - فارسی مع شرح فارسی کتب کتاب
از مولوی محمد اسلم حامل المتن بخشی -
بدیع المیزان - مصنفہ مولوی عبد اللہ
بن السدا عثمانی -
قال اقول - شرح ایسا غوبی کی بحر
مصنفہ اثیر الدین الہری -
قطبی منطق - مصنفہ ملا قطب الدین
درسی کتاب -
سیر قطبی - از میر سید شریف علاء -
رسالہ ایضا حات - سنی بیہت اشکات
یہ حاشیہ قطبی کا ہے -
حاشیہ عبد الحکیم - بر قطبی و میر قطبی از ملا
عبد الحکیم -
شرح مسلم - ملا بین المسمی بحر آۃ الروح -
در مباحث تصورات و دیگر رسالہ تصدیقات
شرح مسلم ملا بین مصنفہ مولانا محمد حسین -
شرح مسلم - قاضی مبارک مع منہیات شرح مسلم
قاضی مبارک مصنفہ قاضی محمد مبارک

شرح شافیہ - فارسی زبان از ملا محمد سعید
حامل المتن -

رضی شرح شافیہ - مصنفہ محمد بن احسن
استرآبادی -

مجموعہ تحریریں منظوم و رسالہ مرآۃ الصرف
مسائل صرف کے تعلیم میں تصنیف تھی دولت

کچھ

مجموعہ تحریریں شامل چند کتب ذیل مخشی -

۱ - نحویر - از میر سید شریف علامہ یگانہ زمانہ

۲ - مائتہ عامل - ۳ - جمل - ۴ - خلاصہ

۵ - تتمہ - ۶ - عمدۃ المرام -

ضروری مخشی - مصنفہ امام ابو الحسن

علی حمید الدین -

شرح مائتہ عامل - مخشی درسی کتاب عرب -

ہدایۃ النجوم مخشی - مع رسالہ مین الافادہ

فی کشف الاضافہ رسالہ از مولوی عبد اللہ

صاحب بکگرمی -

کافیہ مخشی - خط نستعلیق مصنفہ ابن حاجب

علامہ در باب نوشتات سماعیہ مع قصیدہ از

مصنف علامہ و نیز دو رسالہ تحقیق نوشت سماعیہ

مین ایک مصنفہ ابن کمال کا اور دوسرا

مولوی عبد الرحیم کا -

ایضاً کافیہ مخشی - بخط نسخ لیسٹ عدد ۱۰۰

کافیہ مخشی با ترجمہ و حاشی -

شرح کافیہ فارسی - منظوم مصنفہ مولوی

محمد ابراہیم -

شرح ملا جامی مخشی - مطبوعہ قدیم یہ شرح

کافیہ کی ہر مصنفہ ملا عبد الرحمن جامی مع رسالہ

تقریر حاصل و محمول از مولوی خادم احمد -

ایضاً - جلی قلم مطبوعہ جدیدہ واضح کاغذ عمدہ

مع تقریر حاصل و محمول -

ایضاً - جلی قلم -

رضی شرح کافیہ - مصنفہ محمد بن احسن استرآبادی

مطبوعہ مطبعہ ندر اکلان دو جلد مین -

۱ - جلد اول - تالیف بحر و رات ہر

۲ - جلد ثانی - بحث مبنیات سے تالیف

حرف فہم کتاب -

حاشیہ شرح جامی - مصنفہ ملا محمد جمال -

ایضاً - حاشیہ ملا عبد الرحمن استرآبادی -

لب الاعراب - مصنفہ مولوی عبید اللہ

تسمیل الکافیہ - شرح کافیہ مصنفہ مولوی

عبد الحق خیر آبادی -

حاشیہ عبد الغفور - مصنفہ مولوی عبد الغفور

مع تکرار از مولوی عبد الحکیم شرح ملا جامی کا

نام حاشیہ ہر دو جلد مین حاشیہ عبد الغفور

ہندسہ ۳۵۲ پر قلم ہر اور تکرار ہندسہ ۱۶۴ -

[illegible]

خانمہ الطبع

الحمد لله والمنه که رساله نافعه حاوی اصول و قواعد علم صرف و عجاظه لائقه جامع ضوابط
و عوائد علم شگرف متضمن بمقاصد عدیده و مشتکل بر مطالب مفیده سودمند کافه
جمهور طلباب و در تبیین توضیح اصول صحیح و تعلیلات یفت اقسام صحیح - مثال
مضاعف - نفیت - ناقص - موزن - اجزای رساله نایاب و صرف صغیر و کبیر
هر باب از اقسام هفتگانه مجرود و مزید ثلاثی و رباعی و شرح تعلیلات هر یک هم در آن
ثبت است بدلائل بابرات اسمی بر جامع التعلیلات جذباتی که در آن
از عوایات و محصلات تعلیلات و تحقیقات اصول صرف بنحویکه باید و سهولترین
طرق طالبان طراوه نماید جل شده اکنون از تأیید این روزی بار ثانی حسب استبداد
اهل شوق و مطبع نامی ششی نول کشور بمقام لکهنو در ماه ستمبر ۱۲۹۲ م
مطابق ماه شوال ۱۲۹۶ هجری حلیه طبع پوشید

سقوط حرکت شد و اگر گشت در باقی سقوط نون شد مصدر را و اگر گاد اصل شد اگر گاد بود اول
 واقع شد بجای فاکلمه در باب تفاعل تا را و ال کردند و ال را در و ال او غام کردند و همزه
 وصل مکسوره برای تخریب ابتدا بسکون در اولش در آوردند و اگر گاد شد تخیل باقی
 ابواب مانند تخیل این دو باب است که نوشته شد یعنی بابهای تفاعل را بر تفاعل بابها
 تفاعل را بر تفاعل قیاس باید کرد باب افتعال خصم خصم خصما تا آخر خصم در اصل
 اخصم بود صاد واقع شد بجای عین کلمه در باب افتعال تا را صاد کردند اخصم شد بعد
 دو حرف از یک جنس بهم آمدند هر دو متحرک حرکت اول را نقل کرده با قبل دادند
 بعد از اول ساکن ثانی متحرک اول را در دوم او غام کردند اخصم شد بعد بحرف گشت
 استعنا از همزه وصل حاصل شد همزه را حذف کردند خصم شد تخیل در اصل تخیم بود
 صاد واقع شد بجای عین کلمه در باب افتعال تا را صاد کردند اخصم شد بعد
 دو حرف از یک جنس بهم آمدند هر دو متحرک حرکت اول را نقل کرده با قبل دادند
 اول ساکن ثانی متحرک اول را در دوم او غام کردند تخیم شد برین قیاس مستند
 باقی باب دیگر تخیم خصم خصما فهو تخیم الخ خصم در اصل تخیم بود صاد واقع شد
 بجای عین کلمه در باب افتعال تا را صاد کردند اخصم شد بعد دو حرف از یک
 جنس بهم آمدند هر دو متحرک حرکت اول را انداختند التقاء ساکنین شد میان غا
 و صاد خارا کسره دادند لان الساکن اذا تحرك حرك بالکسره بعد صاد اول ساکن ثانی
 متحرک اول را در دوم او غام کردند اخصم شد بعد بحرف گشت خا استعنا از همزه وصل
 حاصل گشت همزه را حذف کردند تخیم شد تخیل مضارع نیست تخیم در اصل تخیم بود تا و ا
 شد بجای عین کلمه در باب افتعال تا را صاد کردند تخیم شد بعد دو حرف از یک

تقطیع بود و طاقع شد بجای فاعله در باب تفاعل تا را طاک کردند و طاق و طاقا و غام کردند و طاقه شد
 برین قیاس است در باقی مضارع معلوم و مجهول و اسم فاعل و اسم مفعول و در همه
 یک قیاس است مصدر اظهر و اصل قطعه بود و طاقع شد بجای فاعله در باب
 تفاعل تا را طاک کردند و طاق و طاقا و غام کردند و همزه وصل بکسر برای تعذر ابتدای بسکون
 در اولش در آوردند اظهر شد الامر منه اظهر اظهر تا آخر اظهر را از قطعه بنا کردند تا که
 علامت استقبال بود از حذف کردند مابین حذف ساکن و همزه وصل بکسر
 در اولش در آوردند امر میان باشد بسکون آخرش را وقت کردند علامت
 وقفی سقوط حرکت شد اظهر شد همزه وصل در اول ماضی و مصدر و امر می آید
 و در باقی نمی آید و تمامی این بابها اوارک و اصل تیارک بود و ال واقع شد
 بجای فاعله در باب تفاعل تا را و ال کردند و ال را و ال او غام کردند و همزه
 وصل مکسوره برای تعذر ابتدای بسکون در اولش در آوردند اوارک شد بر قیاس
 است تا آخر ماضی مجهول اوارک و اصل تیارک بود و ال واقع شد بجای فاعله
 در باب تفاعل تا را و ال کردند و ال را و ال او غام کردند و همزه وصل مضمومه
 برای تعذر ابتدای بسکون در اولش در آوردند اوارک شد تا آخر مضارع معلوم
 تیارک و اصل تیارک بود و ال واقع شد بجای فاعله در باب تفاعل تا را
 و ال کردند و ال را و ال او غام کردند و تیارک شد برین قیاس است در باقی معلوم
 و مجهول و اسم فاعل و اسم مفعول الامر منه اوارک را انیم اوارک بنا کردند تا که علامت
 استقبال بود آن را حذف کردند مابین حذف ساکن و همزه وصل مکسوره در
 اول او در آوردند امر میان باشد بسکون آخرش را وقت کردند علامت وقفی

[illegible]

مُسْتَحَاةٌ مُسْتَحَاتٌ مُسْتَحَاتٌ وَاصِلٌ مُسْتَحَاتٌ بِوَدَّ يَتَحَرَّكُ بِاقْبَلِ اَوْ مُفْتَوِّحٌ اَنْ يَارِ اَبَالَفَ
 بِدَلِ كِرُونِ التَّقَا سَاكِنِينَ شَبِيحَانَ اَلْفَ وَتَوْنِينَ اَلْفَ رَاخِذٌ كِرُونِ شَبِيحَانَ رَاخِذٌ
 يَاتَحَرَّكُ بِاقْبَلِ اَوْ حَرْفٌ صَحِيحٌ سَاكِنٌ حَرْكٌ يَارِ اَنْقَلِ كِرُونِ بِاقْبَلِ دَاوَنْدِ يَادِ اَصْلٌ تَحَرَّكُ بِوَدَّ
 اَلْكَوْنِ بِاقْبَلِ اَوْ مُفْتَوِّحٌ كَشْتِ اَنْ يَارِ اَبَالَفَ بِدَلِ كِرُونِ التَّقَا سَاكِنِينَ شَبِيحَانَ
 اَلْفَ وَتَوْنِينَ اَلْفَ رَاخِذٌ كِرُونِ شَبِيحَانَ وَاصِلٌ شَبِيحَانَ بِوَدَّ يَاتَحَرَّكُ
 بِاقْبَلِ اَوْ حَرْفٌ صَحِيحٌ سَاكِنٌ حَرْكٌ يَارِ اَنْقَلِ كِرُونِ بِاقْبَلِ دَاوَنْدِ يَادِ رَاخِذٌ كِرُونِ
 لِاجْلِ التَّقَا شَبِيحَانَ شَبِيحُونَ وَاصِلٌ مُسْتَحَاتٌ بِوَدَّ يَاتَحَرَّكُ بِاقْبَلِ اَوْ مُفْتَوِّحٌ اَنْ يَارِ
 بِاَلْفَ بِدَلِ كِرُونِ التَّقَا سَاكِنِينَ شَبِيحَانَ اَلْفَ وَوَاوِ اَلْفَ رَاخِذٌ كِرُونِ شَبِيحُونَ
 بِوَدَّ يَاتَحَرَّكُ بِاقْبَلِ اَوْ حَرْفٌ صَحِيحٌ سَاكِنٌ حَرْكٌ يَارِ اَنْقَلِ كِرُونِ بِاقْبَلِ دَاوَنْدِ يَادِ اَصْلٌ تَحَرَّكُ بِوَدَّ
 اَلْكَوْنِ بِاقْبَلِ اَوْ مُفْتَوِّحٌ كَشْتِ اَنْ يَارِ اَبَالَفَ بِدَلِ كِرُونِ التَّقَا سَاكِنِينَ شَبِيحَانَ
 وَوَاوِ اَلْفَ رَاخِذٌ كِرُونِ شَبِيحُونَ وَاصِلٌ مُسْتَحَاتٌ بِوَدَّ يَاتَحَرَّكُ بِاقْبَلِ اَوْ
 مُفْتَوِّحٌ اَنْ يَارِ اَبَالَفَ بِدَلِ كِرُونِ شَبِيحَانَ شَبِيحَانَ بِوَدَّ يَاتَحَرَّكُ بِاقْبَلِ اَوْ حَرْفٌ صَحِيحٌ سَاكِنٌ
 حَرْكٌ يَارِ اَنْقَلِ كِرُونِ بِاقْبَلِ دَاوَنْدِ يَادِ اَصْلٌ تَحَرَّكُ بِوَدَّ اَلْكَوْنِ بِاقْبَلِ اَوْ مُفْتَوِّحٌ كَشْتِ
 اَنْ يَارِ اَبَالَفَ بِدَلِ كِرُونِ التَّقَا سَاكِنِينَ شَبِيحَانَ هَرِ وَوَاوِ اَلْفَ اَوَّلِ رَاخِذٌ
 كِرُونِ شَبِيحَانَ شَبِيحَاتَانِ وَاصِلٌ شَبِيحَاتَانِ بِوَدَّ اَلْكَوْنِ بِاقْبَلِ اَوْ مُفْتَوِّحٌ اَنْ يَارِ
 يَاتَحَرَّكُ بِاقْبَلِ اَوْ حَرْفٌ صَحِيحٌ سَاكِنٌ حَرْكٌ يَارِ اَنْقَلِ كِرُونِ بِاقْبَلِ دَاوَنْدِ يَادِ اَصْلٌ تَحَرَّكُ بِوَدَّ
 اَلْكَوْنِ بِاقْبَلِ اَوْ مُفْتَوِّحٌ كَشْتِ اَنْ يَارِ اَبَالَفَ بِدَلِ كِرُونِ اَلْفَ رَاخِذٌ كِرُونِ لِاجْلِ التَّقَا
 مُسْتَحَاتٌ شَبِيحَانَ شَبِيحَانَ شَبِيحَانَ شَبِيحَانَ شَبِيحَانَ شَبِيحَانَ شَبِيحَانَ شَبِيحَانَ شَبِيحَانَ
 عَلَامَتِ اِسْتِقْبَالِ بِوَدَّ اَنْ رَاخِذٌ كِرُونِ بِاقْبَلِ دَاوَنْدِ يَادِ اَصْلٌ تَحَرَّكُ بِوَدَّ

حرف صحیح ساکن حرکت یا را نقل کرده با قبل داوندر یا در اصل متحرک بود اکنون با قبل او
مفتوح گشت آن یا را با الف بدل کردند التقاء ساکنین شد میان هر دو یا در اول
حذف کردند مستحیث شد مصدر استخاء و در اصل استخیا یا بود یا واقع شد بر طرف
بعد از الف زائده آن یا را همزه بدل کردند استخیا شد بعده یا متحرک با قبل او حرف
صحیح ساکن حرکت یا را نقل کرده با قبل داوندر بعده یا در اصل متحرک بود اکنون با قبلش
مفتوح گشت آن یا را با الف بدل کردند التقاء ساکنین شد میان هر دو الف
الف اول را حذف کردند استخاء شد اسم فاعل استخیا مستحیان مستحیثان
مستحیات مستح در اصل مستح بود ضمیه بر یا ثقیل بود انداختند التقاء ساکنین شد
میان یا و تنوین یا را حذف کردند مستحیث شد بعده یا متحرک با قبل او حرف صحیح
ساکن حرکت یا را نقل کرده با قبل داوندر التقاء ساکنین شد میان یا و تنوین
یا را حذف کردند مستحیث شد مستحیان در اصل مستحیان بود کسره بر یا ثقیل بود
نقل کرده با قبل داوندر بعده یا را حذف کردند برای خفت مستحیان شد
مستحون در اصل مستحیون بود ضمیه بر یا ثقیل بود و نقل کرده با قبل داوندر بعد
حرکت با قبل التقاء ساکنین شد میان یا و او یا را حذف کردند مستحیون شد
بعده یا متحرک با قبل او حرف صحیح ساکن حرکت یا را نقل کرده با قبل داوندر التقاء
ساکنین شد میان یا و او یا را حذف کردند مستحون شد مستحیه در اصل مستحیه بود
یا متحرک با قبل او حرف صحیح ساکن حرکت یا را نقل کرده با قبل داوندر یا را حذف کردند
از جهت خفت مستحیه شد مستحیان در اصل مستحیان بود و تعلیل این ماندن مستحیه
مستحیات برین قیاس است که در اصل مستحیات بود اسم مفعول مستحیث مستحیان مستحون

بما قبل داونده التقاء ساکنین شد میان یاء و او یا را حذف کردند گشت چون شد یستخیم در
 اصل یستخیم بود کسره بر یا ثقیل بود نقل کرده بما قبل داونده التقاء ساکنین شد میان هر دو
 یا یا و اول را حذف کردند یستخیم شد مضارع مجهول یستخیم یستخیم تا آخر یستخیم
 در اصل یستخیم بود یا متحرک یا قبل او مفتوح آن یا را با الف بدل کردند یستخیم شد بعد یا
 متحرک یا قبل او حرف صحیح ساکن حرکت یا را نقل کرده بما قبل داونده مفتوح آن یا را با الف
 بدل کردند یستخیم بعد یا در اصل متحرک بود اکنون یا قبل او مفتوح گشت آن یا را با الف بدل
 کردند التقاء ساکنین شد میان هر دو الف الف اول را حذف کردند یستخیم شد
 یستخیم در اصل یستخیم بود یا متحرک یا قبل او حرف صحیح ساکن حرکت یا را نقل کرده
 بما قبل داونده یا در اصل متحرک بود اکنون یا قبل او مفتوح گشت آن یا را با الف بدل
 کردند بعد الف را حذف کردند از جهت خفت یستخیم یستخیم در اصل یستخیم بود
 یا متحرک یا قبل او مفتوح آن یا را با الف بدل کردند التقاء ساکنین شد میان
 الف و او الف را حذف کردند یستخیم شد بعد یا متحرک یا قبل او حرف صحیح
 ساکن حرکت یا را نقل کرده بما قبل داونده یا در اصل متحرک بود اکنون یا قبل او مفتوح
 گشت آن یا را با الف بدل کردند التقاء ساکنین شد میان الف و او الف را
 حذف کردند یستخیم شد یستخیم در اصل یستخیم بود یا متحرک یا قبل او حرف
 صحیح ساکن حرکت یا را نقل کرده بما قبل داونده التقاء ساکنین شد میان هر دو
 یا یا و اول را حذف کردند یستخیم شد یستخیم واحد مؤنث مخاطبه در اصل
 یستخیم بود یا متحرک یا قبل او حرف مفتوح آن یا را با الف بدل کردند التقاء
 ساکنین شد میان الف و یا الف را حذف کردند یستخیم شد بعد یا متحرک یا قبل

[illegible]

مضارع مجهول استیجی استیجیان تا آخر اسم فاعل استیجی مستجیان تا آخر اسم مفعول مستجی
مستجیان تا آخر الامر منه استجب استجیا استجیوا تا آخر استجب را از استجی بنا کردند
تا که علامت استقبال بود آن را حذف کردند تا بعد حذف ساکن ماند بزه وصل کسر در
اولش در آوردند امریان باشد بسکون آخر آخرش را وقف کردند علامت وقفی سقوط
حرف علت شد استجب گردید و بیاقی سقوط لون شد مصدر استجبا و در اصل
استجیا یا بود یا واقع شد بطرف بعد از الف زائده آن یا را بزه بدل کردند استجیا شد
لضمت مقرون از باب استفعال الاستجاء شرم کردن استجی استجی استجیا
مستجی و استجی استجیا و فداک استجی استجی استجی استجی استجی استجی استجی استجی
لن استجی الامر منه استجی استجی استجی استجی استجی استجی استجی استجی
لای استجی انظر منه استجی استجیان مستجیات ماضی معلوم استجی استجیا استجیوا
استجیت استجیتا استجیتین استجیت استجیتا استجیتین استجیت استجیت
استجیتا ماضی مجهول استجی استجیا استجیوا تا آخر مضارع معلوم استجی استجیان استجیون
تا آخر مضارع مجهول استجی استجیان استجیون تا آخر اسم فاعل استجی مستجیان استجیون
تا آخر مستجی در اصل مستجی بود منه بر یا ثقیل بود انداختند انقواء ساکنین شد میان
یا و تنوین یا را حذف کردند مستجی شد اسم مفعول مستجی مستجیان مستجیون مستجیه
مستجیان مستجیات مستجی در اصل مستجی بود یا متحرک یا قبل او مفتوح آن
یا را با الف بدل کردند انقواء ساکنین شد میان الف و تنوین الف را حذف کردند
مستجی شد الامر منه استجی استجیا استجیوا استجیوا استجیوا استجیوا استجیوا
استجی بنا کردند تا که علامت استقبال بود آن را حذف کردند تا بعد حذف

خذف میشود مضارع مجهول استقام استقامان استقامون تا آخر استقام در اصل مستقوم بود
و او متحرک با قبل او حرف صحیح ساکن حرکت و او را نقل کرده با قبل داند و او در اصل
متحرک بود اکنون با قبل او مفتوح گشت آن و او را با لغت بدل کردند استقام شد
برین قیاس است در باقی گردد استقیم و استقیم و او با لغت بدل شد و بالتقارر ساکن
بنیفا و اسم فاعل استقیم مستقیمان تا آخر مستقیم در اصل مستقیم بود و او متحرک با قبل او
حرف صحیح ساکن حرکت و او را نقل کرده با قبل داند و بعد و او ساکن با قبل او کسره
آن و او را با بدل کردند استقیم شد برین قیاس تا آخر هم مفعول استقام مستقامان
مستقامون تا آخر مستقام در اصل مستقیم بود و او متحرک با قبل او حرف صحیح ساکن حرکت
و او را نقل کرده با قبل داند و بعد و او در اصل متحرک بود اکنون با قبلش مفتوح گشت
آن و او را با لغت بدل کردند استقام شد برین قیاس است باقی الامر منه استقیم استقیما
استقیموا استقیما استقیم استقیم را از استقیم نیا کردند تا که علامت استقبال بود
آن را حذف کردند با بی حذف ساکن ماند بهره وصل کسره در اولش در آوردند و در آن
بسکون آخر آفرش را وقت کردند علامت وقفی سقوط حرکت است بالتقارر ساکنین شد
سپان یا و هم یا را حذف کردند استقیم شد و در نتیجه جمع سقوط نون میشود یا قص
یانی از باب استفعال الاستیجا و هم زون استیجی استیجا و هم زون استیجی و ابی یجی
استیجا و ذک استیجی لم تستجب لم تستجب لا یجی لا یجی لن یجی لن یجی الامر
تستجب تستجب تستجب و الکنی عنه لا تستجب لا تستجب لا تستجب
لا تستجب انظر منه یجی استیجان استیجات ماضی معلوم استیجی استیجا استیجو
الی آخره ماضی مجهول استیجی استیجوا تا آخر مضارع استیجی استیجان تا آخره

از باب استفعال الاستقامه راست شدن و راست استادن ^{استقام} ^{استقام} ^{استقام}
 فهو مستقیم و المستقیم استقام استقامه فذاک مستقام لم یستقیم لا یستقیم لا یستقام ^{استقام}
 لکن یستقام الامر منه المستقیم المستقیم لیستقیم و المستقیم عنه لا یستقیم لا یستقیم
 لا یستقیم الطرف منه مستقام مستقامان مستقامات ماضی معلوم استقام استقاما
 استقاموا تا آخر استقام در اصل مستقیم بود و او متحرک با قبل او حرف صحیح ساکن حرکت
 و او را نقل کرده با قبل و او را در اصل متحرک بود اکنون با قبل او مفتوح گشت
 آن و او را با الف بدل کردند استقام شد تا استقامتا همین است استقام در اصل
 مستقیم بود و او متحرک با قبل او حرف صحیح ساکن حرکت و او را نقل کرده با قبل و او را
 و او در اصل متحرک بود اکنون با قبل او مفتوح گشت آن و او را با الف بدل کردند
 التقاء ساکنین شد میان الف و میم الف را حذف کردند استقام شد برین قیاس
 تا آخر ماضی مجهول استقیم در اصل استقیم بود و او متحرک با قبل او حرف صحیح ساکن
 حرکت و او را نقل کرده با قبل و او را بعد و او ساکن با قبل او کسور آن و او را
 با بدل کردند استقیم شد برین قیاس است تا استقیمتا استقیم در اصل استقیم بود
 و او متحرک با قبل او حرف صحیح ساکن حرکت و او را نقل کرده با قبل و او را بعد
 و او ساکن با قبل او کسور آن و او را با بدل کردند التقاء ساکنین شد میان ی و میم
 یا را حذف کردند استقیم شد برین قیاس تا آخر مضارع استقیم استقیمان استقیمون
 تا آخر استقیم در اصل استقیم بود و او متحرک با قبل او حرف صحیح ساکن حرکت و او را
 نقل کرده با قبل و او را بعد و او ساکن با قبل او کسور آن و او را با بدل کردند استقیم
 برین قیاس است در باقی مکرر استقیم و استقیم التقاء ساکنین میشود میان ی و میم

[illegible]

آن و او را با بدل کردن اجتناب باشد اسم فاعل مجتنب مجتبان مجتبان مجتبان
 مجتبات مجتبات در اصل مجتوب بود و او متحرک ماقبل او مفتوح آن و او را با بدل
 کردن مجتبات شد برین منوال است تا آخر اسم مفعول مجتبات الخ مجتبات در اصل مجتوب بود
 و او متحرک ماقبل او مفتوح آن و او را با بدل کردن مجتبات شد برین قیاس است
 باقی الامر منه اجتب اجتابا اجتابوا اجتابی اجتابا اجتب اجتب را از مجتبات بنا کردند
 تا که علامت استقبال بود آن را حذف کردند بعد حذف ساکن ماند همزه وصل
 کسره در اولش در آوردند امر میان باشد پس کون آخر اخراش را وقت کردند علامت
 وقفی سقوط حرکت شد التقاء ساکنین شد میان الف و یا الف را حذف کردند
 اجتب شد و در باقی نون ساقط شد التقاء ساکنین نشود اجوف یابی از باب
 افتعال الاختیار برگزیدن و خواش دل کار کردن افعال اختیار اختیار افتخار
 و اختیار اختیار و اختیار اذاک مختار لم یختار لم یختار لا یختار لن یختار لن یختار
 الامر منه آخر یختار یختار یختار و النبی عنه لا یختار لا یختار لا یختار لا یختار لا یختار
 مختار مختاران مختارات این باب بقیاس اجتاب مجتبات است در حق تعلیل و
 تصریف اما فرق همین است که اجتاب مجتبات و اولیست و این باب یابی است افعال
 در اصل اختیار بود یا متحرک ماقبل او مفتوح آن یا را با بدل کردن اختیار شد اختیار
 در اصل یختار بود یا متحرک ماقبل او مفتوح آن یا را با بدل کردن یختار شد یختار
 آخر در اصل یختار بود کسره بر یا ثقیل بود نقل کرده ماقبل داوند بی سلب حرکت
 ماقبل اخیر شد آخرن در اصل آخرن بود کسره بر یا ثقیل بود نقل کرده ماقبل داوند
 بی سلب حرکت ماقبل التقاء ساکنین شد میان یا و او را حذف کردند آخرن شد

مفتوح آن و او را بالف بدل کردند. اِجْتَابَ شد برین وجه است. اِجْتَابَا اِجْتَبَيْنِ در
 اصل اِجْتَبَيْنِ بود و او متحرک ماقبل او مفتوح آن و او را بالف بدل کردند. التَّاءُ
 ساکنین شد میان الف و یاء الف را حذف کردند. اِجْتَبَيْنِ شد برین قیاس آخر
 ماضی مجهول اِجْتَبَيْتُ اِجْتَبَيْتُمَا اِجْتَبَيْتُمْ و اصل اِجْتَبَوْتُ بود کسر
 بر و او ثقیل بود نقل کرده بماقبل دادند. بعد سلب حرکت ماقبل بجره و او
 ساکن ماقبل او کسور آن و او را بیا بدل کردند. اِجْتَبَيْتُ شد برین قیاس است
 اِجْتَبَا اِجْتَبَيْنِ در اصل اِجْتَبَيْنِ بود کسر بر و او ثقیل بود نقل کرده بماقبل دادند
 بعد از سلب حرکت ماقبل بجره و او ساکن ماقبل او کسور آن و او را بیا
 بدل کردند. التَّاءُ ساکنین شد میان یاء و یاء را حذف کردند. اِجْتَبَيْنِ شد برین
 قیاس است. تا آخر مضارع معلوم اِجْتَبَا اِجْتَبَا اِجْتَبَا اِجْتَبَا تا آخر اِجْتَبَا
 در اصل اِجْتَبَوْتُ بود و او متحرک ماقبل او مفتوح آن و او را بالف بدل کردند
 اِجْتَبَا شد برین قیاس است. باقی اِجْتَبَيْنِ در اصل اِجْتَبَوْتُ بود و او متحرک
 ماقبل او مفتوح آن و او را بالف بدل کردند. التَّاءُ ساکنین شد میان
 الف و یاء الف را حذف کردند. اِجْتَبَيْنِ شد برین قیاس است. اِجْتَبَيْنِ
 مضارع مجهول اِجْتَبَيْتُ اِجْتَبَيْتُمَا اِجْتَبَيْتُمْ تا آخر اِجْتَبَا در اصل اِجْتَبَوْتُ بود
 و او متحرک ماقبل او مفتوح آن و او را بالف بدل کردند. اِجْتَبَا شد برین قیاس است
 در باقی اِجْتَبَيْنِ در اصل اِجْتَبَوْتُ بود و او متحرک ماقبل او مفتوح آن و او را بالف
 بدل کردند. التَّاءُ ساکنین شد میان الف و یاء الف را حذف کردند. اِجْتَبَيْنِ شد
 برین قیاس است. اِجْتَبَيْنِ مصدر اِجْتَبَا بود و او متحرک ماقبل او کسور

[illegible]

میان پرو و یای اول را حذف کردند تر این شد مضارع مجهول یرامی یرامیان
 یرامون تا آخر مصدر یراماة در اصل یرامیة بود یا متحرک ما قبل او مفتوح آن یارا
 بالفت بدل کردند یراماة شد اسم فاعل یرام یرامیان یرامون یرامیة یرامیان
 یرامیات یرام در اصل یرامی بود ضمیه بر یا ثقیل بود انداختند التقاء ساکنین
 میان یا و تنوین یارا حذف کردند یرام شد اسم مفعول یرامی یرامیان یرامون
 یراماة یرامان یرامیات یراماة در اصل یرامیة بود یا متحرک ما قبل او مفتوح
 آن یارا بالفت بدل کردند یراماة شد برین قیاس است دیگر الامر منه یرام یرامیا
 یرامو یرامی یرامیا یرامین یرام را از ترامی بنا کردند تا که علامت استقبال بود
 آن را حذف کردند ما بعد حذف متحرک ماند امر همان باشد بسکون آخر آخرش را
 وقف کردند علامت سقوط حرف علت شد یرام گردید و در تثنیه و جمع نون
 ساقط میشود لقیف مفروق از باب مفاعلة المواسات فرو گذاشت
 کردن و اسی یواسی مواساة فهو مواس و ووسی یواسی مواساة فذاک مواسی
 لم یواس لم یواس لا یواسی لا یواسی لن یواسی الامر منه و اس نفی اس
 لیواس لیواس و النفی عنه لا یواس لا یواس لا یواس لا یواس انظر منه
 مواسی مواسیان مواسیات تعلیلات این باب مانند تعلیلات رانی یرامی است
 مضاعف از باب مفاعلة المحابة بالکدیگر دوستی داشتن حایب حایب
 محابة فهو محایب و محوب محایب فذاک محایب لم محایب لم محایب لم محایب
 لا محایب لا محایب لن محایب الامر منه حایب حایب لن محایب لن محایب
 لیحایب لیحایب و النفی عنه لا محایب لا محایب لا محایب لا محایب

آمین آمین را از تو من بنا کردند تا که علامت استقبال بود آن را حذف کردند باید
 حذف ساکن ماند همزه قطعی محذوفه را باز آوردند امر همان باشد بسکون آخرش را
 وقت کردند علامت وقفی سقوط حرکت شد آوین گشت بعد همزه ساکن با قبل او
 مفتوح آن همزه را با الف بدل کردند آمین شد ناقص از باب تفعلیل التثنية
 و اتمنا گفتن و دو گردانیدن و شنی کردن کلمه را شنی شنی شنیته فهو شنی و شنی
 شنی شنیته فذاک شنی لم یثن لم یثن لا یثن لا یثن کن شنی کن شنی الامر منه شنی
 لثن لثن لثن و انتهى عنه لا یثن لا یثن لا یثن لا یثن انظر منه شنی
 شنیان شنیات ماضی معلوم شنی شنیان شنیات شنیان شنیات شنیات
 ماضی مجهول شنی شنیان شنیات شنیان شنیان الی آخره مضارع معلوم شنی
 شنیان شنیون الی مضارع مجهول شنی شنیان شنیون تا آخر اسم فاعل شنی شنیان
 شنیون شنیته شنیان شنیات اسم مفعول شنی شنیان شنیون شنیات شنیان
 شنیات الامر منه شنی شنیان شنیان شنیان شنیان را از شنی بنا کردند تا که علامت
 استقبال بود آن را حذف کردند باید حذف متحرک ماند امر همان باشد بسکون
 آخرش را وقت کردند علامت وقفی سقوط حرف علت شدن گردید
 نصیف مفروق از باب تفعلیل التوصیة اندرز کردن و کسی را وصی
 خود داشتن و صی یوصی یوصی فهو موصی و وصی یوصی یوصی فذاک موصی
 لم یوص لم یوص لا یوص لا یوص کن یوص کن یوص الامر منه و ص یوص
 لیوص لیوص و انتهى عنه لا یوص لا یوص لا یوص لا یوص انظر منه موصی
 موصیان موصیات ماضی معلوم و صی و صیا و صوا تا آخر ماضی مجهول و صی

یا وقت شد بعد الف زائده آن یا را بنمونه بدل کردند او جاز شد بعده و او ساکن با قبل او
 مکسور آن و او را بیا بدل کردند اینجا شد اسم فاعل موجی موجیان موجون موجیه
 موجیان موجیات موجی در اصل موجی بود ضمیه بر یا ثقیل بودند اخت الف
 ساکنین شد میان یا و تونین یا را حذف کردند موجی شد اسم مفعول موجی
 موجیان موجون موجاه موجان موجیات موجات در اصل موجیه بود
 یا شکر که با قبل او مفتوح آن یا را با الف بدل کردند موجاه شد برین قیاس
 موجان الامر منه ادج اوجیا اوجی اوجیا اوجین اوج را از توجی بنا کردند
 تا که علامت استقبال بود آن را حذف کردند ما بعد حذف ساکن ماند همزه
 قطعی مخدوفه را باز آوردند امر میان باشد بسکون آخر اخراش را وقت کردند
 علامت وقفی سقوط حرف علت شد و در باقی سقوط نون میشود مگر نون
 جمع مونث که بر حال نماند لقیفت مقرون از باب افعال الایهوا
 اینک کردن و انداختن و اشاره کردن ایوی ایوی ایوا فمومو و ایوی
 ایوی ایوا فذاک موی لم یو لم یو لا یوی لا یوی کن یوی کن یوی
 الامر منه ایو لپیو لپیو و النبی عنه لا تمولا تمولا ایو لا یو نظر من موی
 مویان مویات ماضی معلوم ایوی ایویا ایو و انا اخر ماضی مجهول ایوی
 ایویا ایو و انا اخر مضارع معلوم یوی یویان یوون تا اخر مضارع مجهول
 یوی یویان یوون تا اخر اسم فاعل موی مویان مودون موی مویان
 مویات اسم مفعول موی مویان مودون مویات مویان الامر
 ایو ایویا ایو و ایوی ایویا ایوین تعلیلهای این باب باشد تعلیلهای ایوی یوی است مضارع

و اوی بود و موضع ثالث چون رابع گشت با قبل او ضممه نبود آن و او را یا سبیل کردند
 مرضیات شد الامر منه ارض ارضیا ارضوا ارضی ارضیا ارضین ارض را از ترضی
 بنا کردند تا که علامت استقبال بود آن را حذف کردند با بجا حذف ساکن ماند
 همزه قطعی مخدوفه باز آوردند امر همان باشد بسکون آخر آخرش را وقت کردند
 علامت وقفی سقوط حرف علت شد ارض شد و در تثنیه و جمع نون باقی می ماند
لفظ مفروق از باب افعال الا یجاء یجلی کردن اوجی یوجی ایجا اوجو
 موی و اوجی یوجی ایجا فذاک موی لم یوج لم یوج لا یوج لا یوجی کن یوجی
 کن یوجی الامر منه اوج لوج لوج لیوج و انتهى عنه لا توج لا توج لا یوج
 لا یوج انظر منه موی یوجیان یوجیات مانتی معلوم اوجی اوجیا اوجوا
 اوجیا اوجین اوجیت اوجتیا اوجتیم اوجیت اوجتیا اوجتین اوجیت
 اوجتیا ماضی مجهول اوجی اوجیا اوجوا اوجیت اوجتیا اوجین اوجیت
 اوجتیا اوجتیم اوجیت اوجتیا اوجتین اوجیت اوجتیا مضارع معلوم
 یوجی یوجیان یوجون تا آخر یوجی در اصل یوجی بود ضممه بر یا ثقیل بود انداختند
 یوجی شد یوجیان بر اصل خود است یوجون در اصل یوجون بود ضممه بر یا ثقیل
 نقل کرده با قبل داند بعد سلب حرکت با قبل التقاء ساکنین شد میان
 یاد و او یا را حذف کردند یوجون شد برین قیاس است یوجون یوجین در اصل
 یوجین بود کسره بر یا ثقیل بود نقل کرده با قبل داند بعد سلب حرکت
 با قبل التقاء ساکنین شد میان یوج و یا یا اول را حذف کردند یوجین شد
 مضارع مجهول یوجی یوجیان یوجون تا آخر مصدر ایجا و در اصل اوجیا بود

یعنی بود و او ای بود در کلمه ثالث چون رابع گشت ماقبل او ضمه نبود آن و او را بیا بدل کردن
 مرضی شد بعد یا تحرک ماقبل او مفتوح آن یا را با الف بدل کردند مرضی شد برین قیاس
 در باقی مصدر رضا و در اصل رضا بود و واقع شد بعد الف زائده آن یا را بمزحه
 بدل کردند رضا شد اسم فاعل مرضی مرضیان مضمون مرضیه مرضیتان مرضیات
 مرضی در اصل مضمون بود و او واقع شد بعد از کسره آن و او را بیا بدل کردند مرضی شد
 بعد ضمه بر یا ثقیل بودند اختصار التقای ساکنین شد میان یا و تونین یا را حذف
 کردند مرضی شد مرضیان در اصل مضمون بود و او واقع شد بعد از کسره آن و او را بیا
 بدل کردند مرضیان شد برین قیاس است تا آخر اسم مفعول مرضی مرضیان مضمون
 مرضاة مرضاتان مرضیات مرضی در اصل مضمون بود و او ای بود در کلمه ثالث
 چون رابع گشت ماقبل او ضمه نبود آن و او را بیا بدل کردند مرضی شد بعد یا تحرک
 ماقبل او مفتوح آن یا را با الف بدل کردند التقای ساکنین شد میان الف و تونین
 الف را حذف کردند مرضی شد مرضیان در اصل مضمون بود و او ای بود در
 کلمه ثالث چون رابع گشت ماقبل او ضمه نبود آن و او را بیا بدل کردند مرضیان شد
 مضمون در اصل مضمون بود و او ای بود در کلمه ثالث چون رابع گشت
 ماقبل او ضمه نبود آن و او را بیا بدل کردند مضمون شد بعد یا تحرک ماقبل او
 مفتوح آن یا را با الف بدل کردند التقای ساکنین شد میان الف و او
 الف را حذف کردند مضمون شد مرضاة در اصل مضمون بود و او ای بود
 در کلمه ثالث چون رابع گشت ماقبل او ضمه نبود آن و او را بیا بدل کردند و یا را
 با الف بطریق مذکور مرضاة شد برین قیاس مرضاتان مرضیة در اصل مضمون بود

سائر تعلیل تمامی مانند تعلیل ارضی است قلیل دوم ارضی در اصل ارض بود و او واقع شد
 بعد از کسره آن و او را بیا بدل کردند ارضی شد برین قیاس است باقی مضارع معلوم
 یرضی یرضیان یرضون یرضی یرضیان یرضین یرضی یرضیان یرضون یرضین
 یرضیان یرضین ارضی یرضی یرضی در اصل یرضو بود و او می بود در کلمه ثالث چون
 رابع گشت ماقبل او ضمه نبود آن و او را بیا بدل کردند یرضی شد ضمه بر یا ثقیل بود
 انداختند یرضی شد یرضیان در اصل یرضون بود و او می بود در کلمه ثالث چون
 رابع گشت ماقبل او ضمه نبود آن و او را بیا بدل کردند یرضیان شد یرضون در
 اصل یرضون بود و او می بود در کلمه ثالث چون رابع گشت ماقبل او ضمه نبود آن
 و او را بیا بدل کردند یرضون شد ضمه بر یا ثقیل بود نقل کرده با قبل و او را بیا بدل
 حرکت ماقبل التقاء ساکنین شد میان یا و او را حذف کردند یرضون شد یرضی
 مانند یرضی است یرضیان مانند یرضیان است یرضین در اصل یرضون بود و او
 ساکن ماقبل او کسره آن و او را بیا بدل کردند یرضین شد یرضین و احد موند
 مخاطبه در اصل یرضون بود و او می بود در کلمه ثالث چون رابع گشت ماقبل او
 ضمه نبود آن و او را بیا بدل کردند یرضین شد بجهه کسره بر یا ثقیل بود انداختند
 التقاء ساکنین شد میان هو و یا و او را حذف کردند یرضین شد تعلیل دوم
 یرضی در اصل یرضو بود و او واقع شد بعد از کسره آن و او را بیا بدل کردند
 یرضی شد بجهه ضمه بر یا ثقیل بود انداختند یرضی گردید برین قیاس است باقی
 مضارع مجهول یرضی یرضیان یرضون یرضی یرضیان یرضین یرضی یرضیان یرضون یرضین
 یرضیان یرضون یرضین یرضیان یرضین ارضی یرضی یرضی در اصل

چون رابع گشت ماقبل او ضمه نبود آن و او را بیا بدل کردند ارضیا شد ارضوا در اصل ارضوا بود
 و او می بود در کلمه ثالث چون رابع گشت ماقبل او ضمه نبود آن و او را بیا بدل کردند ارضوا
 بعده یا متحرک ماقبل او مفتوح آن یا را با الف بدل کردند اتقا ساکنین شد میان الف
 و واد الف را حذف کردند ارضوا شد ارضت در اصل ارضوت بود و او می بود در کلمه
 ثالث چون رابع گشت ماقبل او ضمه نبود آن و او را بیا بدل کردند ارضیت شد بعده
 یا متحرک ماقبل او مفتوح آن یا را با الف بدل کردند اتقا ساکنین شد میان الف
 و واد الف را حذف کردند ارضت شد ارضتا در اصل ارضوتا بود و او می بود در کلمه
 ثالث چون رابع گشت ماقبل او ضمه نبود آن و او را بیا بدل کردند ارضیتا شد بعده
 یا متحرک ماقبل او مفتوح آن یا را با الف بدل کردند اتقا ساکنین شد میان الف و واد
 الف حقیقه ساکن و تا حکما ساکن الف را حذف کردند ارضتا شد ارضین در اصل
 ارضون بود و او می بود در کلمه ثالث چون رابع گشت ماقبل او ضمه نبود آن و او را
 بیا بدل کردند ارضین شد برین قیاس است تا آخر ماضی مجهول ارضی ارضیا ارضوا
 ارضیت ارضیتا ارضین ارضیت ارضیتا ارضیت ارضیتا ارضیت ارضیتا ارضیت
 ارضیت ارضیتا ارضی در اصل ارضوا بود و او می بود در کلمه ثالث چون رابع گشت
 ماقبل او ضمه نبود آن و او را بیا بدل کردند ارضی شد برین وجه است ارضیتا ارضوا
 در اصل ارضوا بود و او می بود در کلمه ثالث چون رابع گشت ماقبل او ضمه نبود
 و او را بیا بدل کردند ارضوا شد بعده ضمه بریا ثقیل بود نقل کرده ماقبل و او نه بعده
 سلب حرکت ماقبل اتقا ساکنین شد میان یا و واد یا را حذف کردند ارضوا شد
 ارضیت در اصل ارضوت بود ارضیتا در اصل ارضوتا بود ارضین در اصل ارضون بود

یا در اصل متحرک بود اکنون ماقبل او مفتوح گشت آن یا را با الف بدل کردند اظا را بشقیاس
 برین است تا اظا تا اظرن در اصل اظرن بود یا متحرک ماقبل او حرف صحیح ساکن حرکت
 یا را نقل کرده ماقبل داوند یا در اصل متحرک بود اکنون ماقبل او مفتوح گشت آن
 یا را با الف بدل کردند اتفاقا ساکنین شد میان الف و را الف را حذف کردند
 اظرن شد برین قیاس تا آخر ماضی مجهول اظیر اظیر اظیر و تا آخر اظیر در اصل اظیر بود یا متحرک
 ماقبل او حرف صحیح ساکن حرکت یا را نقل کرده ماقبل داوند اظیر شد برین وجه است
 تا اظیر تا اظرن در اصل اظرن بود یا متحرک ماقبل او حرف صحیح ساکن حرکت یا را
 نقل کرده ماقبل داوند اتفاقا ساکنین شد میان یا و را یا را حذف کردند اظرن
 تا آخر برین پنج است مضارع معلوم اظیر اظیر اظیر و تا آخر اظیر در اصل اظیر بود کسر
 بر یا ثقیل بود نقل کرده ماقبل داوند اظیر شد برین قیاس در باقی سوای جمع نوشت
 غائبات و مخاطبات اظرن در اصل اظرن بود کسر بر یا ثقیل بود نقل کرده ماقبل داوند
 اتفاقا ساکنین شد میان یا و را یا را حذف کردند اظرن شد برین وجه است اظرن
 مضارع مجهول اظار اظار اظار و تا آخر تعلیل اظار مانند اظار ماضی معلوم است
 برین قیاس در باقی سوای جمع نوشت غائبات و مخاطبات تعلیل اظرن و اظرن
 مانند تعلیل اظرن ماضی معلوم است مصدر اظار و در اصل اظار بود یا متحرک ماقبل
 او حرف صحیح ساکن حرکت یا را نقل کرده ماقبل داوند یا در اصل متحرک بود
 اکنون ماقبل او مفتوح گشت آن یا را با الف بدل کردند اتفاقا ساکنین شد
 میان هر و الف الف اول را حذف کردند و عوض او تا و را آخرش در آورند
 اظار و شد اسم فاعل مَظِيرُ مَظِيرَانِ مَظِيرُونَ مَظِيرَةٌ مَظِيرَتَانِ مَظِيرَاتٌ مَظِيرٌ و اصل

یقام یقامان یقامون تا آخر تعلیل مانند اقام ماضی معلوم است سواى جمع ثبوت غایات
 و مخاطبات تعلیل یقین و یقین مانند تعلیل اقم ماضی معلوم است اسم فاعل یقیم یقیمان
 یقیمون یقیمه یقیمتان یقیمات یقیم در اصل مقوم بود و او متحرک ماقبل او حرف
 صحیح ساکن حرکت و او را نقل کرده ماقبل و او را بعد و او ساکن ماقبل او مکسوف
 آن و او را بیا بدل کردند یقیم شد برین وجه است تا آخر اسم مفعول مقام مقامان
 مقامون مقامه مقامتان مقامات تعلیل اسم مفعول نکر و موتث مانند تعلیل
 اقام ماضی معلوم است الامر منه اقم اقیما اقیما الخ اقم را از یقیم نیا کردند تا که علامت
 استقبال بود آن را حذف کردند یا بعد حذف ساکن ماند هزه قطعی محذوفه را
 باز آوردند امر همان باشد بسکون آخر آخرش را وقف کردند علامت وقفی سقوط
 حرکت شد التقاء ساکنین شد میان یا و میم یا را حذف کردند اقم شد و در
 تشبیه و جمع نون ساقط میشود و مصدر اقامه در اصل اقوا ما بود و او متحرک ماقبل
 او حرف صحیح ساکن حرکت و او را نقل کرده ماقبل و او را بعد و او در اصل متحرک بود
 اکنون ماقبل او مفتوح گشت آن و او را بالف بدل کردند التقاء ساکنین شد
 میان هر و الف الف را حذف کردند و عوض او تا در آخرش در آوردند اقامه شد
 احوث یائی از باب افعال الاطارة پرانیدن اطار یطر اطارة نمویطو
 اطر یطار اطارة فذاک مطار کم یطر کم یطر لا یطر لا یطار لن یطر لن یطار
 الامر منه اطر لطر لطر و السنی عنه لا یطر لا یطر لا یطر لا یطر انظر منه
 مطار مطاران مطارات ماضی معلوم اطار اطارا اطار و الخ اطار در اصل
 اطر بود یا متحرک ماقبل حرف صحیح ساکن حرکت یا را نقل کرده ماقبل و او را

یا را با و بدل کردند و میسر شد برین قیاس است و در باقی مضارع مجهول و میسر و میسران و میسر
تا آخر و میسر و اصل میسر بود و آن تعلیل مضارع مجهول و اسم فاعل و اسم مفعول برین وجه
که تعلیل ماضی است الامر منه الیسر الیسر و تا آخر بر اصل خود است اجوف و اوی
از باب افعال الی قائمه بر یاد داشتن اقامتیم اقامته فهو مقیم و اقمیم اقامته فذاک
مقام اقمیم اقمیم لا یقیم لا یقیم کن یقیم کن یقیم الامر منه اقم اقم اقم اقم اقم اقم اقم
لا یقیم لا یقیم لا یقیم انظر منه مقام مقامان مقامات ماضی معلوم اقام
اقاما اقامتانی آخره اقام در اصل اقوم بود و او متحرک یا قبل او حرف صحیح ساکن حرکت
و او را نقل کرده یا قبل دادند و او در اصل متحرک بود اکنون یا قبل او مفتوح گشت
آن و او را بالف بدل کردند اقامت مجتنبین است تا اقامت اقمین در اصل اقوم بود و او
متحرک یا قبل او حرف صحیح ساکن حرکت و او را نقل کرده یا قبل دادند و او در اصل متحرک
بود اکنون یا قبل او مفتوح گشت آن و او را بالف بدل کردند اتقا و ساکنین شد
میان الف و یم الف را حذف کردند اقمین شد برین قیاس تا آخر ماضی مجهول اقمیم
اقتما اقمیمو تا آخر اقمیم در اصل اقوم بود کسره بر و او ثقیل بود نقل کرده یا قبل دادند
بعده و او ساکن یا قبل او کسور آن و او را بیا بدل کردند اقمیم شد برین قیاس تا
اقتما اقمین در اصل اقوم بود کسره بر و او ثقیل بود نقل کرده یا قبل دادند بعده
و او ساکن یا قبل او کسور آن و او را بیا بدل کردند اتقا و ساکنین شد میان یا و
یمیم یا را حذف کردند اقمین شد برین وجه است تا آخر مضارع معلوم یقیم یقیان
یقیمون تا آخر تعلیل یقیم مانند تعلیل اقمیم است برین قیاس باقی سوای جمع نشو
غایبات و مخاطبات تعلیل یقیم و یقیمین مانند تعلیل اقمین ماضی مجهول است مضارع مجهول

از یک جنس بهم آمدند هر دو متحرک حرکت اول را نقل کرده با قبل و او بعد اول
ساکن ثانی متحرک اول را در دوم او غام کردند پیشتر برین قیاس است در
باقی صیغها مضارع مجهول پیشتر بران پیشرون الی آخره پیش در اصل پیش بود
و حرکت از یک جنس بهم آمدند هر دو متحرک حرکت اول را نقل کرده با قبل و او
بعد اول ساکن ثانی متحرک اول را در دوم او غام کردند پیشتر بران برابر برابر
برای بران مثال وادی از باب افعال الا یأویهم کون اوعد یوعد
ایجاد افهمو معد و اوعد یوعد ایجاد افذاک موعده لم یوعد لم یوعد لا یوعد
لن یوعد لن یوعد الامر منه اوعد لئوعد لئوعد و النبی عنه لا توعد لا توعد
لا یوعد لا یوعد الطرف منه موعده موعده ان موعده ان ماضی معلوم اوعد اوعد
اوعد و النبی ماضی مجهول اوعد اوعد و اما آخر مضارع معلوم یوعد یوعد ان
یوعد و ان تا آخر مضارع مجهول یوعد یوعد ان یوعد و ان تا آخر الامر منه اوعد
اوعد اوعد و اوعدی اوعد اوعد ان سوای مصدر دیگر تمام بر اصل خود اند
مثال یامی از باب افعال الا یأویهم کون الیسر یوعد الیسر افهمو معد و
اوعد یوعد الیسر افذاک موعده لم یوعد لم یوعد لا یوعد لن یوعد لن یوعد
الامر منه الیسر لئوعد لئوعد و النبی عنه لا توعد لا توعد لا یوعد لا یوعد
الطرف منه موعده موعده ان موعده ان ماضی معلوم الیسر الیسر و اما ماضی
مجهول اوعد اوعد و اما آخر اوعد و اصل الیسر بود یا ساکن با قبل او مضموم
آن یا با او بیل کردند اوعد برین قیاس است تا آخر مضارع معلوم یوعد
یوعد ان یوعد و ان تا آخر یوعد و اصل الیسر بود یا ساکن با قبل او مضموم آن

تمیذه شد بر همین قیاس است در تصغیر ظرف و آله قضا و ثانی آخر بر اصل خود است
 افضل التفصیل منه آمد آن اندون اما و امید آمد در اصل آمد و بود و و حرفت از
 یک جنس بهم آمدند هر دو متحرک حرکت اول را نقل کرده با قبل و او اند بعد اول
 ساکن ثانی متحرک اول را در دوم ادغام کردند آمد شد بر همین دو وجه است باقی
 اما و جمع تکسیر از آن است آمد اسم وحدان بود چون خواستند که اسم وحدان را جمع
 تکسیر کنند رو کردند بسوی اصلش که آمد و بود و حرف اول مفتوح است ثانی را فتحه دادند
 سوم جالف جمع تکسیر در آوردند حرفی که با جالف جمع تکسیر بود آن را کسره دادند
 اما و شد بعد و و حرف از یک جنس بهم آمدند هر دو متحرک اول را ساکن کرده
 و در دوم ادغام کردند اما و شد آیه تصغیر از آن است آمد اسم کبر بود چون خواستند
 که اسم کبر را مصغر کنند رو کردند بسوی اصلش که آمد و بود و حرف اول راضیه دادند ثانی
 را فتحه سوم جایاء تصغیر در آوردند حرفی که با جیاء تصغیر بود آن را کسره دادند
 امید و شد بعد و و حرف از یک جنس بهم آمدند هر دو متحرک اول را ساکن کرده
 و در دوم ادغام کردند امید شد وجه دوم امید تصغیر از آن است آمد اسم کبر بود
 چون خواستند که اسم کبر را مصغر کنند حرف اول راضیه دادند ثانی را فتحه سوم جایاء
 تصغیر در آوردند امید شد و المونث منه مدی ثانیان مدی ثانیان مدی مدی
 در اصل مدی بود و و حرف از یک جنس بهم آمدند اول ساکن ثانی متحرک اول را
 و در دوم ادغام کردند مدی شد برین قیاس است باقی جمع تکسیر از آن مدی است
 مدی اسم وحدان بود چون خواستند که اسم وحدان را جمع تکسیر کنند رو کردند بسوی
 اصلش که مدی بود و و حرف اول مضموم است ثانی را فتحه و الف وحدان را حذف کردند

محمد اسم بکر بود چون خواستند که اسم بکر را مصغر کنند و گردند بسوی اصلش که محمد بود
حرف اول را ضمه دادند ثانی را فتح سوم جایاء تصغیر در آوردند حرفی که مابعد یاء
تصغیر بود آن را کسره دادند تمیید شد بعده دو حرف از یک جنس بهم آمدند هر دو
متحرک اول را ساکن کرده در دوم ادغام کردند تمیید شد وجه دوم تمیید تصغیر از آن
محمد است محمد اسم بکر بود چون خواستند که اسم بکر را مصغر کنند حرف اول را ضمه دادند
ثانی را فتح سوم جایاء تصغیر در آوردند تمیید شد تمیید ثانیان تماد تمیید تمیید
در اصل تمیید بود و حرف از یک جنس بهم آمدند هر دو متحرک حرکت اول را
نقل کرده با قبل دادند بعده اول ساکن ثانی متحرک اول را در دوم ادغام کردند
تمیید شد برین قیاس باقی تماد جمع تکسیر از آن تمیید است تمیید اسم واحد آن بود چون
خواستند که اسم واحد آن را جمع تکسیر کنند و گردند بسوی اصلش که محمد بود و حرف
اول و ثانی را فتح دادند سوم جا الف جمع تکسیر در آوردند حرفی که مابعد الف جمع
تکسیر بود آن را کسره دادند و ثانی واحد آن را حذف کردند تماد تمیید شد بعده دو حرف
از یک جنس جمع شدند اول را ساکن کرده در دوم ادغام کردند تماد تمیید شد
تصغیر از آن تمیید است تمیید اسم بکر بود چون خواستند که اسم بکر را مصغر کنند
و گردند بسوی اصلش که محمد بود و حرف اول را ضمه دادند ثانی را فتح سوم جایاء
تصغیر در آوردند حرفی که مابعد یاء تصغیر بود آن را کسره دادند تمیید شد بعده
دو حرف از یک جنس بهم آمدند هر دو متحرک اول را ساکن کرده در دوم ادغام کردند
تمیید شد وجه دوم تمیید تصغیر از آن تمیید است تمیید اسم بکر بود چون خواستند
که اسم بکر را مصغر کنند حرف اول را ضمه دادند ثانی را فتح سوم جایاء تصغیر در آوردند

بدل کردند سوم جایای تصغیر را آوردند مؤید شد انظر منه محمدان مما و تمید محمد اصل
 محمد بود و حرف از یک جنس بهم آمدند هر دو متحرک حرکت اول را نقل کرده با قبل داند
 بعده اول ساکن ثانی متحرک اول را در دوم ادغام کردند محمدت برین قیاس است
 محمدان مما و جمع تکسیر از آن محمدت محمد اسم و حدان بود چون خواستند که اسم و حدان را
 جمع تکسیر کنند و کردند بسوی اصلش که محمد بود و حرف اول مفتوح است و ثانی را نیز
 فتحه دادند سوم جا الف جمع تکسیر را آوردند حرفی که با بعد الف جمع تکسیر بود آن را
 کسره دادند محمد و شد بعده دو حرف از یک جنس بهم آمدند هر دو متحرک اول را
 ساکن کرده در دوم ادغام کردند محمد و شد تمید تصغیر از آن محمدت محمد اسم بکبر بود چون
 خواستند که اسم بکبر را منصرف کنند و کردند بسوی اصلش که محمد بود و حرف اول را
 ضمه دادند ثانی را فتحه سوم جایای تصغیر را آوردند حرفی که با بعد یا و تصغیر بود آن را
 کسره دادند تمید و شد بعده دو حرف از یک جنس بهم آمدند هر دو متحرک اول را
 ساکن کرده در دوم ادغام کردند تمید و شد والا له منه محمدان مما و تمید محمد
 اصل محمد بود و حرف از یک جنس بهم آمدند هر دو متحرک حرکت اول را
 نقل کرده با قبل دادند بعده اول ساکن ثانی متحرک اول را در دوم ادغام کردند
 محمد شد برین قیاس است محمدان مما و جمع تکسیر از آن محمدت محمد اسم و حدان بود چون
 خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند و کردند بسوی اصلش که محمد بود و حرف
 اول و ثانی را فتحه دادند سوم جا الف جمع تکسیر را آوردند حرفی که با بعد الف جمع
 تکسیر بود آن را کسره دادند محمد و شد بعده دو حرف از یک جنس بهم آمدند هر دو
 متحرک اول را ساکن کرده در دوم ادغام کردند محمد و شد تمید تصغیر از آن محمدت

بعده دو حرف از یک جنس بهم آیند هر دو متحرک اول را ساکن کرده در دوم ادغام
 کردند تا آتش بدان جمع تکسیر از آن مأو است مأو اسم و حدان بود چون خواستند
 که اسم و حدان را جمع کنند رو کردند بسوی اصلش که مأو بود و حرف اول
 ضمه دادند تا ثالث را مسکون ساخته در آخرش الف و نون مزید میان در آورده
 الف و حدان را حذف کردند تا و آن شد بعده دو حرف از یک جنس بهم آیند
 اول ساکن ثانی متحرک اول را در دوم ادغام کردند تا بدان شد تا و آن
 ضربت قوی است اما بسوی اصلش رو میکنند مؤید تصخیر از آن مأو است
 مأو اسم مکرر بود چون خواستند که اسم مکرر را مصغر کنند رو کردند بسوی اصلش
 که مأو بود و حرف اول را ضمه دادند تا ثانی قابل حرکت بنود آن را بود و مفتوحه
 بدل کردند سوم جایای تصخیر در آورند مؤید و شد بعده دو حرف از یک جنس
 بهم آیند اول را ساکن کرده در دوم ادغام کردند تا مؤید شد مأو تا آن
 مأو است مؤاد و مؤید مؤاد جمع تکسیر از آن مأو است مأو اسم و حدان بود
 چون خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند رو کردند بسوی اصلش که مأو
 بود و حرف اول مفتوح است ثانی قابل حرکت بنود آن را بود و مفتوحه بدل کردند
 سوم جا الف جمع تکسیر در آورند تا و حدان را حذف کردند تا و آن شد بعده
 دو حرف از یک جنس در یک کلمه بهم آیند هر دو متحرک اول را ساکن کرده
 در دوم ادغام کردند تا و آن شد تا و آن ضربت قوی است اما بسوی اصل میکنند
 مؤید تصخیر از آن مأو است مأو اسم مکرر بود چون خواستند که اسم مکرر را
 مصغر کنند حرف اول را ضمه دادند تا ثانی قابل حرکت بنود آن را بود و مفتوحه

ماؤ بود و و حرف از یک جنس بهم آمدند هر دو متحرک اول را ساکن کرده در دوم
 او غام کردند ماؤ شد برین طریق باقی است بدو جمع تکسیر از ان ماؤ است ماؤ اسم
 وحدان بود چون خواستند که اسم وحدان را جمع تکسیر کنند رو کردند بسوی اصلش
 که ماؤ بود و حرف اول مفتوح است ثالث را نیز فتحه دادند و در آخرش ماؤ آوردند
 الف وحدان را حذف کردند مدو شد بعده دو حرف از یک جنس بهم آمدند
 هر دو متحرک اول را ساکن کرده در دوم او غام کردند مدو شد بدو جمع تکسیر
 از ان ماؤ است ماؤ اسم وحدان بود چون خواستند که اسم وحدان را جمع تکسیر کنند
 رو کردند بسوی اصلش که ماؤ بود و حرف اول را ضمه دادند ثالث را مشد و ساخت
 فتحه بعد ثالث الف جمع تکسیر در آورده الف وحدان را حذف کردند مدو شد
 بدو جمع تکسیر از ان ماؤ است ماؤ اسم وحدان بود چون خواستند که اسم وحدان را
 جمع تکسیر کنند رو کردند بسوی اصلش که ماؤ بود و حرف اول را ضمه دادند ثالث
 را مشد و ساخت فتحه و الف وحدان را حذف کردند مدو شد بدو جمع تکسیر از ان ماؤ است
 ماؤ اسم وحدان بود چون خواستند که اسم وحدان را جمع تکسیر کنند رو کردند بسوی
 اصلش که ماؤ بود و حرف اول را ضمه دادند ثالث را سکون ساخت الف
 وحدان را حذف کردند مدو شد بعده دو حرف از یک جنس بهم آمدند اول
 ساکن ثانی متحرک اول را در دوم او غام کردند مدو شد بدو جمع تکسیر از ان
 ماؤ است ماؤ اسم وحدان بود چون خواستند که اسم وحدان را جمع تکسیر کنند
 رو کردند بسوی اصلش که ماؤ بود و حرف اول را ضمه دادند ثالث را فتحه
 و در آخرش الف مدوده در آورده الف وحدان را حذف کردند مدو شد

جیمی جیایان جیایان جیمی جیمی و اصل جیمی بود ضمیم را کسره بدل کردند از جهت
 مناسبت یا جیمی ش برین قیاس است باقی جیایان جمع تکسیر از آن جیمی است جیمی اسم
 و صدان بود چون خواستند که اسم و صدان را جمع تکسیر کنند و کردند بسوی اصلش
 که جیمی بود حرف اول مضموم است ثانی را فتحه و او الف و صدان را حذف کردند
 جیایان شد جیمی تصغیر از آن جیمی است جیمی اسم مکبر بود چون خواستند که اسم مکبر را
 مصغر کنند و کردند بسوی اصلش که جیمی بود حرف اول مضموم است ثانی را
 فتحه و او صد سوم جایای تصغیر در آوردند بجای ش ترا س که گوی همزه مفتوح قبل
 او یای ساکنه سه زائده آن همزه را بیابدل کردند جیمی شد بعده دو حرف از یک
 جنس بهم آمدند اول ساکن ثانی متحرک اول را و دوم او غام کردند بجای ش
 معمول الفا و ناقص یائی از باب فعل لفعل الاثیان آمدن تعلیل این باب
 مانند رمی یثیت ایایای ایایا و ایایا فموات اثیان اتون اماه ایای ای
 ایایا اثیان ایای ایای ایای ایایا اثیات ادات ایای ایای
 و ایای یوقی ایایا و ایایا فاک مانی مایان مایون ماییه مایان مایات
 مانی ماییه مایات لم یوت لایاتی لایوقی لن یاتی لن یوقی الامر
 آیت لتوت لیات لیوت والنهی عنه لآیات لا توت لایات لا توت
 انظر منه مانی مایان مات ماییت و الاله منه یتی مییان مات ماییت
 متاه متان مات ماییه متا متان مانی ماییه مایات مایات مایات مایات
 اتون ادات اوت و الکونث منه ایای اثیان ایای ایای ماییه
 معلوم ایای ایایا و اما نه رمی رمیا رموا ماضی مجهول ایای ایایا و اما نه

واقع شد بعد یاده زائده آن همزه را بیابا بدل کردند مجازی شد بعد دو حرف از یک
جنس بهم آیند اول ساکن ثانی متحرک اول را در دوم او غام کردند مجازی شد مجازی
تصغیر از آن مجازی است مجازی اسم بکبر بود چون خواستند که اسم بکبر را مصغر کنند
حرف اول را ضمه و او را ثانی را فتحه سوم جایا و تصغیر در آورند حرفی که با بعد یا تصغیر بود
آن را کسره و او را بعد الف ساکن ماقبل او کسور آن الف را بیابا بدل کردند مجازی شد
بعد دو حرف از یک جنس بهم آیند نخستین حرف از ایشان ساکن بود اول را
در دوم او غام کردند مجازی شد بعد همزه واقع شد بعد یاده زائده آن همزه را بیابا
بدل کردند دو حرف از یک جنس بهم آیند اول ساکن ثانی متحرک اول را در دوم
او غام کردند مجازی شد افعال التفصیل منه اجمیان اجمیون اجایا اجمی اجایا جمع
تکسیر از آن اجیا است اجیا اسم و حدان بود چون خواستند که اسم و حدان را جمع
تکسیر کنند حرف اول مفتوح است ثانی را نیز فتحه و او را سوم جا الف جمع تکسیر
در آورند حرفی که با بعد الف جمع تکسیر بود آن را کسره و او را اجائی شد بعد
قلب مکانی کرده همزه را بجای یا بردند و یا را بجای همزه اجائی شد بعد همزه
کسور واقع شد میان الف و یا آن همزه را بیابا مفتوحه بدل کردند اجائی شد
بعد یا متحرک ماقبل او مفتوح آن یا را با الف بدل کردند اجایا شد اجئی تصغیر
از آن اجیا است اجیا اسم بکبر بود چون خواستند که اسم بکبر را مصغر کنند
حرف اول را ضمه و او را ثانی را فتحه سوم جایا و تصغیر در آورند حرفی که با بعد
یا تصغیر بود آن را کسره و او را اجئی شد بعد دو حرف از یک جنس بهم آیند
اول ساکن ثانی متحرک اول را در دوم او غام کردند اجئی شد و المونث منه

مجاای شد بجه همزه مکسور واقع شد میان الف و یا آن همزه را بیا مفتوحه بدل کردند مجای شد
 بعده یا تحرک ما قبل او مفتوح آن یا را با الف بدل کردند مجای شد مجی تصغیر از آن مجی هست
 مجی اسم بکر بود چون خواستند که اسم بکر را مصغر کنند حرف اول را ضمه و او را ثانی را
 فتح سوم جایا تصغیر و آوردند حرفی که با بیا تصغیر بود آنرا کسره و او را مجی شد بجه
 دو حرف از یک جنس بهم آمدند اول ساکن ثانی تحرک اول را در دوم او غام کردند
 مجی شد مجی میان مجایا مجی جمع تکسیر از آن مجی است مجی اسم وحدان بود
 چون خواستند که اسم وحدان را جمع تکسیر کنند حرف اول و ثانی را فتح و او را سوم جایا
 الف جمع تکسیر و آوردند حرفی که با بعد الف جمع تکسیر بود آنرا کسره و او را مجای شد
 قلب مکانی کرده همزه بجای یا بروند و یا را بجای همزه مجای شد بعده همزه مکسوره
 واقع شد میان الف و یا آن همزه را بیا مفتوحه بدل کردند مجای شد بعده یا تحرک
 ما قبل او مفتوح آن یا را با الف بدل کردند مجای شد بعده تا وحدان را حذف
 کردند مجایا کردند مجی تصغیر از آن مجی است مجی اسم بکر بود چون خواستند که
 اسم بکر را مصغر کنند حرف اول را ضمه و او را ثانی را فتح سوم جایا تصغیر و آوردند
 حرفی که با بیا تصغیر بود آنرا کسره و او را مجی شد بعده دو حرف از یک جنس
 بهم آمدند اولین حرف از ایشان ساکن اول را در دوم او غام کردند مجی شد
 مجایا مجایا آن مجای مجی جمع تکسیر از آن مجای است مجای اسم وحدان بود
 چون خواستند که اسم وحدان را جمع تکسیر کنند حرف اول و ثانی را فتح و او را
 سوم جایا الف جمع تکسیر و آوردند حرفی که با بعد الف جمع تکسیر بود آنرا کسره و او را
 بعده الف ساکن ما قبل او مکسور آن الف را بیا بدل کردند مجای شد بعده همزه

بحر کست جیم از همزه وصل استغنا حاصل شد همزه را حذف کردند مجی شد و ترار سا که
گوئی همزه ساکن با قبل او کسوران همزه را بیا بدل کردند مجی شد علی بندا القیاس
و باقی نیز قلیل بر همین دو وجه است و در صیغه یاس امر بالام و نخی و ترار سد
که گوئی تا آخر الف حرف منه بجای مجیان مجایا بجای مجی و اصل مجی بود کسره
بر یا ثقیل بود نقل کرده با قبل دادند بجای شد برین قیاس مجیان مجایا جمع
تکسیر از آن مجی است مجی اسم و عدان بود چون خواستند که اسم و عدان را
جمع تکسیر کنند و کردند بسوی اصلش که بجای بود حرف اول مفتوح است
ثانی را نیز فتحه دادند سوم جالف جمع تکسیر و آوردند مجائی شد بعده قلب مکانی
کردند همزه را بجای یاء بردند و یاء را بجای همزه مجائی شد بعده همزه کسره
واقع شد بیان الف و یا آن همزه را بسای مفتوحه بدل کردند مجائی شد
بعده با تکرار با قبل او مفتوح آن یاء را بالف بدل کردند مجایا شد بجای تصغیر
از آن بجای است مجی اسم کبر بود چون خواستند که اسم کبر را مصغر کنند و کردند
بسوی اصلش که بجای بود حرف اول را ضمه دادند ثانی را فتحه سوم جلیا
تصغیر و آوردند بجای شد بعده و حرف از یک جنس بهم آمدند نخستین حرف
از ایشان ساکن اول را و دوم او غام کردند بجای شد و الاله منه منه بجای
مجیان مجایا مجی مجایا جمع تکسیر از آن مجی است مجی اسم و عدان بود چون
خواستند که اسم و عدان را جمع تکسیر کنند حرف اول و ثانی را فتحه دادند
سوم جالف جمع تکسیر و آوردند حرفی که با جالف جمع تکسیر بود آن را کسر دادند
مجائی شد بعده قلب مکانی کرده همزه را بجای یاء بردند و یاء را بجای همزه

حرفی که باید یای تصغیر بود آنرا کسره دادند و تجوید شد. بعده و او ساکن ماقبل او کسور
آن و او را بیابدل کردند و تجوید شد. بعده و و حرف از یک جنس بهم آمدند نخستین
حرف از ایشان ساکن اول را آورد و دوم او غام کردند و تجوید شد. بعده یا ثالث
را حذف کردند و تجوید شد. و ترار شد که گوئی همزه مفتوح ماقبل او کسور آن همزه
را بیابدل کردند و تجوید شد. بعده یا ثالث را حذف کردند و تجوید شد. بعده کسره یا را
بفتح ییل کردند برای مناسبت تا و تانیث تجوید شد لم یی در اصل ییچه بود چون
لم جازمه در اول فعل مضارع در آید آخرش را جزم کرد و علامت جزئی سقوط حرکت
التقاء ساکنین شد میان یا و همزه یا را حذف کردند لم ییچه شد و ترار شد که گوئی
همزه ساکن ماقبل او کسور آن همزه را بیابدل کردند لم ییچه شد برین قیاس است
در صیغه های واحد معلوم و مجهول و در یحیی و یحیی الامر منه فی حیاء حیوایی
حیاء حین فی را از یحیی بنا کردند تا که علامت استقبال بود آنرا حذف کردند
ما بعد حذف متحرک ماند امر همان باشد بسکون آخر آخرش را وقت کردند علامت
وقفی سقوط حرکت شد. التقاء ساکنین شد میان یا و همزه یا را حذف کردند
رجحی شد و ترار شد که گوئی همزه ساکن ماقبل او کسور آن همزه را بیابدل کردند رجحی شد
تعلیل دوم رجحی در اصل رجحی بود و ماخوذ از یحیی تا که علامت استقبال بود آن را
حذف کردند ما بعد حذف ساکن ماند نظر کردند برین کلمه عین کلمه او کسور بود همزه
وصل کسره در اولش در آورند امر همان باشد بسکون آخر آخرش را وقت کردند
علامت وقفی سقوط حرکت شد رجحی گردید بعده کسره بر یا ثقیل بود و نقل کرده
ما قبل و انداخته ساکنین شد میان یا و همزه یا را حذف کردند رجحی شد بعده

در باقی مجای جمع تکسیر از آن مجیی است محیی اسم و حدان بود چون خواستند که اسم و حدان
جمع تکسیر کنند رو کردند بسوی اصلش که محیی بود حرف اول مفتوح است ثانی را نیز
فتح دادند سوم با الف جمع تکسیر در آورند حرفی که با بعد الف جمع تکسیر بود آن را
کسره دادند مجایو شد بده و او ساکن با قبل او کسور آن و او را بیا بدل کردند مجایو
و نزد بعضی همزه واقع شد بعد یاده زائده آن همزه را بیا بدل کردند مجایو شد بده
و دو حرف از یک جنس هم آمدند اول را در دوم ادغام کردند مجایو شد محیی تصغیر از آن
محیی است محیی اسم مکرر بود چون خواستند که اسم مکرر را مصغر کنند رو کردند بسوی اصلش که
محیی بود حرف اول را ضمه دادند ثانی را فتح سوم جایاء تصغیر در آورند حرفی که
با بعد یاء تصغیر بود آنرا کسره دادند محییو شد بده و او ساکن با قبل او کسور آن و او
را بیا بدل کردند محییو شد بده و دو حرف از یک جنس هم آمدند نخستین حرف از ایشان
ساکن اول را در دوم ادغام کردند محییو شد بده یا ثالث را حذف کردند محییو شد
محییان محییات مجای محیی جمع تکسیر از آن محیی است محیی اسم
و حدان بود چون خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند رو کردند بسوی
اصلش که محییو بود حرف اول مفتوح است ثانی را نیز فتح دادند سوم با
الف جمع تکسیر در آورند حرفی که با بعد الف جمع تکسیر بود آن را کسره دادند
محییو شد بده و او ساکن با قبل او کسور آن و او را بیا بدل کردند مجایو شد
و تا و حدان را حذف کردند مجایو شد محیی تصغیر از آن محیی است محیی
اسم مکرر بود چون خواستند که اسم مکرر را مصغر کنند رو کردند بسوی اصلش
که محییو بود حرف اول را ضمه دادند و ثانی را فتح سوم جایاء تصغیر در آورند

با او مفتوح بدل کردند سوم جالف جمع تکسیر در آورده تا واحدان را حذف کردند و جوا
 شد به قلب مکانی کرده همزه را بجای یاء بردند و یاء بجای همزه جوائی شد به همزه مکسوره
 واقع شد بیان الف و یا آن همزه را بیا و مفتوح بدل کردند جوائی شد بعد یاء متحرک
 ماقبل او مفتوح آن یا را بالف بدل کردند جوائی شد جمیع تکسیر از آن جائیه است
 جائیه اسم و حد آن بود چون خواستند که اسم وحدان را جمع تکسیر کنند رو کردند بسوی
 اصلش که جائیه بود حرف اول را ضمه دادند ثالث را مشد و ساخته فتوح الف و
 تا واحدان را حذف کردند جوائی شد جوائیه تصخیر از آن جائیه است جائیه اسم
 مکبر بود چون خواستند که اسم مکبر را مصغر کنند رو کردند بسوی اصلش که جائیه بود حرف
 اول را ضمه دادند ثانی قابل حرکت نبود آن را با او مفتوح بدل کردند سوم جایاء
 تصغیر در آورند جوائیه شد بعد دو حرف از یک جنس بهم آمدند اول ساکن
 ثانی متحرک اول را در دوم ادغام کردند جوائیه شد و تراسد که گوئی همزه مفتوح
 ماقبل او مکسور آن همزه را بیا بدل کردند جوائیه شد بعد یاء ثالث را حذف کردند
 جوائیه شد بعد کسره یا را بفتح بدل کردند برای مناسبت تا و تانیث جوائیه شد مخجه
 جمعیان مجییون مجای مجیی مخجه در اصل مجیو بود ضمه بر یا ثقیل بود نقل کرده
 ماقبل را دادند التقاء ساکنین شد میان یا و او و نزو بعضی اول اقاد لان الثانی
 علامه و علامه لاتحرف مجروش شد به ضمه جمیم را کسره بدل کردند تا دلالت کند
 بر حذف یا و او ساکن ماقبل او مکسور آن و او را بیا بدل کردند مخجه شد بروزن
 مفصل نزد بعضی ثانی اقاد لان الثانی زائده و الزائده احق بالحرکة مخجی شد به
 ضمه جمیم را کسره بدل کردند از جهت مناسبت یا مخجه شد بروزن مشعل و برین قیاس

اسم بکبر را مضمر کنند رو کردند بسوی اصلش که جائز بود حرف اول را ضمیر آوردند
ثانی قابل حرکت نبود و را بواو مفتوحه بدل کردند سوم جایای تصغیر در آوردند
جوائی شد بعده دو حرف از یک جنس بهم آمدند اول ساکن ثانی متحرک اول را
در دوم ادغام کردند جوائی شد جائیثه جائیثان جائیثات جوائی بجای جوائیثه
جائیثه در اصل جائیثه بود یا واقع شد بعد از الف اسم فاعل و در اصل سلامت
مانده است آن یا را همزه بدل کردند جائیثه شد بعده دو همزه در یک کلمه بهم آمدند
یکی از ایشان مکسور ثانی را بیا بدل کردند جائیثه شد و تعلیل دوم جائیثه در اصل
جائیثه بود قلب مکانی کرده همزه را بجای یا بردند و یا را بجای همزه جائیثه شد
برین قیاس است در باقی نیز جوائی جمع تکسیر از ان جائیثه است جائیثه اسم و حدان بود
چون خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند رو کردند بسوی اصلش که جائیثه بود
حرف اول مفتوح است ثانی قابل حرکت نبود و را بواو مفتوحه بدل کردند
سوم جالف جمع تکسیر در آوردند و ثناء و حدان را حذف کردند جوائی شد
بعده یا واقع شد بعد الف فو اعل و ما قبل الف نیز حرف علت است آن یا را
همزه بدل کردند جوائی شد بعده دو همزه در یک کلمه بهم آمدند یکی از ایشان مکسور
بود ثانی را بیا بدل کردند جوائی شد بعده همزه مکسوره واقع شد میان الف
و یا آن همزه را بیا و مفتوحه بدل کردند جوائی شد بعده یا متحرک ما قبل او مفتوح
آن یا را بالف بدل کردند جوائیثه تعلیل دوم جوائی جمع تکسیر از ان جائیثه است
جائیثه اسم و حدان بود چون خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند رو کردند
بسوی اصلش که جائیثه بود حرف اول مفتوح است ثانی قابل حرکت نبود و آن را

یی و شد جی و جمع تکسیر از ان جا و است جا و اسم و حدان بود چون خواستند که اسم و حدان
 جمع تکسیر کنند رو کردند بسوی اصلش که جا و است بود حرف اول را ضمه دادند ثالث را
 سکون ساختند الف و حدان را حذف کردند جی و شد بعد ضمه جیم را کسره بدل کردند
 از جهت مناسبت یا جی و شد جیا و جمع تکسیر از ان جا و است جا و اسم و حدان بود چون
 خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند رو کردند بسوی اصلش که جا و است بود حرف
 اول را ضمه دادند ثالث را فتح دادند و در آخر الف و حدان را ضمه دادند و در آورده الف و حدان را
 حذف کردند جیا و شد بعد ضمه جیم را کسره بدل کردند از جهت مناسبت یا و یا را
 ساکن کردند از جهت تخفیف جیا و شد جیان جمع تکسیر از ان جا و است جا و اسم
 و حدان بود چون خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند رو کردند بسوی اصلش
 که جائی بود حرف اول را ضمه دادند ثالث را سکون ساختند و در آخر الف و حدان را
 نریه تان در آورده الف و حدان را حذف کردند جیان شد بعد ضمه جیم
 را کسره بدل کردند از جهت مناسبت یا جیان شد جیا و جمع تکسیر از ان جا و
 است جا و اسم و حدان بود چون خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند
 رو کردند بسوی اصلش که جا و است بود حرف اول را کسره دادند ثالث را فتح
 بعد ثالث الف جمع تکسیر در آورده الف و حدان را حذف کردند جیا و شد جی و
 جمع تکسیر از ان جا و است جا و اسم و حدان بود چون خواستند که اسم
 و حدان را جمع تکسیر کنند رو کردند بسوی اصلش که جا و است بود حرف اول
 و ثالث را ضمه دادند بعد ثالث و او سکون در آورده الف و حدان را حذف
 کردند جی و شد جی و جمع تکسیر از ان جا و است جا و اسم و حدان بود چون خواستند که

کسور بود ثانی را بیا بدل کردند جایان شد یا قلب مکانی کردند جاون و اصل
 جاون بود و واقع شد بعد الف اسم فاعل و اصل بسلاست نمانده است
 آن یا را همزه بدل کردند جاون و جاون شد بعد دو همزه در یک کلمه هم آمدند یکی از
 ایشان کسور ثانی را بیا بدل کردند جاون و جاون شد بعد ضمه بر یا ثقیل بود ثقیله
 با قبل دادند بعد از سلب حرکت ما قبل التقاء ساکنین شد میان یا و او
 یا را حذف کردند جاون شد تعلیل دوم جاون و اصل جاون بود و قلب
 مکانی کرده همزه را بجای یا آوردند و یا را بجای همزه جاون شد بعد ضمه
 بر یا ثقیل بود و ثقیل کرده با قبل دادند بعد از سلب حرکت ما قبل التقاء ساکنین
 میان یا و او یا را حذف کردند جاون شد جاون جمع تکسیر از ان جاون است
 جاون اسم و حدان بود چون خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند رو کردند بسو
 اصلش که جایی بود حرف اول مفتوح است ثالث را نیز فتحه دادند و در آخرش
 تاد را آورده الف و حدان را حذف کردند جاون شد بعد یا تحرک ما قبل او
 مفتوح آن یا را با الف بدل کردند جاون شد جاون جمع تکسیر از ان جاون است
 جاون اسم و حدان بود چون خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند رو کردند
 بسوی اصلش که جائی بود حرف اول را ضمه دادند ثالث را مشد و ساخته
 فتحه دادند بعد مشد و الف جمع تکسیر و آوردند و الف و حدان را حذف کردند
 جاون شد یعنی جمع تکسیر از ان جاون است جاون اسم و حدان بود چون خواستند که اسم
 و حدان را جمع تکسیر کنند رو کردند بسو اصلش که جائی بود حرف اول را
 ضمه دادند ثالث را مشد و ساخته فتحه دادند و الف و حدان را حذف کردند

که یا با التقاء ساکنین افتاد و چنانچه در حین نجین در اصل نجین بود کسره بر یا ثقیل بود
نقل کرده با قبل و او اند التقاء ساکنین شد میان یا و همزه یا را حذف کردند نجین شد
و ترارسد که گوئی همزه ساکن با قبل او کسور آن همزه را بیا بدل کردند نجین شد بجای
در اصل نجیاء بود یا متحرک با قبل او حرف صحیح ساکن حرکت یا را نقل کرده با قبل او اند
بعده یا در اصل متحرک بود اکنون با قبل او مفتوح گشت آن یا را با الف بدل کردند
نجیاء شد برین قیاس است در باقی مگر در نجیاء و نجیاء آن که در اصل نجیان و
نجیان بود یا متحرک با قبل او حرف صحیح ساکن حرکت یا را نقل کرده با قبل او اند
بعده یا در اصل متحرک بود اکنون با قبل او مفتوح گشت آن یا را با الف بدل کردند
التقاء ساکنین شد میان الف و همزه الف را حذف کردند نجیان و نجیان شد
و ترارسد که گوئی همزه ساکن با قبل او مفتوح آن همزه را با الف بدل کردند نجیان
و نجیان شد جای در اصل جای بود بمقدیم الیاء علی العزّة یا واقع شد بعد از الف
زائده و در اصل بسلامت نمانده است آن یا را همزه بدل کردند جای شد بعده
و همزه در یک کلمه بهم آمدند یکی از ایشان کسور بود ثانی را بیا بدل کردند بجای
ضمه بر یا ثقیل بود انداخته التقاء ساکنین شد میان یا و تنوین یا را حذف
کردند جای شد و این مذہب سیویہ است اما بر مذہب امام خلیل قلب مکانی
نموده یا را بجای همزه بردند و همزه بجای یاء تحریرا عن اجتماع الاعمالین
جای شد بعده اعلال قاض کردند جای شد جای آن در اصل جای آن بود
یا واقع شد بعده الف اسم فاعل و در اصل بسلامت نمانده است آن یا را
همزه بدل کردند جای آن شد بعده دو همزه در یک کلمه بهم آمدند یکی از ایشان

[illegible]

آنرا حذف کردند مابعد حذف ساکن ماند نظر کردند بعین کلمه او کسور بود
همزه وصل کسور در او شش در آورند امر همان باشد بسکون آخر آخرش را
وقت کردند علامت وقفی سقوط حرکت شد ائیدت گروید جده همزه ساکن
باقبل او کسور آن همزه را بیابدل کردند ائیدت شد مهور العین از باب
فعل یفعل الازو بانگ کردن شیر زار نیز زار آفوز زار زار زار زار
زار زار زار زار زور زور زور زور زور زور زور زور زور زور
زار زار زار زار زار زار زار زار زار زار زار زار زار زار زار
فداک مروز مروز مروز مروز مروز مروز مروز مروز مروز مروز
مزار مزار مزار مزار مزار مزار مزار مزار مزار مزار مزار
لن یزار الامر منه انار لزار لزار لزار لزار لزار لزار لزار
لزار لزار لزار لزار لزار لزار لزار لزار لزار لزار لزار
مزار مزار مزار مزار مزار مزار مزار مزار مزار مزار مزار
مزار مزار مزار مزار مزار مزار مزار مزار مزار مزار مزار
از یار و المونث منه زوری زوریان زوریات زور زوریات
الامر منه ازور ازور ازوری ازور ازور ازور ازور ازور ازور ازور
از باب **فعل یفعل** المناو بگواریدن طعام هنا هنا هنا هنا هنا
هنا هنا هنا هنا هنا هنا هنا هنا هنا هنا هنا هنا هنا
هنا هنا هنا هنا هنا هنا هنا هنا هنا هنا هنا هنا هنا
هنا هنا هنا هنا هنا هنا هنا هنا هنا هنا هنا هنا هنا
هنا هنا هنا هنا هنا هنا هنا هنا هنا هنا هنا هنا هنا

[illegible]

جایاء تصغیر در آوردند حرفی که مابین یاء تصغیر بود آن را کسره دادند بعد الف ساکن
 ماقبل او کسور آن الف را بیابیدل کردند مَطِیوئی شد بعد ه دو حرف از یک جنس
 بهم آمدند اول ساکن ثانی متحرک اول را در دوم ادغام کردند مَطِیوئی شد بعد و او
 و یا هم آمدند نخستین حرف از ایشان ساکن بود و او را یک کردند و یا در یا ادغام کردند
 مَطِیوئی شد بعد ه هر دو یا آخر را حذف کردند مَطِیوئی شد افضل التفضیل منه اطوئی
 اطویان اطوون اطاو اطی تعلیل اطوی مانست ارمی است اطویان بر اصل
 خود است تعلیل اطوون مانست ارمیون تعلیل اطاو مانست ارام است اطمی
 تصغیر از ان اطوی است اطوئی اسم کبر بود چون خواستند که اسم کبر را معصوم کنند
 رو کردند بسوی اصلش که اطوی بود حرف اول را ضمه دادند ثانی را فتحه سوم جایاء
 تصغیر در آوردند حرفی که مابین یاء تصغیر بود آن را کسره دادند اَطِیوئی شد بعد ه
 ضمه بر یا را ثقیل بودند باختند و یا را نیز حذف کردند و عوض او تنوین آخرش
 در آوردند اَطِیوئی شد و نزد بعضی ادغام میکنند و اطمی میخوانند و المونث منه
 ططیان طیات طوئی طوئی در اصل طوئی بود و او و یا هم آمدند نخستین
 حرف از ایشان ساکن بود و او را یک کردند و یا در یا ادغام کردند مَطِیوئی شد بعد ه
 ضمه را کسره بدل کردند از جهت مناسبت یا طیه شطیان در اصل طویان بود
 و او و یا هم آمدند نخستین حرف از ایشان ساکن بود و او را یک کردند و یا در یا ادغام
 کردند طیان شد بعد ه ضمه طار را کسره بدل کردند از جهت مناسبت یا طیان
 بعد ه یا و ثالث را حذف کردند طیان شد و بعضی یا و ثالث را حذف میکنند
 طیان میخوانند و برین قیاس است طیات طوئی جمع تکسیر از ان طی است طیی

مطوایه مطوایه در اصل مطوایه بود یا متحرک یا قبل او مفتوح آن یا را با الف بدل کردن مطوایه
 شد برین قیاس است مطوایان مطوایه جمع تکمیل از آن مطوایه است مطوایه اسم
 و همان بود چون خواستند که اسم و همان را جمع تکمیل کنند زد کردن بسوی اصلش که
 مطوایه بود حرف اول و ثانی را فتحه دادند سوم جا الف جمع تکمیل را آوردند حرفی که باب
 الف جمع تکمیل بود آنرا کسره دادند مطوایه شد بعد تا و همان را حذف کردند مطوایه شد
 ضمیه بر یا فقیل بودند افتند القای ساکنین شد میان یا و تنوین یا حذف کردند مطوایه
 مطیبه تصغیر از آن مطوایه است مطوایه اسم بکبر بود چون خواستند که اسم بکبر را مصغر کنند
 زد کردن بسوی اصلش که مطوایه بود حرف اول را ضمیه دادند و ثانی را فتحه سوم جا یا و تصغیر
 را آوردند حرفی که باید یا و تصغیر بود آنرا کسره دادند مطوایه شد بی و واو و یا هم آمدند
 نخستین حرف از ایشان ساکن بود واو را یا کردند و یا در یا او غام کردند مطیبه شد بعد
 یا و ثالث را حذف کردند مطیبه شد مطوایه مطوایه آن مطوایه مطیبه مطوایه در اصل
 مطوایه بود و یا واقع شد ب الف زاده آن یا بهمه بدل کردند مطوایه شد برین قیاس است
 مطوایه آن مطوایه جمع تکمیل از آن مطوایه است مطوایه اسم و همان بود چون خواستند که
 اسم و همان را جمع تکمیل کنند زد کردن بسوی اصلش که مطوایه بود حرف اول و ثانی را
 فتحه دادند سوم جا الف جمع تکمیل را آوردند حرفی که باید الف جمع تکمیل بود آنرا کسره دادند
 بعد الف ساکن یا قبل او کسره آن الف را یا بدل کردند مطوایه شد بعد و در حرف
 از یک جنس هم آمدند اول ساکن ثانی متحرک اول را و دوم او غام کردند مطوایه شد
 مطیبه تصغیر از آن مطوایه است مطوایه اسم بکبر بود خواستند که اسم بکبر را مصغر کنند
 زد کردن بسوی اصلش که مطوایه بود حرف اول را ضمیه دادند ثانی را فتحه سوم

کسره داونده مطاوتی شد بعد ضمه بر یا ثقیل بود انداختند التقای ساکنین شد میان
 یا و تنوین یا را حذف کردند مطاوتی شد منطقی تصغیر از آن مطوئی است مطوئی اسم بکبر بود
 چون خواستند که اسم بکبر را تصغیر کنند و کردند بسوی اصلش که مطوئی بود حرف اول
 را ضمه داونده ثانی را فتحه سوم جایای تصغیر در آورند حرفی که مابعدیای تصغیر بود آنرا
 کسره داونده مطوئی شد بعده واو و یا بهم آمدند نخستین حرف از ایشان ساکن بود
 و او را بیا کردند و یا دریا او غام کردند مطوئی شد بعده یا ثالث را حذف کردند
 مطوئی شد و الاته منه مطوئی مطوئی آن مطاوتی مطوئی واصل مطوئی بود یا
 متحرک ماقبل او مفتوح آن یا را بالفت بدل کردند التقای ساکنین شد میان
 الف و تنوین الف را حذف کردند مطوئی شد مطوئی آن بر اصل خود است مطاوتی
 جمع تکسیر از آن مطوئی است مطوئی اسم و حدان بود چون خواستند که اسم
 و حدان را جمع تکسیر کنند و کردند بسوی اصلش که مطوئی بود حرف اول و ثانی
 را فتحه داونده سوم با الف جمع تکسیر در آورند حرفی که مابعد الف جمع تکسیر بود آنرا
 کسره داونده مطاوتی شد بعد ضمه بر یا ثقیل بود انداختند التقای ساکنین شد
 میان یا و تنوین یا را حذف کردند مطاوتی شد منطقی تصغیر از آن مطوئی است مطوئی
 اسم بکبر بود چون خواستند که اسم بکبر را تصغیر کنند و کردند بسوی اصلش که مطوئی
 بود حرف اول را ضمه داونده ثانی را فتحه سوم جایای تصغیر در آورند حرفی که
 مابعدیای تصغیر بود آنرا کسره داونده مطوئی شد بعده واو و یا بهم آمدند
 نخستین حرف از ایشان ساکن بود و او را بیا کردند و یا دریا او غام کردند
 مطوئی شد بعده یای ثالث را حذف کردند منطقی شد مطاوتی آن مطاوتی

مطوی شد بجه هر دو یا آخر اخذت کردند مطوی شد مطویان مطویات مطوی مطیته
 مطوی جمع تکسیر از آن مطوی است مطوی اسم وحدان بود چون خواستند که اسم وحدان را
 جمع تکسیر کنند و کردند بسوی اصلش که مطوی بود و حرف اول مفتوح است ثانی را نیز فتحه
 دادند سوم جالف جمع تکسیر در آورند حرفی که مابعد الف جمع تکسیر بود آنرا کسره دادند مطوی
 شد بجه و او ساکن ماقبل او کسور آن و او را بیابدل کردند مطوی شد بجه و حرف
 از یک جنس بهم آمدند اول ساکن ثانی متحرک اول را در دوم او غام کردند مطوی شد
 بعد فقا و وحدان را اخذت کردند مطوی شد مطیته تصغیر از آن مطوی است مطوی اسم
 بکبر بود چون خواستند که اسم بکبر را منصرف کنند و کردند بسوی اصلش که مطوی بود و حرف
 اول را فتحه دادند ثانی را فتحه سوم جایای تصغیر در آورند حرفی که مابعد یای تصغیر بود
 آنرا کسره دادند مطوی شد بجه و او ساکن ماقبل او کسور آن و او را بیابدل کردند
 مطوی شد بجه و حرف از یک جنس بهم آمدند اول ساکن ثانی متحرک اول را در
 دوم او غام کردند مطوی شد بجه و او دیهم آمدند نخستین حرف از ایشان ساکن بود
 و او را یا کردند و یا در یا او غام کردند مطیته شد بجه هر دو یا آخر اخذت کردند
 مطیته شد الطرف منه مطوی مطویان مطوی مطوی در اصل مطوی بود
 یا متحرک ماقبل او مفتوح آن یا را بالف بدل کردند اتقای ساکنین شد میان
 الف و تنوین الف را اخذت کردند مطوی شد مطویان بر اصل خود است مطوی
 جمع تکسیر از آن مطوی است مطوی اسم وحدان بود چون خواستند که اسم وحدان
 را جمع تکسیر کنند و کردند بسوی اصلش که مطوی بود و حرف اول مفتوح است ثانی را
 نیز فتحه دادند سوم جالف جمع تکسیر در آورند حرفی که مابعد الف جمع تکسیر بود آن را

ما قبل او مفتوح آن یا را با الف بدل کردند القاء ساکنین شد میان الف و تنوین الف
 را حذف کردند و طوئی شد طوئی تصغیر از آن طوئی است طوئی اسم بکر بود چون خواستند که
 اسم بکر را مصغر کنند حرف اول را ضمه دادند ثانی قابل حرکت نبود آنرا با او مفتوح بدل کردند
 سوم جایای تصغیر در آورند طوئی شد بعده و او و یا بهم آمدند نخستین حرف از ایشان ساکن بود
 و او را یا کردند و یا دریا او غام کردند طوئی شد بعده یا ثالث را حذف کردند طوئی شد مطوئی
 مطوئیان مطوئیون مطاوی مطی مطوئی و اصل مطوئی بود و او و یا بهم آمدند نخستین حرف ایشان
 ساکن بود و او را یا کردند و یا دریا او غام کردند مطوئی شد بعده ضمه و او را بکسر بدل کردند
 از جهت مناسبت یا مطوئی شد برین قیاس است باقی مطاوی جمع تکسیر از آن مطوئی است
 مطوئی اسم وحدان بود چون خواستند که اسم وحدان را جمع تکسیر کنند رو کردند بسوی اصلش
 که مطوئی بود و حرف اول مفتوح است ثانی را نیز فتح دادند سوم با الف جمع تکسیر در آوردند
 حرفی که با بعد الف جمع تکسیر بود آنرا کسره دادند مطاوی شد بعده و او ساکن با قبل او
 کسره آن و او را بیابدل کردند مطاوی شد بعده و دو حرف از یک جنس بهم آمدند اول ساکن
 ثانی متحرک اول را در دوم او غام کردند مطاوی شد و تنوین تکلن را حذف کردند برای
 منع حرف مطاوی شد مطی تصغیر از آن مطوئی است مطوئی اسم بکر بود چون خواستند که
 اسم بکر را مصغر کنند رو کردند بسوی اصلش که مطوئی بود و حرف اول را ضمه دادند ثانی
 را فتح سوم جایای تصغیر در آورند حرفی که با بعد یا تصغیر بود آنرا کسره دادند مطوئی شد
 بعده و او ساکن قبل او کسره آن و او را بیابدل کردند مطوئی شد بعده و دو حرف
 از یک جنس بهم آمدند اول ساکن ثانی متحرک اول را در دوم او غام کردند مطوئی شد
 بعده و او و یا بهم آمدند نخستین حرف از ایشان ساکن بود و او را یا کردند و یا دریا او غام کردند

حرف اول و ثالث را ضمه و او را بعد ثالث و او مسکونه را آورده الف و حاد را حذف کردند
طووی شد بعد و او و یا هم آمدند نخستین حرف از ایشان ساکن بود و او را یا کردند و یا
و را یا د غام کردند و طووی شد بعد و او را کسره بدل کردند از جهت مناسبت یا طووی
و نز و بعضی ضمه طار کسره بدل کردند از جهت مناسبت یا بعد طووی شد طووی تصغیر از آن
طاو است طاو اسم کبر بود چون خواستند که اسم کبر را مضر کنند و کردند بسوی اصلش که
طاووی بود حرف اول را ضمه و او را ثانی قابل حرکت نبود آنرا بوا و مفتوحه بدل کردند سوم
جایای تصغیر را آوردند و طووی شد بعد و او و یا هم آمدند نخستین حرف از ایشان ساکن بود
و او را یا کردند و یا د غام کردند و طووی شد بعد یا ثالث را حذف کردند و طووی شد و
نز و بعضی اعلال طووی از جانب آخر میکنند بدین طریق که ضمه بر یا ثقیل بود و انداختند
التقامی ساکنین شد میان یا و تنوین یا را حذف کردند و طووی شد بعد و او و یا هم آمدند
نخستین حرف از ایشان ساکن بود و او را یا کردند و یا د غام کردند و طووی شد کسره یا
طاو و طوویان طاو و یات طاو و طووی طووی جمع تکسیر از آن طاو و یات است طاو و یات اسم
و حاد بود چون خواستند که اسم و حاد را جمع تکسیر کنند حرف اول مفتوح است
ثانی قابل حرکت نبود آنرا بوا و مفتوحه بدل کردند سوم جیا الف جمع تکسیر را آوردند
و تا و حاد را حذف کردند و طاو و یات شد بعد ضمه بر یا ثقیل بود و انداختند التقاء
ساکنین شد میان یا و تنوین یا را حذف کردند و طاو و یات شد بعد و او واقع شد بعد الف
زائده آن و او را همزه بدل کردند و طاو و یات شد طووی جمع تکسیر از آن طاو و یات است طاو و یات اسم
و حاد بود چون خواستند که اسم و حاد را جمع تکسیر کنند حرف اول را ضمه دادند و
ثالث را مشد و ساخته فتحه الف و تا و حاد را حذف کردند و طووی شد بعد یا تکرار

طلی جمع تکمیر از آن طلا و است طلا و اسم و صدان بود چون خواستند که اسم و صدان را جمع
 تکمیر کنند و کردند بسوی اصلش که طلا وئی بود حرف اول را ضمه و او ند ثالث
 را مسکون ساخته الف و صدان را حذف کردند بطوری شد بعده و او و یا هم آمدند
 نخستین حرف از ایشان ساکن بود و او را یا کردند و یا و یا او غام کردند طلی شد
 بعده ضمه ط را یکسره بدل کردند بحجت مناسبت یا طلی شد بطوری جمع تکمیر از آن
 طلا و است طلا و اسم و صدان بود چون خواستند که اسم و صدان را جمع تکمیر کنند
 و کردند بسوی اصلش که طلا وئی بود حرف اول را ضمه و او ند ثالث را فتحه در
 آخرش الف مدوده در آورده الف و صدان را حذف کردند بطوری شد طلیان
 جمع تکمیر از آن طلا و است طلا و اسم و صدان بود چون خواستند که اسم و صدان را
 جمع تکمیر کنند و کردند بسوی اصلش که طلا وئی بود حرف اول را ضمه و او ند
 ثالث را مسکون ساخته و در آخرش الف و نون در آورده الف و صدان را
 حذف کردند بطوریان شد بعده و او و یا هم آمدند نخستین حرف از ایشان ساکن
 و او را یا کردند و یا و یا او غام کردند طلیان شد بعده ضمه ط را یکسره بدل کردند
 از جهت مناسبت یا طلیان شد بطوری جمع تکمیر از آن طلا و است طلا و اسم و صدان بود
 چون خواستند که اسم و صدان را جمع تکمیر کنند و کردند بسوی اصلش که طلا وئی بود
 حرف اول را کسره و او ند ثالث را فتحه بعده حرف ثالث الف جمع تکمیر در آورده
 الف و صدان را حذف کردند بطوریان شد بعده یا واقع شد بطرف بعد الف زائده
 آن یا را همزه بدل کردند بطوریان شد بطوری جمع تکمیر از آن طلا و است طلا و اسم و صدان بود
 چون خواستند که اسم و صدان را جمع تکمیر کنند و کردند بسوی اصلش که طلا وئی بود

یرمی یرمیان است الامر منه ایلو ایلویا ایلو و ایلوی ایلویا ایلوین اسم فاعل طاو
 طاوین طاوون طاو و اصل طاوینی بود ضمه بر یا ثقیل بود انداختن التقاء
 ساکنین شد میان یا و تنوین یا را حذف کردند طاو شد طاوین بر اصل خود است
 طاوون و اصل طاوون بود ضمه بر یا ثقیل بود نقل کرده بما قبل و او نه بعد از
 سلب حرکت ما قبل التقاء ساکنین شد میان یا و او را حذف کردند طاوون
 شد یا قی بر اصل خود است طو او جمع تکسیر از ان طاو است طاو اسم و حدان بود چون
 خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند رو کردند بسوی اصلش که طاوینی بود حرف
 اول مفتوح است ثالث را فتحه دادند و در آخرش تا و را آوردند الف و حدان را
 حذف کردند طوئی شد بعده یا متحرک ما قبل او مفتوح آن یا را با الف بدل کردند
 طو او شد بعده فتحه طار را بضمه بدل کردند تا مشبه نشود بصلو و رفاه که مفروق
 طو او شد طو او جمع تکسیر از ان طاو است طاو اسم و حدان بود چون خواستند که اسم
 و حدان را جمع تکسیر کنند رو کردند بسوی اصلش که طاوینی بود حرف اول را
 ضمه دادند ثالث را مشد و ساخته فتحه دادند بحرف مشد و الف جمع تکسیر آوردند
 الف و حدان را حذف کردند طوئی شد بعده یا واقع شد بحرف اذ الف زائده
 آن یا را همزه بدل کردند طو او شد طوی جمع تکسیر از ان طاو است طاو اسم
 و حدان بود چون خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند رو کردند بسوی اصلش
 که طاوینی بود حرف اول را ضمه دادند ثالث را مشد و ساخته فتحه دادند الف
 و حدان را حذف کردند طوئی شد بعده یا متحرک ما قبل او مفتوح آن یا را با الف
 بدل کردند التقاء ساکنین شد میان الف و تنوین الف را حذف کردند طوئی

تَلِینَ تَلِیانَ تَلِینَ الی ثانی مضارع مجهول یولی یولیان یولون تولی تولیان یولین
 تولی تولیان تولون تولین تولیان تولین اولى نولے درحق تعلیل و تصرف مان
 یقی یقیان ویوقی یوقیان ست الی آخره تعلیل اسم فاعل و اسم مفعول و ظرف
 و اسم کذا و اسم تفصیل مانند یوقی یوقیان ست الامر منه لیا لوالی الیا لیلین لقیف
 مقرون از باب فَعَلَ تَفْعِلُ طے در نور ویدن واپاشتن وگرشکی کشیدن طوی
 یطوی طیا فموطا و طایان طاوون طوآه طوآطوی طی طویا طیان طوآطوی طوی
 طاوآه طوآیان طاوآیات طوآطوی طوآه طوآطوی طوآه طوآطوی طوآه طوآطوی
 مطوآون مطوآه مطوآیان مطوآیات مطوآطوی مطوآه مطوآطوی مطوآه مطوآطوی
 لا یطوی لمن یطوی لمن یطوی الامر منه اطو لتطو لتطو و التفعی عنه لا تطو
 لا تطو لا یطو اطرف منه مطوئی مطوآیان مطوآطوی و الاثر منه مطوآه
 مطوآیان مطوآطوی مطوآه مطوآیان مطوآیان مطوآیان مطوآیان مطوآیان مطوآیان
 مطوآیان مطوآیان مطوآیان مطوآیان مطوآیان مطوآیان مطوآیان مطوآیان مطوآیان
 طیان طیای طوئی طوئی ماضی معلوم طوی طویا طوآطو طوآطو طوآطو طوآطو
 طوآطو طوآطو طوآطو طوآطو طوآطو طوآطو طوآطو طوآطو طوآطو طوآطو
 طوی طویا طوآطو و اطوآطو طوآطو طوآطو طوآطو طوآطو طوآطو طوآطو طوآطو
 طوآطو طوآطو طوآطو طوآطو طوآطو طوآطو طوآطو طوآطو طوآطو طوآطو
 طوآطو طوآطو طوآطو طوآطو طوآطو طوآطو طوآطو طوآطو طوآطو طوآطو
 تطوآیان تطوآیان تطوآیان تطوآیان تطوآیان تطوآیان تطوآیان تطوآیان
 تطوآیان تطوآیان تطوآیان تطوآیان تطوآیان تطوآیان تطوآیان تطوآیان
 تطوآیان تطوآیان تطوآیان تطوآیان تطوآیان تطوآیان تطوآیان تطوآیان

[illegible]

که اسم و جدان را جمع تکسیر کنند حرف اول مضموم است ثانی را فتحه داوند و الف و جدان را
حذف کردند و وقتی شد بعده یا متحرک یا قبل او مفتوح آن یا را با الف بدل کردند وقتی
و وقتی تصغیر از آن و وقتی است و وقتی اسم مکرر بود چون خواستند که اسم مکرر را مضموم کنند
حرف اول مضموم است ثانی را فتحه داوند سوم جایای تصویر در آورند و وقتی شد بعده
و و حرف از یک جنس بهم آمدند اول ساکن ثانی متحرک اول را در دوم ادغام کردند و وقتی
لفظ مفروق از باب فعل الفعل الوجبی سوده شدن سم ستور و بی لوجی
و جیا فمواج و اجیان و اجون و جاه و جاء و بی و جیا و جیان و جاء
و بی و جی و اجیه و اجیان و اجیات و اواج و بی و اجیه و بی و جی و جیا
فذاک موبی موبیان موبیون موبیه موبیان موبیات موبی موبی موبیات
لم یوج لم یوج لایوجی لایوجی لن یوجی لن یوجی الامر منه ایج لتوج لیوج لیوم
والنمی عنه لاتوج لاتوج لایوج لایوج الطرف منه موبی موبیان مواج موبی
و آله منه می میجیان مواج موبی میجیه میجیان مواج موبیه میجیه
میجیه آن موبی موبی افعل التفضیل منه و بی و جیان و جون اواج و جی
و المونث منه و بی و جیان و جیا و بی و جی ماصی معلوم و بی و جیا و جی
و جیت و جیتا و جین و جیت و جیتا و جیتیم و جیت و جیتا و جیتین
و جیت و جیتا و جوا و راصل و جیو بود ضمه بر یا ثقیل بود نقل کرده با قبل و او
بعد از سلب حرکت یا قبل التقارر ساکنین شد میان یا و او یا را حذف کردند
و جوا شد باقی بر اصل خود اند تحلیل و جوا مجهول نیز چون تحلیل و جوا معلوم مضرع
معلوم یوجی یوجیان یوجون یوجی یوجیان یوجین یوجی یوجیان یوجون

که اسم بکبر را مصغر کنند و در دندلبسوی اصلش که موقوفای بود حرف اول را ضمه و او نه ثانی را فتحه
سوم جایای تصغیر در آوردند حرفی که با بیایای تصغیر بود آنرا کسره و او نه بعده الف ساکن با قبل
او کسور آن الف را بیایدل کردند و یقی شد بعده و در حرف از یک جنس بهم آمدند اول ساکن
ثانی متحرک اول را در دوم ادغام کردند و یقی شد افعیل التفصیل منه اوقی اوقیان اوقون
اوق اوقی اوقون در اصل اوقیون بود یا تحک با قبل او مفتوح آن یا با الف بدل کردند که
ساکنین شد میان الف و و الف را حذف کردند اوقون شد اوقی جمع تکسیر از آن اوقی است
اوقی اسم و حدان بود چون خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند و در دندلبسوی حدش
که اوقی بود حرف اول مفتوح است ثانی را نیز فتحه و او نه سوم جا الف جمع تکسیر در آوردند
حرفی که با بعده الف جمع تکسیر بود آنرا کسره و او نه اوقی شد ضمه بر یا ثقیل بود انداختند و یا را
نیز حذف کردند و عوض اوقون در آخرش در آوردند اوقی شد اوقی تصغیر از آن اوقی است
اوقی اسم بکبر بود چون خواستند که اسم بکبر را مصغر کنند و در دندلبسوی اصلش که اوقی بود حرف
اول را ضمه و او نه ثانی را فتحه سوم جایای تصغیر در آوردند حرفی که با بیایای تصغیر بود آن را
کسره و او نه اوقی شد بعده و ضمه بر یا ثقیل بود انداختند و یا را نیز حذف کردند و عوض او
توین در آخرش در آوردند اوقی شد و المونث منه و یقی و قیان و قیات و قی و قی
و قیان در اصل و قیان بود و حرف از یک جنس بهم آمدند هر دو متحرک حرکت اول
را نقل کرده با قبل و او نه بعده اول ساکن ثانی متحرک اول را در دوم ادغام کردند و قیان
شد و قیات در اصل و قیات بود و حرف از یک جنس بهم آمدند هر دو متحرک حرکت
اول را نقل کرده با قبل و او نه بعده اول ساکن ثانی متحرک اول را در دوم ادغام کردند
و قیات شد و قی جمع تکسیر از آن و قی است و قی اسم و حدان بود چون خواستند

میثاقه میثاقان موافق موثقه میثاقه در اصل موثقه بود و او ساکن ماقبل او کسور آن
 و او را بیا بدل کردند موثقه شد بعد یا متحرک ماقبل او کسور آن یا را با الف بدل کردند
 میثاقه شد میثاقان در اصل موثقیان بود و او ساکن ماقبل او کسور آن و او را بیا بدل کردند
 میثاقان شد بعد یا متحرک ماقبل او مفتوح آن یا را با الف بدل کردند میثاقان شد موافق
 جمع تکسیر از آن میثاقه است میثاقه اسم وحدان بود چون خواستند که اسم وحدان را جمع
 تکسیر کنند رو کردند بسوی اصلش که موثقه بود حرف اول و ثانی را فتحه دادند سوم جا
 جمع تکسیر در آوردند حرفی که مابعد الف جمع تکسیر بود آنرا کسره دادند و ثانی را
 حذف کردند موافق شد بعد ضمه بر یا ثقیل بودند اختصارا ساکنین شد میان یا
 و تنوین یا را حذف کردند موافق شد موثقه تصغیر از آن میثاقه است میثاقه اسم بکبر بود
 چون خواستند که اسم بکبر را مصغر کنند رو کردند بسوی اصلش که موثقه بود حرف اول را
 ضمه دادند ثانی را فتحه سوم جایا تصغیر در آوردند حرفی که مابعد یا تصغیر بود آنرا کسره دادند
 موثقه شد میثاقه میثاقان موثقی موثقی میثاقه در اصل موثقی بود و او ساکن ماقبل
 او کسور آن و او را بیا بدل کردند میثاقی شد بعد یا واقع شد بعد الف زائده آن یا را بیا
 بدل کردند میثاقه شد برین قیاس است میثاقان موافق جمع تکسیر از آن میثاقه است میثاقه
 اسم وحدان بود چون خواستند که اسم وحدان را جمع تکسیر کنند رو کردند بسوی اصلش
 که موثقی بود حرف اول و ثانی را فتحه دادند سوم جا الف جمع تکسیر در آوردند حرفی که مابعد
 الف جمع تکسیر بود آنرا کسره دادند بعد الف ساکن ماقبل او کسور آن الف را بیا
 بدل کردند موافق شد بعد و در حرف اول یک جنس بهم آمدند اول ساکن ثانی متحرک اول
 را در دوم او غام کردند موافق شد موثقی تصغیر از آن میثاقه است میثاقه اسم بکبر بود چون خواستند

بنا کردند تا که علامت استقال بود آنرا حذف کردند و بعد حذف متحرک ماند امر جان باشد
 بسکون آخر آخرش را وقف کردند علامت وقفی سقوط حرف علت شد در یک صیغه و سقوط
 نونات عرابیه شد و در چهار صیغه و سقوط بیچ نشد در یک صیغه زیرا چه بنیست ق قیالی آخره
 شد انظر من موقی موقیان موقی تخیل موقی مانند موقی و تخیل موق مانند موق
 موقی تصغیر از ان موقی است موقی اسم کبر بود چون خواستند که اسم کبر را مصغر کنند و گویند
 بسوی اصلش که موقی بود حرف اول را ضمیه دادند ثانی را فتحه سوم جایای تصغیر را آوردند
 حرفی که با جیدایای تصغیر بود آنرا کسره دادند موقی شد بعد ضمیه بر یا تخیل بود انداختند
 التقای ساکنین شد میان یا و تنوین یا را حذف کردند موقی شد و الاله منه میقی
 میقیان موق میقی در اصل موقی بود و او ساکن با قبل او کسور آن و او را بسا
 بدل کردند میقی شد بعد یا متحرک با قبل او مفتوح آن یا را بالهت بدل کردند التقای ساکنین شد
 میان الف و تنوین الف را حذف کردند میقی شد میقیان در اصل موقیان بود و او ساکن
 با قبل او کسور آن و او را بسا بدل کردند میقیان شد موق جمع تکسیر از ان میقی است میقی
 اسم وحدان بود چون خواستند که اسم وحدان را جمع تکسیر کنند و گویند بسوی اصلش
 که موقی بود حرف اول و ثانی را فتحه دادند سوم جا الف جمع تکسیر را آوردند حرفی که با جید
 جمع تکسیر بود آنرا کسره دادند موقی شد بعد ضمیه بر یا تخیل بود انداختند التقای ساکنین شد
 میان یا و تنوین یا را حذف کردند موقی شد موقی تصغیر از ان میقی است موقی اسم کبر بود چون خواستند
 که اسم کبر را مصغر کنند و گویند بسوی اصلش که موقی بود حرف اول را ضمیه دادند ثانی را
 فتحه سوم جایای تصغیر را آوردند حرفی که با جید یا تصغیر بود آنرا کسره دادند موقی شد بعد
 ضمیه بر یا تخیل بود انداختند التقای ساکنین شد میان یا و تنوین یا را حذف کردند موقی شد

نیز فتحه و او نه سوم جا الف جمع تکسیر در آورند حرفی که مابعد الف جمع تکسیر بود آنرا کسره دادند و او نه
ثبته و او ساکن ماقبل او کسور آن و او را بیابدل کردند و موقیثی شد بعده دو حرف
از یک جنس بهم آمدند نخستین حرف از ایشان ساکن بود اول را در دوم ادغام کردند و او
شد موقیثی تصخیر از آن موقیثی است موقیثی اسم بکبر بود چون خواستند که اسم بکبر را مصغر کنند
و کردند بسوی اصلش که موقیثی بود حرف اول را ضمه دادند ثانی را فتحه سوم جایای تصخیر
حرفی که مابعدیای تصخیر بود آنرا کسره دادند و موقیثی شد بعده و او ساکن ماقبل او کسور
آن و او را بیابدل کردند و موقیثی شد بعده دو حرف از یک جنس بهم آمدند اول ساکن ثانی
متحرک اول را در دوم ادغام کردند موقیثی شد موقیثی موقیثیان موقیثات موقیثیه
موقیثی جمع تکسیر از آن موقیثیه است موقیثیه اسم و حدان بود چون خواستند که اسم و حدان را
جمع تکسیر کنند و کردند بسوی اصلش که موقیثیه بود حرف اول مفتوح است ثانی را نیز
فتحه دادند سوم جا الف جمع تکسیر در آورند حرفی که مابعد الف جمع تکسیر بود آنرا کسره دادند
موقیثیه شد بعده و او ساکن ماقبل او کسور آن و او را بیابدل کردند موقیثیه شد بعده دو
حرف از یک جنس بهم آمدند اول ساکن ثانی متحرک اول را در دوم ادغام کردند موقیثیه شد
بعده و حدان را حذف کردند موقیثی شد موقیثیه تصخیر از آن موقیثیه است موقیثیه اسم بکبر بود
چون خواستند که اسم بکبر را مصغر کنند و کردند بسوی اصلش که موقیثیه بود حرف اول را
ضمه دادند ثانی را فتحه سوم جایای تصخیر در آورند حرفی که مابعدیای تصخیر بود آنرا کسره دادند
موقیثیه شد بعده و او ساکن ماقبل او کسور آن و او را بیابدل کردند موقیثیه شد بعده
دو حرف از یک جنس بهم آمدند اول ساکن ثانی متحرک اول را در دوم ادغام کردند
موقیثیه شد الامر منه قیام قوای قیامین را از تلقی قیامان تقون تقین قیامان تقین

بدل کردند و قاف شد و قی جمع تکسیر از آن و اق است و اق اسم و حدان بود چون خواستند که اسم
 و حدان را جمع تکسیر کنند و کردند بسوی اصلش که و اق بود حرف اول را ضمه دادند و ثالث
 را مشدود و نخته فتحه دادند و الف و حدان را حذف کردند و قی شد بعد و یا متحرک یا قبل
 او مفتوح آن یا با الف بدل کردند القاء ساکنین شد میان الف و متون الف را
 حذف کردند و قی شد و قی جمع تکسیر از آن و اق است و اق اسم و حدان بود چون خواستند
 که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند و کردند بسوی اصلش که و اق بود حرف اول را ضمه دادند
 ثالث را مسکون ساقط الف و حدان را حذف کردند و قی شد و قیاء و قیان مانند
 ضرب و ضمه بر آن است اما بسوی اصل و میکنند و قاف جمع تکسیر از آن و اق است و اق اسم
 و حدان بود چون خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند و کردند بسوی اصلش که و اق بود
 حرف اول را کسره دادند و ثالث را فتحه بعد ثالث الف جمع تکسیر در آورده الف و حدان را
 حذف کردند و قاف شد بعد و یا واقع شد بطرف بعد از الف زائده آن یا را همزه بدل
 و قاف شد و قی جمع تکسیر از آن و اق است و اق اسم و حدان بود چون خواستند که اسم
 و حدان را جمع تکسیر کنند و کردند بسوی اصلش که و اق بود حرف اول و ثالث را
 ضمه دادند بعد ثالث و او مسکون در آورده الف و حدان را حذف کردند و قی شد
 بعد و او را همزه آمدند نخستین از ایشان ساکن بود و او را یا کردند و یا در یا او غامز کردند
 و قی شد بعد ضمه قاف را کسره بدل کردند از جهت مناسبت یا و قی شد و اق
 تصغیر از آن و اق است و اق اسم کبر بود چون خواستند که اسم کبر را مصغر کنند
 و کردند بسوی اصلش که و اق بود حرف اول را ضمه دادند ثانی قابل حرکت نبود آنرا
 بواو مفتوحه بدل کردند سوم جایا و تعخیر در آورند و و قی شد بعد ضمه بر یا ثقیل بود

ثقیل بود نقل کرده با قبل و اوند بعد از سلب حرکت با قبل التقاء ساکنین شد میان یا و
 و او یا را حذف کردند یقون شد یقون و اصل یقون بود ضمه بر یا ثقیل بود نقل کرده
 با قبل و اوند بعد از سلب حرکت با قبل التقاء ساکنین شد میان یا و او یا را حذف کردند
 یقون شد یقین و اصل یقین بود کسره بر یا ثقیل بود انداختند التقاء ساکنین شد
 میان بر و یا یا و اول را حذف کردند یقین شد یقین اتی یقی یوقی یوقیان
 بر اصل خود اند یقون و اصل یقون بود یا متحرک با قبل او مفتوح آن یا را با الف
 بدل کردند التقاء ساکنین شد میان الف و و او الف را حذف کردند یقون شد
 یقون مانند یقون است یقین و اصل یقین بود یا متحرک با قبل او مفتوح
 آن یا را با الف بدل کردند التقاء ساکنین شد میان الف و و یا الف را حذف کردند
 یقین شد باقی بر اصل خود اند تعلیل و اق مانند راقم است و اقیان بر اصل خود است
 و اقون مانند ارمون است و قاء جمع تکسیر از ان و اق است و اق اسم و حدان بود چون
 خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند و کردند بسوی اصلش که و اقی بود حرف
 اول مفتوح بود ثالث را فتحه و اوند تا در آخرش در آورده الف و حدان را
 حذف کردند و قیته شد یا متحرک با قبل او مفتوح آن یا را با الف بدل کردند و قاء شد
 بعده فتحه و او را بضمه بدل کردند تا ملتبس نشود بصلو و ققاء که مفرد اند و قاء شد
 و قاء جمع تکسیر از ان و اق است و اق اسم و حدان بود چون خواستند که اسم و حدان را
 جمع تکسیر کنند و کردند بسوی اصلش که و اقی بود حرف اول را ضمه و اوند ثالث را
 را مشد و ساخته فتحه و اوند بعد از مشد الف جمع تکسیر در آورده الف و حدان را
 حذف کردند و قاء شد یا واقع شد بر طرف بعد از الف زائده آن یا را بضمه

اواق اویقیه ووقی یوقی ووقیا ووقایه فذاک موئی موقیان موقیون موقیت
 موقیتان موقیات موئی موقی موقیته لم یق لم یوق لایقی لایوقی لمن یقی لمن یقی
 الامر منه ق لثوق لثوق لیوق والنهی عنه لایق لایوق لایق لایوق الطرف منه
 موئی موقیان مواق موئی والاله منه یقی یقیان مواق سقات میقاتان اق
 موقیتیه میقا و میقاوان موقی موقی فعل التفصیل منه اوقی اوقیان اوقون
 اواق اوقی والموت منه وقی وقیان وقیات وقی وقی ماضی معلوم وقی وقیا
 وقوا وقت وقوا وقین وقیت وقیتا وقیتم وقیت وقیتا وقیتین وقیت
 وقیتا ماضی مجهول وقی وقیا وقوا وقیت وقیتا وقین وقیت وقیتا وقیتم
 وقیت وقیتا وقیتین وقیت وقیتا مضارع معلوم یقی یقیان یقون یقی
 یقیان یقین یقی یقیان یقون یقین یقین یقین یقین یقی مضارع مجهول
 یوقی یوقیان یوقون یوقی یوقیان یوقین یوقی یوقیان یوقون یوقین یوقیان
 یوقین اوقی یوقی وقی وقیا مانند رمی ریاست وقوا در اصل وقوا بود یا تحمک
 ما قبل او مفتوح آن یار یا الف بدل کردند التقاء ساکنین شد میان الف و واو
 الف را حذف کردند و قوا شد وقت و قتا مانند رمت رمتا وقین تا آخر اصل
 خود است وقی وقیا بر اصل خود اند و قوا در اصل وقوا بود و ضمیه بر یا ثقیل بود
 نقل کرده ما قبل و او را بعد از سلب حرکت ما قبل التقاء ساکنین شد میان
 یا و واو یا را حذف کردند و قوا شد باقی بر اصل خود اند یقی در اصل یوقی بود و او
 واقع شد میان یا و مفتوحه و کسره لازمی ثقیل بود انداختند یقی شد به ضمیه بر یا
 ثقیل بود انداختند یقی شد بر بنقیاس است باقی یقون در اصل یقیون بود و ضمیه بر یا

[illegible]

آن و او را بیا بدل کردند ارضی شد بعد یا متحرک یا قبل او مفتوح آن یا را با الف بدل کردند
 ارضی شد ارضیان در اصل ارضوان بود و او را در کلمه ثالث چون رابع گشت یا قبل
 او ضمه نبود آن و او را بیا بدل کردند ارضیان شد ارضوان در اصل ارضوان بود و او را
 کلمه ثالث چون رابع گشت یا قبل او ضمه نبود آن و او را بیا بدل کردند ارضیان شد بعد یا
 متحرک یا قبل او مفتوح آن یا را با الف بدل کردند التقاء ساکنین شد میان الف و و الف
 را حذف کردند ارضوان شد اراض جمع تکسیر از آن ارضی است ارضی اسم و حدان بود چون خوا
 که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند رد کردند بسوی اصلش که ارضو بود حرف اول مفتوح بود ثانی
 را نیز فتح دادند سوم با الف جمع تکسیر در آوردند حرفی که با الف جمع تکسیر بود آنرا کسر دادند
 ارضو شد بعد و او واقع شد بر طرف یا قبل او ضمه نبود آن و او را بیا بدل کردند ارضی شد
 بعد ضمه بر یا ثقیل بود انداختند و یا را نیز حذف کردند عوض او تنوین در آخرش در آوردند
 اراض شد ارضی تنوین از آن ارضی است ارضی اسم مکرر بود چون خواستند که اسم مکرر را بصر کنند
 رد کردند بسوی اصلش که ارضو بود حرف اول را ضمه دادند ثانی را فتح سوم جایای تصغیر دادند
 حرفی که با بعد یا تصغیر بود آنرا کسر دادند ارضو شد بعد و او واقع شد بر طرف پیش از و
 ضمه نبود آن و او را بیا بدل کردند ارضی شد بعد ضمه بر یا ثقیل بود انداختند و یا را نیز
 حذف کردند عوض او تنوین در آخرش در آوردند ارضی شد و المونث منه راضی
 راضیان راضیات راضی راضی در اصل راضوی بود و او را بیا کردند طرد الباب
 راضی شد راضیان در اصل راضویان بود و او را بیا کردند طرد الباب راضیان شد
 بعد و حرف اول یک جنس بهم آمدند هر دو متحرک حرکت اول را نقل کرده یا قبل و او
 بعد اول ساکن ثانی متحرک اول را در دوم او غام کردند راضیان شد راضیات در اصل

واقع شد فصاعداً قبل او ضمه نبود آن و او را بیا بدل کردند مَرَضِیَّتْ شد مَرَضاً مَرَضاً آن مَرَضِیَّتْ
مَرَضِیَّتْ مَرَضاً در اصل مَرَضاً بود و او واقع شد بر طرف ماقبل او ضمه نبود آن و او را بیا
بدل کردند مَرَضِیَّتْ شد بعد یا واقع شد بعد از الف زائده آن یا را بجزه بدل کردند مَرَضِیَّتْ
مَرَضاً آن در اصل مَرَضاً آن بود و او واقع شد فصاعداً قبل او ضمه نبود آن و او را بیا
بدل کردند مَرَضِیَّتْ شد بعد یا واقع شد بعد از الف زائده آن یا را
بهمزه بدل کردند مَرَضاً آن شد مَرَضِیَّتْ جمع تکبیر از آن مَرَضاً است مَرَضاً اسم و حدان بود چون
خواستند که اسم و حدان را جمع تکبیر کنند رد کردند بسوی اصلش که مَرَضاً بود حرف اول
و ثانی را فتح دادند سوم جا الف جمع تکبیر را آوردند حرفی که مابعد الف جمع تکبیر بود آن را
کسره دادند بعد الف ساکن ماقبل او کسور آن الف را بیا بدل کردند مَرَضِیَّتْ شد بعد او وی
در کلمه ثالث چون این گشت ماقبل او ضمه نبود آن و او را بیا بدل کردند مَرَضِیَّتْ شد بعد او
حرف از یک جنس بهم آمدند نخستین حرف از ایشان ساکن بود اول را در دوم او غام که تو
و تنوین مکن را برای منع حرف حذف کردند مَرَضِیَّتْ شد مَرَضِیَّتْ تصغیر از آن مَرَضاً است
مَرَضاً اسم بکبر بود چون خواستند که اسم بکبر را مصغر کنند رد کردند بسوی اصلش که مَرَضاً بود
حرف اول را ضمه دادند ثانی را فتح سوم جایای تصغیر را آوردند حرفی که مابعد یا تصغیر بود
آن را کسره دادند بعد الف ساکن ماقبل او کسور آن الف را بیا بدل کردند مَرَضِیَّتْ شد بعد او
و او بود در کلمه ثالث چون فصاعداً گشت ماقبل او ضمه نبود آن و او را بیا بدل کردند
مَرَضِیَّتْ شد بیه و حرف از یک جنس بهم آمدند اول از ایشان ساکن بود اول را در دوم
او غام کردند مَرَضِیَّتْ شد مَرَضِیَّتْ التفضیل منه اَرْضِیَّتْ اَرْضِیَّتْ اَرْضِیَّتْ
اَرْضِیَّتْ در اصل اَرْضِیَّتْ بود و او بود در کلمه ثالث چون رابع گشت ماقبل او ضمه نبود

ساکنین شد میان یا و تنوین یا را حذف کردند و ارض شد مرضی تصغیر از آن مرضی است
 مرضی اسم مکرر بود چون خواستند که اسم مکرر را مصغر کنند و کردند بسوی اصلش که مرض بود
 حرف اول را ضمه دادند ثانی را فتح سوم جایای تصغیر را آوردند حرفی که مابین یا و
 تصغیر بود آنرا کسره دادند و مرضی شد بعد و او واقع شد فصاعداً قبل او ضمه نبود آن و او را
 بیابدل کردند و مرضی شد بعد و ضمه بر یا ثقیل بود انداختند التقای ساکنین شد میان
 یا و تنوین یا را حذف کردند و مرضی شد مرضاتان مرضان مرضیه مرضاة و اصل
 مرضوة بود و او را بود و کلمه ثالث چون رابع گشت ماقبل او ضمه نبود آن و او را بیابدا
 بدل کردند و مرضیه شد بعد و یا متحرک ماقبل او مفتوح آن یا را بالف بدل کردند و مرضاة شد
 مرضاتان و اصل مرضوتان بود و او را بود و کلمه ثالث چون رابع گشت ماقبل او
 ضمه نبود آن و او را بیابدا بدل کردند و مرضیتان شد بعد و یا متحرک ماقبل او مفتوح آن یا
 بالف بدل کردند و مرضاتان شد و مرض جمع تکلیزان مرضاة است مرضاة اسم و حدان بود
 چون خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند و کردند بسوی اصلش که مرضوة بود و حرف
 اول و ثانی را فتح دادند سوم جا الف جمع تکسیر را آوردند حرفی که مابین الف جمع تکسیر
 آنرا کسره دادند و مرضوة شد بعد و او واقع شد فصاعداً قبل او ضمه نبود آن و او را
 را بیابدل کردند و مرضیه شد بعد و تا و حدان را حذف کردند و مرضی شد و ضمه بر یا ثقیل
 انداختند التقای ساکنین شد میان یا و تنوین یا را حذف کردند و مرضی شد مرضیه
 تصغیر از آن مرضاة است مرضاة اسم مکرر بود چون خواستند که اسم مکرر را مصغر کنند
 و کردند بسوی اصلش که مرضوة بود و حرف اول را ضمه دادند و ثانی را فتح سوم جایای
 تصغیر را آوردند حرفی که مابین یا و تصغیر بود آنرا کسره دادند و مرضیه شد بعد و او را

رابع گشت ماقبل اوضمه نبود آن و او را بیا بدل کردند مرضیان شد بر ارض جمع تکسیر از آن مرضی است
 مرضی اسم و حدان بود چون خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند بر کردند بسوی اصلش
 که مضمون بود حرف اول مفتوح است ثانی را نیز فتحه دادند سوم جالف جمع تکسیر در آوردند حرفی که
 مابعد الف جمع تکسیر بود آنرا کسره دادند ماضی شد بعده و او واقع شد فصاعدا ماقبل اوضمه نبود
 آن و او را بیا بدل کردند مرضی شد بعده ضمه بر یا ثقیل بودند اختتام القاء ساکنین شد
 میان یا و تنوین یا اخذت کردند مرضی شد بر نفس تصغیر از آن مرضی است مرضی اسم مکرر بود
 چون خواستند که اسم مکرر را مصغر کنند بر کردند بسوی اصلش که مضمون بود حرف اول با فمه و او
 ثانی را فتحه سوم جایای تصغیر در آوردند حرفی که مابعد یای تصغیر بود آنرا کسره دادند ماضی شد
 بعده و او واقع شد فصاعدا ماقبل اوضمه نبود آن و او را بیا بدل کردند مرضی شد بعده
 ضمه بر یا ثقیل بودند اختتام القاء ساکنین شد میان یا و تنوین یا اخذت کردند مرضی
 و الآله منه مرضی مرضیان مرضی مرضی در اصل مضمون بود و او ی بود و کلمه ثالث
 چون رابع گشت ماقبل اوضمه نبود آن و او را بیا بدل کردند مرضی شد بعده یا متحرک ماقبل
 او مفتوح آن یا را بالف بدل کردند اختتام القاء ساکنین شد میان الف و تنوین الف را
 حذف کردند مرضی شد مرضیان در اصل مضمون بود و او ی بود و کلمه ثالث چون رابع
 گشت ماقبل اوضمه نبود آن و او را بیا بدل کردند مرضیان شد بر ارض جمع تکسیر از آن مرضی
 است مرضی اسم و حدان بود چون خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند بر کردند بسوی
 اصلش که مضمون بود حرف اول و ثانی را فتحه دادند سوم جالف جمع تکسیر در آوردند حرفی که
 مابعد الف جمع تکسیر بود آنرا کسره دادند ماضی شد بعده و او واقع شد فصاعدا ماقبل
 اوضمه نبود آن و او را بیا بدل کردند مرضی شد بعده ضمه بر یا ثقیل بودند اختتام القاء

اصلش که مرفووه بود حرف اول مفتوح بود ثانی را نیز فتحه دادند سوم جالف جمع کسر
 در آوردند حرفیکه بابت از الف جمع تکسیر بود آنرا کسره دادند مرفووه شد بعده و او
 ساکن ماقبل او کسور آن و او را بیا بدل کردند مرفووه شد بعده و او ی بود در کلمه ثالث
 چون فصاعه گشت ماقبل او ضمه نبود آن و او را بیا بدل کردند مرفووه شد بعده و حرف
 از یک جنس بهم آمدند اول ساکن ثانی متحرک اول را در دوم ادغام کردند مرفووه شد
 تا و چون آن و تنوین ممکن را حذف کردند مرفی شد مرفیته تصغیر از آن مرفیته است
 مرفیته اسم کبر بود چون خواستند که اسم کبر را مصغر کنند رو کردند بسوی اصلش که مرفووه
 بود حرف اول را ضمه دادند ثانی را فتحه سوم جایای تصغیر در آوردند حرفی که بابی بای
 تصغیر بود آنرا کسره دادند مرفووه شد بعده و او ساکن ماقبل او کسور آن و او را بیا
 بدل کردند مرفووه شد بعده و او ی بود در کلمه ثالث چون فصاعه گشت ماقبل او ضمه نبود
 آن و او را بیا بدل کردند مرفیته شد و حرف از یک جنس بهم آمدند اول ساکن ثانی
 متحرک اول را در دوم ادغام کردند مرفیته شد لن مرفی در اصل مرفی بود چون لن
 ماصیه بر اول فعل مضارع در آید آخرش را نصب کرد علامت نصبی نصب تقدیر گشت
 لن مرفی شد بر بنی قیاس است مجهول و در تثنیه و جمع نون اعرابی ساقط میشود و میگردد نون
 که سلامت میماند لام منه ارض ارضیا ارضوا ارضی ارضیا ارضیین انظر منه مری
 مرفیان مراض مرفی مرفی در اصل مرفووه بود و او ی بود در کلمه ثالث چون رابع
 گشت ماقبل او ضمه نبود آن و او را بیا بدل کردند مرفی شد بعده یا متحرک ماقبل او
 مفتوح آن یا را بالف بدل کردند التقای ساکنین شد میان الف و تنوین الف
 حذف کردند مرفی شد مرفیان در اصل مرفووه بود و او ی بود در کلمه ثالث چون

حرف از ایشان ساکن و او را یا کردند و یا دریا ادغام کردند مرضیان شد بعده ضمیر ضا در
 کسره بیل کردند برای مناسبت یا مرضیان شد بر نقیض است و در باقی مرضی جمع کسره
 از آن مرضی است مرضی اسم و حدان بود چون خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند
 و کردند بسوی اصلش که مضمود بود و حرف اول مفتوح است ثانی را نیز فتحه دادند سوم
 الف جمع تکسیر را آوردند حرفی که مابعد الف جمع تکسیر بود آنرا کسره دادند و ماضی و ث
 و او ساکن ماقبل او کسور آن و او را بیا بیل کردند و ماضی و ث بیه و او می بود در کلمه ثالث چون
 فصاعده گشت ماقبل او ضمه نبود آن و او را بیا بیل کردند و ماضی و ث بیه و در حرف از یک جنس
 بهم آمدند اول ساکن ثانی متحرک اول را در دوم ادغام کردند و ماضی و ث بیه و در حرف از یک جنس
 ماضی و ث بیه و در حرف از یک جنس ماضی و ث بیه و در حرف از یک جنس ماضی و ث بیه و در حرف از یک جنس
 اصلش که مضمود بود و حرف اول را ضمه دادند ثانی را فتحه سوم جایاء تصغیر را آوردند و فیکه
 مابعد یای تصغیر بود آنرا کسره دادند و ماضی و ث بیه و او ساکن ماقبل او کسور آن و او
 را بیا بیل کردند و ماضی و ث بیه و او ساکن ماقبل او کسور آن و او را بیا بیل کردند و ماضی و ث بیه و
 بیه و او می بود در کلمه ثالث چون فصاعده گشت ماقبل او ضمه نبود آن و او را بیا بیل کردند
 ماضی و ث بیه و در حرف از یک جنس بهم آمدند اول ساکن ثانی متحرک اول را در دوم
 ادغام کردند و ماضی و ث بیه و در حرف از یک جنس ماضی و ث بیه و در حرف از یک جنس ماضی و ث بیه و در حرف از یک جنس
 مضمود بود و او را بیا بیل کردند بطر و اللباب مضمودیه شد بعده و او می بهم آمدند و نخستین
 حرف از ایشان ساکن بود و او را یا کردند و یا دریا ادغام کردند مرضیان شد بعده ضمیر ضا در
 کسره بیل کردند از جهت مناسبت یا مرضیان شد ماضی جمع تکسیر از آن مرضی است
 مرضیه اسم و حدان بود چون خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند و کردند بسوی

انما تحت التقاء ساکنین شد میان یا و نون یا را حذف کردند و یض شد راضیه رضیان
راضیا کت روض رضی روضیه روض جمع تکسیر از آن راضیه است راضیه اسم و حدان
چون خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند رد کردند بسوی اصلش که راضیه بود و حرف
اول مفتوح است ثانی قابل حرکت بود آن را با او مفتوحه بدل کردند سوم با الف جمع
تکسیر در آورده تا و حدان را حذف کردند و راضیه شد بعده ضمه بر یا ثقیل بودند اخته
التقاء ساکنین شد میان یا و نون یا را حذف کردند و راضی شد راضی جمع تکسیر از آن
راضیه است راضیه اسم و حدان بود چون خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند رد کردند
بسوی اصلش که راضیه بود و حرف اول را ضمه دادند ثالث را شد و ساخته فتح دادند
الف و تا و حدان را حذف کردند و راضیه شد بعده واو واقع شد بر طرف ماقبل او
ضمه بود آن و او را بیا بدل کردند و راضی شد بعده یا شمرک ماقبل او مفتوح آن یا با الف
بدل کردند التقای ساکنین شد میان الف و نون الف را حذف کردند و راضی شد
روضیه تصغیر از آن راضیه است راضیه اسم مکبر بود چون خواستند که اسم کبر را تصغیر کنند
رد کردند بسوی اصلش که راضیه بود و حرف اول را ضمه دادند ثانی قابل حرکت بود آن را با او
مفتوحه بدل کردند سوم جایای و تصغیر در آورند و راضیه شد بعده واو واقع شد بعده از
کسره آن و او را بیا بدل کردند و راضیه شد راضی مرضیان مرضیون مرضی مرضی
مرضی در اصل مرضی بود و او را بیا بدل کردند بطر و اللباب مرضی شد بعده و او را
به هم آید نخستین حرف از ایشان ساکن بود و او را بیا کردند و یا و یا او غام کردند مرضی شد
بعده ضمه فناد را کسره بدل کردند از جهت مناسبت یا مرضی شد مرضیان در اصل
مرضیون بود و او را بیا بدل کردند بطر و اللباب مرضیون شد بعده و او را به هم آید نخستین

فچه در آخرش الف محدوده در آورده الف وحدان را حذف کردند و رضوا و رضوا و رضوا و رضوا جمع
تکسیر از آن راضی است راضی اسم وحدان بود چون خواستند که اسم وحدان را جمع تکسیر کنند
و کردند بسوی اصلش که راضو بود حرف اول را ضمه دادند ثالث را سکون ساختند و
آخرش الف و نون فریدتان در آورده الف وحدان را حذف کردند و رضوا و رضوا و رضوا و رضوا
جمع تکسیر از آن راضی است راضی اسم وحدان بود چون خواستند که اسم وحدان را جمع تکسیر
و کردند بسوی اصلش که راضو بود حرف اول را کسره دادند ثالث را فتح بعد ثالث الف
جمع تکسیر در آورده الف وحدان را حذف کردند و رضوا و رضوا و رضوا و رضوا و رضوا و رضوا
ما قبل او ضمه نبود آن و او را بیابا بدل کردند رضائی شد بعده یا واقع شد بر طرف بجای
الف نائمه آن یا را بجزه بدل کردند رضائی شد رضائی جمع تکسیر از آن راضی است راضی اسم
وحدان بود چون خواستند که اسم وحدان را جمع تکسیر کنند و کردند بسوی اصلش که
راضو بود حرف اول و ثالث را ضمه دادند بجای ثالث و او سکون در آورده الف وحدان را
حذف کردند و رضوا و رضوا و رضوا و رضوا و رضوا و رضوا و رضوا و رضوا و رضوا و رضوا
و او را بیابا بدل کردند رضوئی شد بعده و او و یا هم آمدند نخستین حرف از ایشان ساکن
و او را یا کردند و یا دریا او غام کردند رضائی شد بعده ضمه ضاد را کسره بدل کردند از جهت
مناسبت یا رضائی شد و نزد بعضی ضمه را نیز کسره بدل کردند از جهت مناسبت با بعده
رضائی شد و بعضی تغییر از آن راضی است راضی اسم مکرر بود چون خواستند که اسم مکرر را
مصحف کنند و کردند بسوی اصلش که راضو بود حرف اول را ضمه دادند ثانی قابل حرکت بود
آنرا با او مفتوحه بدل کردند سوم جایای تصغیر در آورده و رضوا و رضوا و رضوا و رضوا و رضوا و رضوا
بر طرف ما قبل او ضمه نبود آن و او را بیابا بدل کردند رضائی شد بعده ضمه برایشان قلیل بود

راضی بود حرف اول مفتوح بود ثالث را فتحه دادند و تا در آخرش در آورده الف و حدا را
حذف کردند و ر ض و ت شبعده و او متحرک ماقبل او مفتوح آن و او را با الف بدل کردند و ضا
شبعده فتحه را بضم بدل کردند تا لبس نشود بصلوة و قنائة که مفرد اند ر ضا شبعده
رضاء جمع تکسیر از آن راضی است راضی اسم و حدان بود چون خواستند که اسم و حدان را
جمع تکسیر کنند و کردند بسوی اصلش که راضی بود حرف اول راضیه و او ثانی را
مشد و ساخته فتح دادند بعد از مشد و الف جمع تکسیر در آورده الف و حدان را
حذف کردند و ر ضا شبعده و او واقع شد فصاعدا ماقبل او ضمه نبود آن و او را
بیا بدل کردند و ر ضا شبعده یا واقع شد بر طرف بعد از الف زائده آن یا را
بضم بدل کردند و ر ضا شبعده ر ضی جمع تکسیر از آن راضی است راضی اسم و حدان بود
چون خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند و کردند بسوی اصلش که راضی بود حرف اول
ضمه و او ثانی را مشد و ساخته فتحه الف و حدان را حذف کردند و ر ض و ت شبعده و او
واقع شد بر طرف ماقبل او ضمه نبود آن و او را بیا بدل کردند و ر ضی شبعده یا متحرک ماقبل
او مفتوح آن یا را با الف بدل کردند تا تقای ساکنین ش میا الف و تنوین الف
را حذف کردند و ر ضی شبعده ر ضی جمع تکسیر از آن راضی است راضی اسم و حدان بود چون
خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند و کردند بسوی اصلش که راضی بود حرف
اول راضیه و او ثانی را مسکون ساختند و الف و حدان را حذف کردند و ر ض و ت شبعده
شبعده و او واقع شد بر طرف در اسم متکلم ماقبل او ضمه نبود آن و او را بیا بدل کردند
و ر ضی شبعده ر ضی جمع تکسیر از آن راضی است راضی اسم و حدان بود چون خواستند که اسم
و حدان را جمع تکسیر کنند و کردند بسوی اصلش که راضی بود حرف اول راضیه و او ثانی را

التقاء ساکنین شد میان الف و واو الف را حذف کردند تر ضیون شد تر ضی مانند
 یرضی است تر ضیان مانند یرضیان است یرضین در اصل یرضون بود و او ی بود
 و کلمه ثالث چون رابع گشت ماقبل او ضمه نبود آن و او را بیابدل کردند یرضین شد
 تر ضون در اصل تر ضون بود و او ی بود و کلمه ثالث چون رابع گشت ماقبل او
 ضمه نبود آن و او را بیابدل کردند تر ضیون شد بعده یا متحرک ماقبل او مفتوح آن یا را
 یا الف بدل کردند التقاء ساکنین شد میان الف و واو الف را حذف کردند تر ضیون
 تر ضین در اصل تر ضون بود و او ی بود و کلمه ثالث چون رابع گشت ماقبل او
 ضمه نبود آن و او را بیابدل کردند تر ضین شد بعده یا متحرک ماقبل او مفتوح آن
 یا را با الف بدل کردند التقاء ساکنین شد میان الف و یا الف را حذف کردند
 تر ضین شد تر ضین جمع مونث در اصل تر ضون بود و او ی بود و کلمه ثالث چون
 رابع گشت ماقبل او ضمه نبود آن و او را بیابدل کردند تر ضین شد تر ضی مانند
 یرضی است اسم فاعل راض راضیان راضون راضی در اصل راضو بود و او واقع شد
 بعد از کسره آن و او را بیابدل کردند راضی شد بعده ضمه بر یا ثقیل بود از التقاء
 ساکنین ث میان یا و نون یا را حذف کردند راضی شد راضیان در اصل راضون
 بود و او واقع شد بعد از کسره آن و او را بیابدل کردند راضیان شد راضون و
 اصل راضون بود و او واقع شد بعد از کسره آن و او را بیابدل کردند راضیون شد بعده
 ضمه بر یا ثقیل بود نقل کرده با قبل و او را بعد از جلب حرکت ماقبل التقاء ساکنین
 میان یا و واو را حذف کردند راضون شد راضا جمع تکلیزان راضی است راضی
 اسم واحد آن بود چون خواستند که اسم واحد از جمع تکسیر کنند و کردند بسوی اصلش که

بعده یا متحرک ماقبل او مفتوح آن یا را با الف بدل کردند رضی شد رضیان در اصل
 یرضوان بود و او ی بود در کلمه ثالث چون رابع گشت ماقبل او ضمه نبود آن و او را
 بیا بدل کردند رضیان شد یرضوان در اصل یرضوان بود و او ی بود در کلمه ثالث
 چون رابع گشت ماقبل او ضمه نبود آن و او را بیا بدل کردند یرضوان شد بعده یا
 متحرک ماقبل او مفتوح آن یا را با الف بدل کردند التقای ساکنین شد میان الف
 و و او الف را حذف کردند یرضوان شد یرضی مانند یرضی است یرضیان مانند
 یرضیان است یرضین در اصل یرضوان بود و او ی بود در کلمه ثالث چون رابع گشت
 ماقبل او ضمه نبود آن و او را بیا بدل کردند یرضین شد یرضی مانند یرضی است
 یرضیان مانند یرضیان است و یرضوان مانند یرضوان است یرضین در اصل
 یرضوان بود و او ی بود در کلمه ثالث چون رابع گشت ماقبل او ضمه نبود آن و او را
 بیا بدل کردند یرضین شد بعده یا متحرک ماقبل او مفتوح آن یا را با الف بدل کردند
 التقای ساکنین شد میان الف و و الف را حذف کردند یرضین شد یرضیان
 و یرضیان یکیت یرضین مانند یرضین است یرضی یرضی مانند یرضی است مضارع
 مجهول یرضی در اصل یرضوان بود و او ی بود در کلمه ثالث چون رابع گشت ماقبل او
 ضمه نبود آن و او را بیا بدل کردند یرضی شد بعده یا متحرک ماقبل او مفتوح آن یا را
 با الف بدل کردند یرضی شد یرضیان در اصل یرضوان بود و او ی بود در کلمه ثالث
 چون رابع گشت ماقبل او ضمه نبود آن و او را بیا بدل کردند یرضیان شد یرضوان
 در اصل یرضوان بود و او ی بود در کلمه ثالث چون رابع گشت ماقبل او ضمه نبود
 آن و او را بیا بدل کردند یرضوان شد بعده یا متحرک ماقبل او مفتوح آن یا را با الف بدل کردند

معلوم رضی رضوا رضیت رضیا رضین رضیت رقیما رضیم رضیت رضیتا
رضیتین رضیت رضنا ماضی مجهول رضی رضیا رضوا رضیت رضیتا رضین رضیت
رضیتا رضیم رضیت رقیما رضیت رضیت رضنا مضارع معلوم رضی رضیان
یرضون ترضی ترضیان یرضین ترضی ترضیان ترضون ترضین ترضیان ترضو
ارضی ترضی مضارع مجهول یرضی یرضیان یرضون ترضی ترضیان یرضین ترضی
ترضیان ترضون ترضین ترضیان ترضی ترضیان ترضی ترضیان رضی و اصل رضو بود و او
واقع شد بعد از کسر آن و او را بیا بدل کردند یعنی شد رضی در اصل رضو بود و او
واقع شد بعد از کسر آن و او را بیا بدل کردند یعنی شد رضیا در اصل رضوا بود و او
واقع شد بعد از کسر آن و او را بیا بدل کردند یعنی شد رضوا در اصل رضو و او بود
و او واقع شد بعد از کسر آن و او را بیا بدل کردند یعنی شد رضواش بعد از ضم بر یا ثقل بود
نقل کرده با قبل دادند بعد از سلب حرکت ما قبل انتقامی ساکنین ش میانی یا و
او یا را حذف کردند رضواش رضیت در اصل رضوت بود و او واقع شد بعد از کسر
آن و او را بیا بدل کردند رضیت شد رضیتا در اصل رضوتا بود واقع شد بعد از کسر
آن و او را بیا بدل کردند رضیتا شد رضین در اصل رضون بود و او ساکن ما قبل او
مکسور آن و او را بیا بدل کردند رضین شد تا آخر همین قیاس است رقی رقی در اصل رغو بود
و او واقع شد بعد از کسر آن و او را بیا بدل کردند رقی شد برین قیاس است
تا رقیما رضین در اصل رضون بود و او ساکن ما قبل او مکسور آن و او را بیا
بدل کردند رضین شد برین قیاس است تا آخر یعنی در اصل رغو بود و او ای بود
در کلمه ثالث چون رابع گشت ما قبل او ضمه نبود آن و او را بیا بدل کردند رقیما

[illegible]

حرفی که با جده الف جمع تکسیر بود آنرا کسره دادند بعده الف ساکن یا قبل او کسور آن الف
را بیا بدل کردند بر اینی شد بجه دو حرف از یک جنس بهم آمدند اول ساکن ثانی
متحرک اول را در دوم ادغام کردند بر اینی شد بر اینی تصخیر از آن بر ما دست میرا دستم
بکبر بود چون خواستند که اسم بکبر را مصغر کنند حرف اول را ضمه دادند ثانی را فتحه سوم
جایا و تصغیر در آوردند حرفی که با جده یا تصخیر بود آنرا کسره دادند بعده الف ساکن
یا قبل او کسور آن الف را بیا بدل کردند بر اینی شد بجه دو حرف از یک جنس
بهم آمدند اول ساکن ثانی متحرک اول را در دوم ادغام کردند بر اینی شد بجه
تفصیل از آن بر ما دست میرا دستم بر ما دست میرا دستم بر ما دست میرا دستم
آن یا را با الف بدل کردند بر اینی شد بر اینی تصخیر از آن بر ما دست میرا دستم
بر ما دست میرا دستم بر ما دست میرا دستم بر ما دست میرا دستم بر ما دست میرا دستم
الف و و او الف را حذف کردند از آن شد بر اینی تصخیر از آن بر ما دست میرا دستم
اسم و حدان بود چون خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند بر ما دست میرا دستم
که بر اینی بود حرف اول مفتوح بود ثانی را فتحه دادند سوم جا الف جمع تکسیر را آوردند
حرفی که با جده الف جمع تکسیر بود آنرا کسره دادند از اینی شد بجه ضمه بر یا تفصیل بود
انداختند و عوض او تنوین در آخرش در آوردند التقای ساکنین شد میان
یا و تنوین یا را حذف کردند از آن شد بر اینی تصخیر از آن بر ما دست میرا دستم
چون خواستند که اسم بکبر را مصغر کنند بر ما دست میرا دستم بر ما دست میرا دستم
اول را ضمه دادند ثانی را فتحه سوم جایا و تصغیر در آوردند حرفی که با جده یا تصخیر بود
آنرا کسره دادند از اینی شد بجه ضمه بر یا تفصیل بود و تنوین آخرش در آوردند

مابن یای تصغیر بود آن را کسره دادند و مری می شد بی هضمه بر یا ثقیل بودند اختند التقای
 ساکنین شد میان یا و تنوین یا را حذف کردند و مری می شد و الاله منه مری می میان مری می
 مری می مری می در اصل مری می بود یا متحرک ما قبل او مفتوح آن یا را با الف بدل کردند لقا
 ساکنین شد میان الف و تنوین الف را حذف کردند و مری می شد الخ مری می مری می میان مری می
 مری می مری می در اصل مری می بود یا متحرک ما قبل او مفتوح آن یا را با الف بدل کردند مری می
 مری می میان مری می در اصل مری می بود یا متحرک ما قبل او مفتوح آن یا را با الف بدل کردند
 مری می مری می جمع تکسیر از آن مری می است مری می اسم و حدان بود چون خواستند که اسم
 و حدان را جمع تکسیر کنند حرف اول و ثانی را فتحه دادند سوم با الف جمع تکسیر در آوردند
 حرفیکه مابن الف جمع تکسیر بود آنرا کسره دادند بی ه الف ساکن ما قبل او مکسور آن
 الف را با ی بدل کردند و مری می شد بی ه و حدان را حذف کردند و مری می گشت ضمه بر یا
 ثقیل بودند اختند التقای ساکنین شد میان یا و تنوین یا را حذف کردند و مری می شد
 مری می تصغیر از آن مری می است مری می اسم مکسور بود چون خواستند که اسم مکسور را مصغر کنند
 حرف اول را ضمه دادند ثانی را فتحه سوم جایای تصغیر در آوردند حرفیکه مابن یای
 تصغیر بود آنرا کسره دادند بی ه الف ساکن ما قبل او مکسور آن الف را با ی بدل کردند
 مری می مری می مری می مری می در اصل مری می بود یا واقع شد بی ه الف
 زائده آن یا را بهمه بدل کردند مری می شد مری می در اصل مری می بود یا واقع شد بی ه
 از الف زائده آن یا را بهمه بدل کردند مری می شد مری می جمع تکسیر از آن مری می است
 مری می اسم و حدان بود چون خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند رد کردند بسوی
 اصلش که مری می بود حرف اول و ثانی را فتحه دادند سوم با الف جمع تکسیر در آوردند

یک جنس هم آمد نخستین از ایشان ساکن بود اول را در دوم او غام کردند مرثیه شد تا او
و حدان را نیز حذف کردند و تنوین را برای منع حرف مرثیه گویا مرثیه تصغیر از ان
مرثیه است مرثیه اسم بکبر بود چون خواستند که اسم بکبر را مصغر کنند رد کردند بسوی
اصلش که مرثیه بود حرف اول را ضمه دادند ثانی را فتحه سوم جایای تصغیر در آوردند
حرفی که مابعدیای تصغیر بود آنرا کسره دادند بجز ده و او ساکن با قبل او مکسور آن و او
را بیا بدل کردند مرثیه شد و حرف از یک جنس هم آمدند نخستین حرف از ایشان
ساکن اول را در دوم او غام کردند مرثیه شد یازم از ثانی بنا کردند تا که علامت
استقبال بود آنرا حذف کردند باین حرف ساکن ماند نظر کردند باین کلمه علی که
او مکسور بود همزه وصل بکسر در اولش در آوردند امیر همان باشد بکون آخر آخرش
را وقف کردند علامت وقفی سقوط حرف علت شد یازم گویا با نظر منه مرثی
مرثیان مرآم مریم در اصل مرثی بود یا متحرک یا قبل او مفتوح آن یا را با الین
بدل کردند التقاء ساکنین شد میان الف و تنوین الف را حذف کردند مرثی
مرثیان بر اصل خود ست مرآم جمع تکسیر از ان مرثی است مرثی اسم و حدان بود
چون خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند رد کردند بسوی اصلش که مرثی بود
حرف اول مفتوح بود ثانی را نیز فتحه دادند سوم جا الف جمع تکسیر در آوردند همزه
مابعد الف جمع تکسیر بود آنرا کسره دادند مرثی شد بجز ده ضمه بر یا ثقیل بود انداختند
التقاء ساکنین شد میان یا و تنوین یا را حذف کردند مرآم شد مرثیم تصغیر از ان
مرثی است مرثی اسم بکبر بود چون خواستند که اسم بکبر را مصغر کنند رد کردند بسوی اصلش
که مرثی بود حرف اول را ضمه دادند ثانی را فتحه سوم جایای تصغیر در آوردند حرفی که

چون خواستند که اسم بکبر را مصغر کنند حرف اول را ضمه دادند و ثانی قابل حرکت نبود
 آنرا با و مفتوحه بدل کردند سوم جایای تصغیر در آورند و همیشه با اسم مفعول مرتبه
 مرتبان مرتب و مرتبی مرتبه در اصل مرتب بود و او و یا هم آمدند نخستین حرف
 از ایشان ساکن بود و او را یا کردند و یا در یا ادغام کردند مرتبی شد بعد از مرتبیم یکسره
 بدل کردند از جهت مناسبت یا مرتبی شد الی آخره مرتبی جمع تکسیر از آن مرتبی است مرتبی
 اسم و صدان بود خواستند که اسم و صدان را جمع تکسیر کنند و کردند بسوی اصلش
 که مرتب بود حرف اول مفتوح بود و ثانی را نیز فتحه دادند سوم با الف جمع تکسیر در آورند
 حرفی که با بعد الف جمع تکسیر بود آنرا کسره دادند بعد از او ساکن یا قبل او مکسور آن
 و او را بیابا بدل کردند مرتبی شد بعد از دو حرف از یک جنس بهم آمدند اول ساکن
 ثانی متحرک اول را و دوم ادغام کردند مرتبی شد مرتبی تصغیر از آن مرتبی است مرتبی
 اسم بکبر بود چون خواستند که اسم بکبر را مصغر کنند و کردند بسوی اصلش که مرتب بود
 حرف اول را ضمه دادند ثانی را فتحه سوم جایای تصغیر در آورند حرفی که با بعد یای
 تصغیر بود آنرا کسره دادند مرتب می شد بعد از او ساکن یا قبل او مکسور آن و او را
 بیابا بدل کردند مرتبی شد بعد از دو حرف از یک جنس بهم آمدند اول ساکن ثانی متحرک
 اول را و دوم ادغام کردند مرتبی شد مرتب مرتبان مرتب مرتبی مرتبی مرتبی جمع
 تکسیر از آن مرتبی است مرتب اسم و صدان بود چون خواستند که اسم و صدان را جمع
 تکسیر کنند و کردند بسوی اصلش که مرتب بود حرف اول مفتوح بود و ثانی را نیز فتحه دادند
 سوم با الف جمع تکسیر در آورند حرفی که با بعد الف جمع تکسیر بود آنرا کسره دادند
 بعد از او ساکن یا قبل او مکسور آن و او را بیابا بدل کردند مرتبی شد و دو حرف از

بعد از واقع شد بر طرف جدا الف زائده آن یا را همزه بدل کردند و ماژش در می جمع
 تکسیر از آن را می ست اسم و حدان بود چون خواستند که اسم و حدان را جمع نکنند
 رد کردند بسوی اصلش که را می بود حرف اول و ثالث را ضمه دادند بعد ثالث و آ
 مسکون در آورده الف و حدان را حذف کردند و نوی شد بعده و او و یا هم آمدند
 نخستین حرف از ایشان ساکن بود و او را یا کردند و یا دریا او غام کردند و می شد
 به ضمه هم را کسره بدل کردند برای مناسبت یا می شد و نزد بعضی ضمه را نیز کسره
 بدل کردند از جهت مناسبت با جدر می شد و می تصغیر از آن را می ست اسم کسره بود
 چون خواستند که اسم بگیرا مصغر کنند رد کردند بسوی اصلش که را می بود حرف اول را
 ضمه دادند ثانی قابل حرکت نبود آنرا با او مفتوحه بدل کردند سوم جایای تصغیر را آوردند
 و می شد بعده ضمه بر یا ثقیل بودند اخذ التقای ساکنین شد میان یا و تنوین یا را حذف
 کردند و می شد را می ست تکسیر از آن را می ست اسم و حدان بود چون خواستند
 که اسم و حدان را جمع نکنند حرف اول مفتوح بود آنرا بحال خود داشتند ثانی قابل
 حرکت نبود آنرا با او مفتوحه بدل کردند سوم با الف جمع تکسیر در آوردند تا و حدان را
 حذف کردند و ثانی شد بعده ضمه بر یا ثقیل بودند اخذ التقای ساکنین شد میان یا
 و تنوین یا را حذف کردند و می شد را می ست تکسیر از آن را می ست اسم و حدان بود
 چون خواستند که اسم و حدان را جمع نکنند حرف اول را ضمه دادند و ثالث را
 مشد ساخته فتحه دادند الف و تا و حدان را حذف کردند و می شد بعده یا تحمک
 با قبل او مفتوح آن یا را با الف بدل کردند با تقای ساکنین شد میان الف
 و تنوین الف را حذف کردند و می شد را می ست تصغیر از آن را می ست اسم کسره بود

ثالث را فتح و تا در آخرش در آورده الف و صدان را حذف کرده عوض او تا در آخرش در آورده اند و ریشه شد
 بعده یا تخرک ما قبل او مفتوح آن یا را با الف بدل کردند و رماه شد بعده فتحه یا با ضم بدل کردند
 تا بیس نشود و بصلوة و قنائة که ایشان مفرد اند رماه شد بعضی حرف اول را ضم و او نه
 ثالث را فتح و تا در آخرش در آورده الف و صدان را حذف کردند و ریشه شد بعده یا تخرک
 ما قبل او مفتوح آن یا را با الف بدل کردند و رماه شد بر ما جمع تکسیر از ان رام است رام
 اسم و صدان بود چون خواستند که اسم و صدان را جمع تکسیر کنند و در گذشته بسوی اصلش
 که راحی بود حرف اول را ضم و او نه ثالث را شد و ساخته فتحه و او نه بیس و الف جمع
 تکسیر در آورده الف و صدان را حذف کردند و رماه شد بعده یا واقع شد بطرف
 بعد از الف زائده آن یا را ضم بدل کردند و رماه شد بر ما جمع تکسیر از ان رام است رام
 اسم و صدان بود چون خواستند که اسم و صدان را جمع تکسیر کنند و در گذشته بسوی اصلش
 که راحی بود حرف اول را ضم و او نه ثالث را شد و ساخته فتحه و او نه الف و صدان
 را حذف کردند و رماه شد بعده یا تخرک ما قبل او مفتوح آن یا را با الف بدل کردند
 التقاء ساکنین شد میان الف و تنوین الف را حذف کردند و رماه شد بر ما جمع تکسیر
 از ان رام است رام اسم و صدان بود چون خواستند که اسم و صدان را جمع تکسیر کنند
 و در گذشته بسوی اصلش که راحی بود حرف اول را ضم و او نه ثالث را سکون ساخته الف
 و صدان را حذف کردند و رماه شد بر ما و در میان مانند ضرباء و ضربان است لیکن بسوی
 اصل رد میکنند و رماه جمع تکسیر از ان رام است رام اسم و صدان بود چون خواستند که اسم
 و صدان را جمع تکسیر کنند و در گذشته بسوی اصلش که راحی بود حرف اول را که و او نه
 ثالث را فتح و تا در آخرش در آورده الف و صدان را حذف کردند و رماه شد

میان یار و یار اخذ کردند و نمیشد باقی بر اصل خود اندر نمی دراصل برمی بود ضمیه بر یا ثقیل بود
 انداختند بر می شد بر میان بر اصل خود است بر میون دراصل بر میون بود ضمیه بر یا ثقیل بود که
 بما قبل دادند بی از سلب حرکت ما قبل بعده التقاء ساکنین شد میان یار و یار اخذ کردند
 بر میون شد تر می ماند بر می است تر میون ماند تر میون است تر میون اصل تر میون بود کسره بر یا ثقیل بود
 انداختند التقاء ساکنین شد میان بر و یار و یار اول اخذ کردند تر میون شد تعلیل دوم تر میون دراصل
 تر میون بود کسره بر یا ثقیل بود نقل کرده بما قبل دادند بعد از سلب حرکت ما قبل التقاء ساکنین شد
 میان بر و یار و یار اول اخذ کردند تر میون شد تر میون ماند بر می است مضارع
 مجهول بر می دراصل بر می بود یا متحرک ما قبل او مفتوح آن یار با الف بدل کردند بر می
 شد تر میون تر می ماند بر می است بر میان و تر میان بر اصل خود اندر میون در
 اصل بر میون بود یا متحرک ما قبل او مفتوح آن یار با الف بدل کردند التقاء ساکنین شد
 میان الف و و الف اخذ کردند بر میون شد تر میون ماند بر میون است بر میون
 و تر میون بر اصل خود اندر میون و ای میونست فحاطه تر میون دراصل تر میون بود یا متحرک
 ما قبل او مفتوح آن یار با الف بدل کردند التقاء ساکنین شد میان الف و الف
 اخذ کردند تر میون شد اسم فاعل رام دراصل رانی بود ضمیه بر یا ثقیل بود انداختند
 التقاء ساکنین شد میان یار و یون یا اخذ کردند رام شد رامیان بر اصل خود است
 رامون دراصل رامیون بود ضمیه بر یا ثقیل بود نقل کرده بما قبل دادند بعد از سلب
 حرکت ما قبل التقاء ساکنین شد میان یار و یار اخذ کردند بر میون شد بر میون
 بر اصل خود اندر میون جمع تکسیر از ان رام است رام اسم و این بود چون خواستند
 که اسم و حلق را جمع تکسیر کنند رد کردند بسوی اصلش که رانی بود و حرف اول مفتوح است

ساکن بود و او را یا کردند و یا دریا او خام کردند و نمی شد تا قص یائی از باب فعل یفعل را می
و الیایه تیر انداختن و دشنام دادن رومی رومی رومی چون خواستند که اسم و حدان را جمع
تکسیر کنند و کردند بسوی اصلش که رومی بود حرف اول مفتوح است ثالث درایع را نیز
فتح دادند و الف و حدان را حذف کرده عوض او تا در آخرش در آورند و ریشه شده به یا تمحرک
ما قبل او مفتوح آن یا را با الف بدل کردند و ریشه شده به یا تمحرک و ریشه شده به یا تمحرک
بجمله و قنانه که ایشان مفرد اند و ریشه شده بعضی حرف اول را ضم و او را ثالث را فتح و تا در
آخرش در آورده الف و حدان را حذف کردند و ریشه شده به یا تمحرک و ریشه شده به یا تمحرک
آن یا را با الف بدل کردند و ریشه شده به یا تمحرک و ریشه شده به یا تمحرک و ریشه شده به یا تمحرک
خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند و کردند بسوی اصلش که رومی بود حرف اول را
ضم و او را ثالث را ضم و ساخته فتح دادند و ریشه شده به یا تمحرک و ریشه شده به یا تمحرک
حذف کردند و ریشه شده به یا تمحرک و ریشه شده به یا تمحرک و ریشه شده به یا تمحرک
و ریشه شده به یا تمحرک و ریشه شده به یا تمحرک و ریشه شده به یا تمحرک و ریشه شده به یا تمحرک
رو کردند بسوی اصلش که رومی بود حرف اول را ضم و او را ثالث را ضم و ساخته فتح دادند و
الف و حدان را حذف کردند و ریشه شده به یا تمحرک و ریشه شده به یا تمحرک و ریشه شده به یا تمحرک
التقاء و ساکنین شد میان الف و تنوین الف را حذف کردند و رومی جمع تکسیر از اسم
رام اسم و حدان بود چون خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند و کردند بسوی اصلش که رومی بود
حرف اول را ضم و او را ثالث را سکون ساخته الف را حذف کردند و ریشه شده به یا تمحرک و ریشه شده به یا تمحرک
مانند قنانه و قنانه است لیکن بسوی اصل رو میکنند و ریشه شده به یا تمحرک و ریشه شده به یا تمحرک
چون خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند و کردند بسوی اصلش که رومی بود حرف اول را

اَوْعُوْنٌ بود اوی بود در کلمه ثالث چون رابع گشت ماقبل او ضمه نبود آن و او را بسیا
 بدل کردند اَوْعُوْنٌ شد بعده یا متحرک ماقبل او مفتوح آن یا را با الف بدل کردند اتقای
 ساکنین شد میان الف و و الف را حذف کردند اَوْعُوْنٌ شد اَوْاعٌ جمع تکسیر از ان
 اَوْعی است اَوْعی اسم وحدان بود چون خواستند که اسم وحدان را جمع تکسیر کنند رو کردند
 بسوی اصلش که اَوْعُوْ بود حرف اول مفتوح است ثانی را نیز فتحه دادند سوم با الف
 جمع تکسیر در آوردند حرفی که مابعد الف جمع تکسیر بود آنرا کسره دادند اَوْاعُوْ شد بعده و او
 واقع شد بر طرف ماقبل او ضمه نبود آن و او را بسیا بدل کردند اَوْاعٌ شد بعده ضمه بر یا
 ثقیل بود انداختند و یا را نیز حذف کردند و عوض او تنوین در آفرش در آوردند
 اَوْاعٌ شد اَوْاعٌ تصغیر از ان اَوْعی است اَوْعی اسم بکبر بود چون خواستند که اسم بکبر را مضعف
 کنند رو کردند بسوی اصلش که اَوْعُوْ بود حرف اول را ضمه دادند ثانی را فتحه سوم جایا
 تصغیر در آوردند حرفیکه مابعد یای تصغیر بود آنرا کسره دادند اَوْاعُوْ شد و او واقع شد
 بر طرف ماقبل او ضمه نبود آن و او را بسیا بدل کردند اَوْاعٌ شد بعده ضمه بر یا ثقیل بود
 انداختند و یا را حذف کردند و عوض او تنوین در آفرش در آوردند اَوْاعٌ شد و عوئی
 و عوئیان و عوئیات و عوئی و عوئی و عوئی جمع تکسیر از ان و عوئی است و عوئی اسم وحدان بود
 چون خواستند که اسم وحدان را جمع تکسیر کنند حرف اول مضموم است ثانی را فتحه و او
 و الف وحدان را حذف کردند و عوئی شد بعده و او متحرک ماقبل او مفتوح آن و او را
 با الف بدل کردند و عوئی شد و عوئی تصغیر از ان و عوئی است و عوئی اسم بکبر بود چون خواستند
 که اسم بکبر را مضعف کنند حرف اول مضموم است ثانی را فتحه دادند سوم جایای تصغیر
 در آوردند و عوئی شد بعده و او و یا در یک کلمه هم آیند نخستین حرف از ایشان

مدعا بود و واقع شد بر طرف ماقبل او ضمه نبود آن و او را بیا بدل کردند مدعا شد
 بعده یا واقع شد بعد از الف زائده آن یا را بهمه بدل کردند مدعا شد مدعا آن
 در اصل مدعا آن بود و او واقع شد فصاعدا ماقبل او ضمه نبود آن و او را بیا بدل کردند
 مدعا آن گشت بعده یا واقع شد بعد از الف زائده آن یا را بهمه بدل کردند مدعا آن
 شد مدعا جمع تکسیر از آن مدعا است مدعا اسم و حران بود چون خواستند که اسم و حران
 را جمع تکسیر کنند و کردند بسوی اصلش که مدعا بود حرث اول و ثانی را فتحه دادند
 سوم جالف جمع تکسیر در آوردند حرفی که ما بعد الف جمع تکسیر بود آنرا کسره دادند بعده
 الف ساکن ماقبل او کسور آن الف را بیا بدل کردند مدعا بود بعده و او را بیا
 یک کلمه هم آمدند اول ساکن بود و او را بیا کردند و بیا دریا او غام کردند مدعا شد مدعا
 تصغیر از آن مدعا است مدعا اسم بکبر بود چون خواستند که اسم بکبر را مصغر کنند و کردند
 بسوی اصلش که مدعا بود حرث اول را ضم دادند ثانی را فتحه سوم جایای تصغیر را آوردند
 حرفی که ما بعد یای تصغیر بود آنرا کسره دادند بعده الف ساکن ماقبل او کسور آن الف
 را بیا بدل کردند مدعا بود بعده و او واقع شد بر طرف ماقبل او ضمه نبود آن و او را بیا
 بدل کردند مدعا شد و حرث از یک جنس در یک کلمه هم آمدند اول ساکن ثانی تحرک
 اول را در دوم او غام کردند مدعا شد فعل التفضیل منه او علی او عیان او عون
 او ای او علی در اصل او عو بود و او بود در کلمه ثالث چون رابع گشت ماقبل
 او ضمه نبود آن و او را بیا بدل کردند او علی شد بعده یا متحرک ماقبل او مفتوح آن یا را
 بالف بدل کردند او علی شد او عیان در اصل او عو ان بود و او بود در کلمه ثالث چون
 رابع گشت ماقبل او ضمه نبود آن و او را بیا بدل کردند او عیان شد او عون در اصل

چون خواستند که اسم بکبر را مصغر کنند و کردند بسوی اصلش که **مَدْعُو** بود حرف اول را ضمه دادند ثانی را فتحه سوم جایای تصغیر را آوردند حرفی که مابعدیای تصغیر بود آنرا کسر دادند **مَدْعُو** شد بجه و او واقع شد بر طرف ماقبل او ضمه نبود آن و او را بیابا بدل کردند **مَدْعُو** شد بجه ضمه بر یا ثقیل بود انداختند التقای ساکنین شد میان یا و تنوین یا را حذف کردند **مَدْعُو** شد **مَدْعُو** **مَدْعُو** **مَدْعُو** **مَدْعُو** **مَدْعُو** در اصل **مَدْعُو** بود و او بود در کلمه ثالث چون رابع گشت ماقبل او ضمه نبود آن و او را بیابا بدل کردند **مَدْعُو** شد بجه یا متمم که ماقبل او مفتوح آن یا را با لغت بدل کردند **مَدْعُو** شد **مَدْعُو** **مَدْعُو** **مَدْعُو** **مَدْعُو** **مَدْعُو** در اصل **مَدْعُو** آن بود و او بود در کلمه ثالث چون رابع گشت ماقبل او ضمه نبود آن و او را بیابا بدل کردند **مَدْعُو** شد بجه یا متمم که ماقبل او مفتوح آن یا را با لغت بدل کردند **مَدْعُو** شد **مَدْعُو** **مَدْعُو** **مَدْعُو** **مَدْعُو** **مَدْعُو** خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند و کردند بسوی اصلش که **مَدْعُو** بود حرف اول و ثانی را فتحه و او را سوم با الف جمع تکسیر را آوردند حرفیکه مابعد الف جمع تکسیر بود آنرا کسره دادند بجه و او واقع شد در موضع چهارم ماقبل او ضمه نبود آن و او را بیابا بدل کردند **مَدْعُو** شد **مَدْعُو** **مَدْعُو** **مَدْعُو** **مَدْعُو** **مَدْعُو** بود انداختند التقای ساکنین شد میان یا و تنوین یا را حذف کردند **مَدْعُو** شد **مَدْعُو** **مَدْعُو** **مَدْعُو** **مَدْعُو** **مَدْعُو** تصغیر از آن **مَدْعُو** است **مَدْعُو** اسم بکبر بود چون خواستند که اسم بکبر را مصغر کنند و کردند بسوی اصلش که **مَدْعُو** بود حرف اول را ضمه دادند ثانی را فتحه سوم جایای تصغیر را آوردند حرفیکه مابعدیای تصغیر بود آنرا کسر دادند بجه و او واقع شد بر طرف ماقبل او ضمه نبود آن و او را بیابا بدل کردند **مَدْعُو** شد **مَدْعُو** **مَدْعُو** **مَدْعُو** **مَدْعُو** **مَدْعُو**

سوم جا الف جمع تکسیر در آورند حرفی که با بعد الف جمع تکسیر بود آنرا کسره دادند و انداخته
 بعده و او واقع شد بر طرف ماقبل او ضمه نبود آن و او را بیا بدل کردند مدعی شد بعده
 ضمه بر یا ثقیل بود انداختند التقای ساکنین شد میان یا و تنوین یا را حذف کردند
 مدعی شد مدیح تصغیر از ان مدعی است مدعی اسم بکر بود چون خواستند که اسم بکر را
 مصغر کنند و کردند بسوی اصلش که اصل او مدعو بود حرف اول را ضم دادند ثانی را
 فتحه سوم جایای تصغیر در آورند حرفی که با بعد یای تصغیر بود آنرا کسره دادند
 مدعی شد بعده و او واقع شد بر طرف ماقبل او ضمه نبود آن و او را بیا بدل کردند
 مدعی شد ضمه بر یا ثقیل بود انداختند التقای ساکنین شد میان یا و تنوین یا را
 حذف کردند مدعی شد و الا نه مدعی مدعیان مدعی مدعی در اصل مدعو بود
 و او بود در کلمه ثالث چون رابع گشت ماقبل او ضمه نبود آن و او را بیا بدل کردند
 مدعی شد بعده یا متحرک ماقبل او مفتوح آن یا را با الف بدل کردند التقای ساکنین
 میان الف و تنوین الف را حذف کردند مدعی شد مدعیان در اصل مدعو بود
 بود و او بود در کلمه ثالث چون رابع گشت ماقبل او ضمه نبود آن و او را بیا
 بدل کردند مدعیان شد مدعی جمع تکسیر از ان مدعی است مدعی اسم و حدان بود چون
 خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند و کردند بسوی اصلش که مدعو بود حرف
 اول ثانی را فتحه دادند سوم جا الف جمع تکسیر در آورند حرفی که با بعد الف جمع
 تکسیر بود آنرا کسره دادند مدعی شد بعده و او واقع شد بر طرف ماقبل او ضمه نبود آن
 و او را بیا بدل کردند مدعی شد به ضمه بر یا ثقیل بود انداختند التقای ساکنین شد
 میان یا و تنوین یا را حذف کردند مدعی شد مدعی تصغیر از ان مدعی است مدعی اسم بکر بود

اعرابی دور میشود و آنچه را از یحیی بن کزیم که علامت استقبال بود آنرا حذف کردند و با بعد
 حذف ساکن ماند نظر کردند بعین کلمه عین کلمه و مضموم بود و بجزه وصل بهم در اولش در آورند
 امر میان باشد بسکون آخرش را وقف کردند علامت وقفی سقوط حروف علت شد
 آنچه گشت بانون ثقیله اذعوان اذعوان اذعوان اذعوان اذعوان اذعوان
 در اصل اذع بود چون نون تاکید ثقیله بدو متصل شد و او را که مخدوم شده بود
 باز آوردند و التقای ساکنین شد میان و او و نون مدغم و او را حرکت فتحه دادند
 زیرا که ما قبل نون ثقیله مبنی بر فتحه می باشد اذعوان شد لثقیله عین لثقیله عین
 لثقیله عین لثقیله عین لثقیله عین لثقیله عین لثقیله عین لثقیله عین
 ثقیله بدو متصل شد التقای ساکنین شد میان و او و نون مدغم و او را حرکت
 ضمه دادند بعد هم نموده ما قبلها لثقیله عین در اصل لثقیله عین بود چون نون
 تاکید ثقیله بدو متصل شد التقای ساکنین شد میان و او و نون مدغم و او را حرکت
 کسره دادند بعد هم کسره ما قبلها لثقیله عین شد و برین قیاس است در همه کلمات دیگر الظرف
 منه مدعی یحییان مدعی مدعی در اصل مدعی بود و او ای بود و در کلمه ثالث چون
 رابع گشت پیش از و ضمه نبود آن و او را بیا بدل کردند مدعی شد بیه یا شمرک
 ما قبل او مفتوح آن را با با لغت بدل کردند التقای ساکنین شد میان الف و
 تنوین الف را حذف کردند مدعی شد مدعیان در اصل مدعیان بود و او ای بود و در
 کلمه ثالث چون رابع گشت ما قبل او ضمه نبود آن و او را بیا بدل کردند مدعیان شد
 مدعی جمع تکسیر از آن مدعی است مدعی هم و حدان بود چون خواستند که اسم و حدان را
 جمع تکسیر کنند زد کردند بسوی اصلش که مدعی بود و حرف اول مفتوح است ثانی را نیز فتحه اند

او ضمه نبود آن و او را بیابا بدل کردند و عجمی شد بعده یا متحرک یا قبل او مفتوح یا را با الف
 بدل کردن اتقای ساکنین شد میان الف و تنوین الف را حذف کردند و عجمی شد
 و نتیجه تصغیر از آن در اعینه است و اعینه اسم مکبر بود چون خواستند که اسم مکبر را مصغر
 کنند و کردند بسوی اصلش که و اعوه بود و حرف اول را ضمه دادند ثانی قابل حرکت
 بنود آنرا بود او مفتوحه بدل کردند سوم جایای تصغیر در آورند و عجمی شد بعده و او
 واقع شد یعنی از کسره آن و او را بیابا بدل کردند و و اعوه شد اسم مفعول مدعو مدعو آن
 مدعو چون مدعو عجمی در اصل مدعو بود و حرف از یک جنس در یک کلمه هم آمده اند
 اول ساکن ثانی متحرک اول را در دوم ادغام کردند و عجمی شد تا آخر مدعو جمع تکسیر از آن
 مدعو است مدعو اسم و حدان بود چون خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند و کردند بسوی
 اصلش که مدعو بود و حرف اول مفتوح است ثانی را فتحه دادند سوم جا الف جمع تکسیر آورند
 حرفیکه ما بعد الف جمع تکسیر بود آنرا کسره دادند و مدعو شد بعده و او ساکن یا قبل او کسره آن
 و او را بیابا بدل کردند و مدعو شد و او ی بود در کلمه ثالث چون فصاعه گشت پیش از و
 ضمه نبود آن و او را بیابا بدل کردند و مدعو عجمی شد و حرف از یک جنس هم آمده اند اول ساکن
 ثانی متحرک اول را در دوم ادغام کردند و مدعو عجمی شد مدعو تصغیر از آن مدعو است مدعو
 اسم مکبر بود چون خواستند که اسم مکبر را مصغر کنند و کردند بسوی اصلش که مدعو بود و حرف
 اول را ضمه دادند ثانی را فتحه سوم جایای تصغیر در آورند حرفیکه ما بعدیای تصغیر بود آنرا
 کسره دادند و مدعو شد بعده و او ساکن یا قبل او کسره آن و او را بیابا بدل کردند و مدعو شد
 بعده و او ی بود در کلمه ثالث چون فصاعه گشت یا قبل او ضمه نبود آن و او را بیابا بدل کردند
 مدعی شد بعده و حرف از یک جنس در یک کلمه هم آمده اند اول ساکن ثانی متحرک اول را

یا در یا او غام کردند و دُعائی شد بعد از ضمه عین را کسره بدل کردند از جهت مناسبت یا دُعائی
 شد و نزد بعضی ضمه اول را نیز کسره بدل کردند از جهت مناسبت با الج و دُعائی شد و دُعائی
 تصغیر ازان دل است و اَع اسم بکر بود چون خواستند که اسم بکر را مصغره کنند رو کردند
 بسوی اصلش که دَاعُو بود حرف اول را ضمه دادند ثانی قابل حرکت نبود آن را با او مفتوح
 بدل کردند سوم جایای تصغیر در آوردند و دُعُو نوشتند بعد از او واقع شد بر طرف پیش از و
 کسره بود آن و او را بیا بدل کردند و دُعُو شد بعد از ضمه بر یا ثقیل بود انداختند التقاء
 ساکنین شد میان یا و تنوین یا را حذف کردند و دُعُ شد و اَعِیتان و اَعِیات
 و دَاع دُعائی بود بچینه و اَعِیت در اصل دَاعُو بود و او واقع شد بعد از کسره آن و او را
 بیا بدل کردند و اَعِیت شد و اَعِیتان در اصل و اَعِوتان بود و او واقع شد بعد از کسره
 آن و او را بیا بدل کردند و اَعِیتان شد و اَعِیات در اصل دَاعِوات بود و او واقع شد بعد از
 کسره آن و او را بیا بدل کردند و اَعِیات شد و دُعُ جمع تکسیر ازان دَاعِیت است و اَعِیت
 اسم وحدان بود چون خواستند که اسم وحدان را جمع تکسیر کنند رو کردند بسوی اصلش که دَاعُو
 بود حرف اول مفتوح است ثانی قابل حرکت نبود آن را با او مفتوح بدل کردند سوم جا
 الف جمع تکسیر در آورده و دَاعِوات را حذف کردند و دُعُو نوشتند بعد از او واقع شد بر طرف
 با قبل او کسور آن و او را بیا بدل کردند و دُعُ شد ضمه بر یا ثقیل بود انداختند التقاء
 ساکنین شد میان یا و تنوین یا را حذف کردند و دُعُ شد و دُعُ جمع تکسیر ازان و اَعِیت است
 و اَعِیت اسم وحدان بود چون خواستند که اسم وحدان را جمع تکسیر کنند رو کردند
 بسوی اصلش که دَاعُو بود حرف اول را ضمه دادند ثالث را شد ساخته فحه
 دادند الف و تاء و وحدان را حذف کردند و دُعُو نوشتند بعد از او واقع شد بر طرف با قبل

برای ثقیل بود انداختند التقا ساکنین شد میان یا و تنوین یا را حذف کردند و دخی شد
و دخی جمع تکسیر از ان دای است دای اسم و حدان بود چون خواستند که اسم و حدان جمع
تکسیر کنند و کردند بسوی اصلش که دای بود حرف اول را ضم دادند ثالث را مسکون ساخته
الف و حدان را حذف کردند و دخی شد بعد و او واقع شد بر طرف در اسم ممکن پیش از و
ضمه نبود آن و او را بیایدل کردند و دخی شد و دخی جمع تکسیر از ان دای است دای اسم
و حدان بود چون خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند و کردند بسوی اصلش که دای بود حرف
اول را ضم دادند ثالث را فتحه در آخرش الف مدوده در آورده الف و حدان را
حذف کردند و دخی شد و دخی جمع تکسیر از ان دای است دای اسم و حدان بود چون خواستند
که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند و کردند بسوی اصلش که دای بود حرف اول را ضم دادند
ثالث را مسکون و دای را مفتوح ساخته در آخرش الف مدون مزیدتان در آورده الف و حدان
و تنوین ممکن را حذف کردند و دخی شد و دخی جمع تکسیر از ان دای است دای اسم و حدان
بود چون خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند و کردند بسوی اصلش که دای بود حرف
اول را کسره دادند ثالث را فتحه بعد از حرف ثالث الف جمع تکسیر در آورده الف و حدان را
حذف کردند و دخی شد بعد و او واقع شد بر طرف پیش از الف زامده آن و او را
بهمزه بدل کردند و دخی شد و دخی جمع تکسیر از ان دای است دای اسم و حدان بود چون خواستند
که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند و کردند بسوی اصلش که دای بود حرف اول و ثالث را
ضم دادند بعد ثالث و او مسکون در آورده الف و حدان را حذف کردند و دخی شد
بعد و او واقع شد در اسم ممکن بر طرف پیش از و ضمه نبود آن و او را بیایدل کردند
و دخی شد بعد و او را بهمزه آمدند و دخی جمع تکسیر از ان دای است دای اسم و حدان بود و او را کردند

و او را بیا بدل کردند و داعی شد بجهه ضمه بر یا ثقیل بود انداختند التقاء ساکنین شبیه
 یا و تنوین یا را حذف کردند و داعی شد و اعیان در اصل و اعوان بود و او واقع شد بجهه
 از کسره آن و او را بیا بدل کردند و اعیان شد و اعوان در اصل و اعوان بود و او واقع
 شد بجهه از کسره آن و او را بیا بدل کردند و اعوان شد ضمه بر یا ثقیل بود و نقل کرده
 با قبل و او را بجهه از سلب حرکت یا قبل التقاء ساکنین شد میان یا و او یا را حذف
 کردند و اعوان شد و عاۃ جمع تکسیر از ان و اع سبت و اع اسم و حدان بود چون خواستند که اسم
 و حدان را جمع تکسیر کنند و کردند بسوی اصلش که و اع و بود و حرف اول مفتوح هست
 ثالث را فسخه دادند و الف و حدان را حذف کرده عوض او تا در آخرش و کردند
 و عاۃ شد بجهه و او متحرک با قبل او مفتوح آن و او را با الف بدل کردند و عاۃ شد
 بجهه فتحه و ال را بضمه بدل کردند تا بتس نشود و بصلوة و قفاة که ایشان مفرد اند جمع
 و عاۃ شد و عاۃ جمع تکسیر از ان و اع سبت و اع اسم و حدان بود چون خواستند که اسم
 و حدان را جمع تکسیر کنند و کردند بسوی اصلش که و اع و بود و حرف اول را ضم و او را ثالث
 مشد و ساخته فتحه دادند بجهه از مشد و الف جمع تکسیر در آورده الف و حدان را
 حذف کردند و عاۃ شد بجهه و او واقع شد بر طرف پیش از و ضمه نبود آن و او را بیا
 بدل کردند و عاۃ شد بجهه یا واقع شد بر طرف و پیش از و الف اسم فاعل بود آن یا
 بجهه بدل کردند و عاۃ شد و عاۃ جمع تکسیر از ان و اع سبت و اع اسم و حدان بود چون
 خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند و کردند بسوی اصلش که و اع و بود و حرف اول را
 ضم و او را ثالث را مشد و ساخته فتحه دادند و الف و حدان را حذف کردند و عاۃ شد بجهه و او
 واقع شد در اسم ممکن بر طرف پیش از و ضمه نبود آن و او را بیا بدل کردند و عاۃ شد بجهه ضمه

میان هر دو واو اول را حذف کردند و میخوانند شدند و میخوانند شدند و اصل شدند و ضمیه بر
 و او ثقیل بودند و میخوانند شدند و میخوانند شدند و اصل شدند و ثقیل شدند و میخوانند شدند
 یکسبت شد و میخوانند شد و اصل شد و میخوانند شد و اصل شد و ثقیل شد و میخوانند شد و اصل شد
 سلب حرکت ماقبل و او ساکن ماقبل او کسور آن و او را میابدل کردند و التقاء ساکنین
 شد میان هر دو یا یا اول را حذف کردند و میخوانند شدند و میخوانند شدند و اصل شدند
 خود اند تعلیل او خودند و میخوانند شدند و میخوانند شدند و اصل شدند و میخوانند شدند
 اصل شد و میخوانند شد و میخوانند شد و اصل شد و میخوانند شد و اصل شد و میخوانند شد
 بسیار بدل کردند و میخوانند شد و میخوانند شد و اصل شد و میخوانند شد و اصل شد
 میخوانند شد و میخوانند شد و میخوانند شد و اصل شد و میخوانند شد و اصل شد
 نه بود آن و او را میابدل کردند و میخوانند شدند و میخوانند شدند و اصل شدند
 در کلمه ثالث چون رابع گشت ماقبل او ضمیه نبود آن و او را میابدل کردند و میخوانند شدند
 به یا متحرک ماقبل او مفتوح آن یا را با الف بدل کردند و التقاء ساکنین شد میان الف
 و واو الف را حذف کردند و میخوانند شدند و میخوانند شدند و اصل شدند و میخوانند شدند
 یکسبت شد و میخوانند شد و میخوانند شد و اصل شد و میخوانند شد و اصل شد
 ضمیه نبود آن و او را میابدل کردند و میخوانند شدند و میخوانند شدند و اصل شدند
 اصل شد و میخوانند شد و میخوانند شد و اصل شد و میخوانند شد و اصل شد
 بدل کردند و میخوانند شد و میخوانند شد و اصل شد و میخوانند شد و اصل شد
 ساکنین شد میان الف و یا الف را حذف کردند و میخوانند شدند و میخوانند شدند و اصل شدند
 و تعلیل او میخوانند شد و میخوانند شد و اصل شد و میخوانند شد و اصل شد

تَدْعُوْنَ تَدْعُوْنَ اَوْ تَدْعُوْا مَضَارِعُ مَجْمُولٌ يَدْعُوْا يَدْعُوْنَ تَدْعُوْنَ تَدْعُوْنَ
 تَدْعُوْنَ تَدْعُوْنَ تَدْعُوْنَ تَدْعُوْنَ تَدْعُوْنَ تَدْعُوْنَ تَدْعُوْنَ تَدْعُوْنَ تَدْعُوْنَ تَدْعُوْنَ
 اصل دَعْوٍ بود و او متحرک ماقبل او مفتوح آن و او را با الف بدل کردند دعاء
 دَعْوٍ و اصل دَعْوٍ بود و او متحرک ماقبل او مفتوح آن و او را با الف بدل کردند الدعاء
 ساکنین ش میان الف و و او الف را حذف کردند دعاء دَعْوٍ در اصل
 دَعْوٍ بود و او متحرک ماقبل او مفتوح آن و او را با الف بدل کردند الدعاء ساکنین
 ش میان الف و و الف را حذف کردند دَعْوٍ شد دَعْوٍ در اصل دَعْوٍ بود و او
 متحرک ماقبل او مفتوح آن و او را با الف بدل کردند الدعاء ساکنین ش میان الف
 و و الف حقیقه ساکن و و الف را حذف کردند دَعْوٍ شد دَعْوٍ از دَعْوٍ تا
 دَعْوٍ تا بر اصل خود انداخته در اصل دَعْوٍ بود و او واقع شد بعد از کسره آن و او را با
 بدل کردند دَعْوٍ شد دَعْوٍ در اصل دَعْوٍ بود و او واقع شد بعد از کسره آن و او را با
 بدل کردند دَعْوٍ شد دَعْوٍ در اصل دَعْوٍ بود و او واقع شد بعد از کسره آن و او را با
 بدل کردند دَعْوٍ شد دَعْوٍ در اصل دَعْوٍ بود و او واقع شد بعد از کسره آن و او را با
 ماقبل الدعاء ساکنین ش میان یاء و او را حذف کردند دَعْوٍ شد دَعْوٍ در اصل دَعْوٍ
 بود و او واقع شد بعد از کسره آن و او را با بدل کردند دَعْوٍ شد دَعْوٍ در اصل دَعْوٍ
 بود و او واقع شد بعد از کسره آن و او را با بدل کردند دَعْوٍ شد دَعْوٍ در اصل دَعْوٍ
 بود و او ساکن ماقبل او کسره آن و او را با بدل کردند دَعْوٍ شد دَعْوٍ در اصل دَعْوٍ
 مضارع معلوم یَدْعُوْا در اصل یَدْعُوْا بود و ضمیر بر او ثقیل بود و انداختند یَدْعُوْا شد یَدْعُوْنَ
 اصل خود است یَدْعُوْنَ در اصل یَدْعُوْنَ بود و ضمیر بر او ثقیل بود و انداختند الدعاء ساکنین

تا که علامت استقبال بود آنرا حذف کردند مابعد حذف متحرک ماند امر همان باشد بسکون
 آخر آخرش را وقت کردند علامت وقفی سقوط لوان اعرابی شد خافا ثقیل دوم
 خفت در اصل اخوف بود ماخوذ از خوف تا که علامت استقبال بود آنرا حذف کردند
 مابعد حذف ساکن ماند نظر کردند بعین کلمه او مفتوح بود همزه وصل کسره اولش
 در آوردند امر همان باشد بسکون آخر آخرش را وقت کردند علامت وقفی سقوط
 حرکت شد اخوف گشت بعده و او متحرک با قبل او حرکت صحیح ساکن حرکت و او را
 نقل کرده با قبل دادند و او در اصل متحرک بود اکنون با قبل او مفتوح گشت آن
 و او را با الف بدل کردند التقاء ساکنین شد میان الف و الف را حذف کردند
 اخف شد بعده ب حرکت خا استغناء از همزه وصل حاصل شد همزه را نیز حذف کردند
 خفت شد خافا در اصل اخف بود ماخوذ از خوفان تا که علامت استقبال بود الخاف
 در اصل اخوف بود ماخوذ از خوفین الی آخره خفن در اصل اخفن بود ماخوذ از خوفن
 تا که علامت استقبال بود آنرا حذف کردند مابعد حذف ساکن ماند نظر کردند بعین
 کلمه عین کلمه او مفتوح بود همزه وصل کسره در اول او در آوردند امر همان باشد
 بسکون آخر آخرش را چیزی نگذاشتند زیرا که بنی است بعده و او متحرک با قبل او حرکت
 صحیح ساکن حرکت و او را نقل کرده با قبل دادند و او در اصل متحرک بود اکنون با قبل
 او مفتوح گشت آن و او را با الف بدل کردند التقاء ساکنین شد میان الف و فاف
 الف را حذف کردند اخفن شد بعده ب حرکت فاف از همزه وصل مستغنی شد همزه را
 نیز حذف کردند خفن شد بنون تا که ثقیله خافن خافان خافن خافان
 خفان خافن در اصل خفت بود چون نون تا کی ثقیله بود و متصل شد با قبل لوان

چون لم جازمه در اول فعل مضارع غائب در آید آخرش را جزم کرد علامت جزئی سقوط
حرکت ثانی القاء ساکنین شد میان الف و فالف را حذف کردند کم خففت ثانی کما
در اصل نجافان بود چون لم جازمه در اول فعل مضارع غائب معلوم در آید آخرش را جزم
کرد علامت جزئی سقوط نون اعرابی شد کما نجافا گردید اسم فاعل خائف در اصل خاوت و ک
و او واقع شد بعد الف اسم فاعل آن و او را بهمه بدل کردند خائف شد الخ خافه جمع
تکسیر از ان خائف است خائف اسم و جان بود چون خواستند که اسم و جان را جمع تکسیر
کنند رد کردند بسوی صلیش که خاوت بود حرف اول مفتوح است ثانی را نیز فتحه داده
الف و جان را حذف کردند و عوض او تاء را آخرش در آوردند خافه شد بوجه و او تحرک
ما قبل او مفتوح آن و او را بالف بدل کردند خافه شد تحوٹ در اصل محوٹ بود و هم
بر او ثقیل بود و نقل کرده بما قبل و او تاء القاء ساکنین شد میان هر دو و او نزد
معضه و او اول را حذف کردند لان الثانی علامه و علامته لا تخف تحوٹ شد برون
محوٹ و نزد معضه و او ثانی را حذف کردند لانه زائد و الزائد و اتحق بالخف تحوٹ شد
بر وزن مفعول بر همین قیاس باقیست لکن نجاف در اصل نجاف بود چون لکن ناصبه
بر اول فعل مضارع معلوم در آید آخرش را نصب کرد علامت نصبی نصب ظاهر گشت
لکن نجاف شد لکن نجافا در اصل نجافان بود چون لکن ناصبه در اول فعل مضارع معلوم
در آید آخرش را نصب کردند علامت نصبی سقوط نون اعرابی شد لکن نجافا گردید خففت را
از نجاف بنا کردند تا که علامت استقبال بود آخر حذف کردند بابی جزئی تحرک اندامان
باش بسکون آخر آخرش را وقف کردند علامت وقفی سقوط حرکت شد القاء ساکنین
شد میان الف و فالف را حذف کردند خففت شد نجافا را از نجافان بست کردند

منه مخافٌ مخافانٌ مخاؤفٌ مخيفٌ والآله منه مخوفٌ مخوفانٌ مخاؤفٌ مخيفٌ
مخوفانٌ مخاؤفٌ مخيفٌ مخوفانٌ مخاؤفٌ مخيفٌ انعل التفضيل منه اخوفٌ
اخوفانٌ اخوفونٌ اخاؤفٌ اخيفٌ والموت منه مخوفٌ مخوفيانٌ خوفاً خوفاً خوفاً
خوفٌ مخوفٌ خافٌ در اصل خوف بود و او متحرک ماقبل مفتوح آن و او را بالف بدل
کردند خاف شد برین قیاس تا خافنا خفن در اصل خوفن بود کسره بر و او ثقیل بود
نقل کرده باقبل دادند بعد سلب حرکت ماقبل بعده و او ساکن ماقبل او کسور
آن و او را بیا بدل کردند التقار ساکنین شد میان یا و فایا راحذف کردند خفن شد
و برین قیاس تا خفن خيفٌ در اصل خوفن بود کسره بر و او ثقیل بود نقل کرده باقبل دادند
بعد سلب حرکت ماقبل بعده و او ساکن ماقبل او کسور آن و او را بیا بدل کردند خيف شد
برین قیاس است تا خيفتا خفن در اصل خوفن بود کسره بر و او ثقیل بود نقل کرده باقبل
دادند بعد سلب حرکت ماقبل بعده و او ساکن ماقبل او کسور آن و او را بیا بدل کردند
التقار ساکنین شد میان یا و فایا راحذف کردند خفن شد و همچنین است تا خفنا مضارع
معلوم يخافٌ يخافانٌ يخاؤفٌ الخ يخافٌ در اصل يخوفٌ بود و او متحرک ماقبل او حرف صحيح
ساکن حرکت و او را نقل کرده باقبل دادند و او در اصل متحرک بود اکنون ماقبل او
مفتوح گشت آن و او را بالف بدل کردند يخافٌ شد برین قیاس دیگر صیغها يخفن
در اصل يخوفن بود و او متحرک ماقبل او حرف صحيح ساکن حرکت و او را نقل کرده
باقبل دادند و او در اصل متحرک بود اکنون ماقبل او مفتوح گشت آن
و او را بالف بدل کردند التقار ساکنین شد میان الف و فایا راحذف کردند
يخفن شد و بر قیاس مضارع معلوم است مضارع مجهول لم يخفٌ در اصل يخافٌ بود

اَبْتَعُ اَبْتَعُ جمع تکسیر از اَبْتَعُ است اَبْتَعُ اسم وحدان بود چون خواستند که اسم وحدان را
 جمع تکسیر کنند حرف اول مفتوح است ثانی را نیز فتح دادند سوم جا الف جمع تکسیر را آوردند
 حرفیکه مابعد الف جمع تکسیر بود ان را کسره دادند اَبْتَعُ شد اَبْتَعُ تصغیر از اَبْتَعُ است اَبْتَعُ
 بکر بود چون خواستند که اسم بکر را مصغر کنند حرف اول را ضم دادند ثانی را فتح سوم جا
 یاء تصغیر را آوردند حرفیکه مابعد یاء تصغیر بود آنرا کسره دادند اَبْتَعُ شد بعده دو
 حرف از یک جنس بهم آمدند نخستین حرف از ایشان ساکن بود اول را در دوم ادغام
 کردند اَبْتَعُ شد والمونث منه بیعی بیعیان بیعیات بیعی بیعی بیعی در اصل بیعی
 بود ضمیه یا را کسره بدل کردند از جهت مناسبت یا بیعی شد و در باقی دو نیز همین
 قیاس است اَبْتَعُ جمع تکسیر از اَبْتَعُ است بیعی اسم وحدان بود چون خواستند که اسم
 وحدان را جمع تکسیر کنند و کردند بسوے اصلش که بیعی بود حرف اول مضموم است ثانی
 را فتح داده الف وحدان حذف کردند بیعی شد بیعی تصغیر از اَبْتَعُ است بیعی اسم
 بکر بود چون خواستند که اسم بکر را مصغر کنند و کردند بسوے اصلش که بیعی بود حرف
 اول مضموم است ثانی را فتح داده سوم جا یا را تصغیر در آوردند بیعی شد
 صرف صغیر ثلاثی مجر و اجوف واوی از باب فَعْلَلْ یَفْعِلُّ الخوف تسید
 خَافَ یَخَافُ خَوْفًا خَوْفًا خَائِفٌ خَائِفَانِ خَائِفُونَ خَافَهُ خَوَّاتٌ خَوْفٌ خَوْفٌ خَوْفًا
 خَوْفَانِ خَوَّاتٌ خَوْفٌ خَوْفٌ خَائِفَةٌ خَائِفَتَانِ خَائِفَاتٌ خَوَّافٌ خَوْفٌ خَوْفَةٌ
 وَخَوْفٌ یَخَافُ خَوْفًا فَذَکَ خَوْفٌ مَخَوْفٌ مَخَوْفَانِ مَخَوْفَةٌ مَخَوْفَتَانِ مَخَافَةٌ
 مَخَافَتَانِ مَخَافَةٌ لَمْ یَخَفْ لَیْخَافُ لَیْخَافُ لَنْ یَخَافَ لَنْ یَخَافَ لَمْ یَخَفْ
 لَمْ یَخَفْ لَمْ یَخَفْ وَنَهْنَه عَنْهُ لَا تَخَفْ لَا تَخَفْ لَا تَخَفْ لَا تَخَفْ لَمْ یَخَفْ لَمْ یَخَفْ

راجع تکسیر کنند حرف اول ثانی را فتح دادند سوم جا الف جمع تکسیر در آوردند حرفیکه
 مابعد الف جمع تکسیر بود آن را کسره دادند بمبایع شد مبیع تصغیر از آن مبیع است مبیع
 مکرر بود چون خواستند که اسم مکرر را مصغر کنند حرف اول را ضم دادند ثانی را فتح سوم
 جایار تصغیر در آوردند حرفیکه مابعد یار تصغیر بود آن را کسره دادند مبیع شد بعد
 دو حرف از یک جنس بهم آمدند نخستین از ایشان ساکن اول را در دوم ادغام کردند
 مبیع شد مبیع مبیعان مبیاع مبیعة و در مبیاع که جمع تکسیر مبیعة است تار و حذان
 را حذف کردند باین قیاس مبیعة تصغیر از آن مبیعة است مبیعة
 اسم مکرر بود چون خواستند که اسم مکرر را مصغر کنند حرف اول را ضم دادند ثانی
 را فتح سوم جایار تصغیر در آوردند حرفیکه مابعد یار تصغیر بود آن را کسره دادند مبیعة
 شد بعد دو حرف از یک جنس بهم آمدند نخستین از ایشان ساکن بود اول را در دوم
 ادغام کردند مبیعة شد مبیاع مبیعان مبیاع مبیاع جمع تکسیر از آن مبیاع است
 مبیاع اسم و حذان بود چون خواستند که اسم و حذان راجع تکسیر کنند حرف اول و
 ثانی را فتح دادند سوم جا الف جمع تکسیر در آوردند و حرفیکه مابعد الف جمع تکسیر بود آن را
 کسره دادند بعد الف ساکن ماقبل او مکسوران الف را بیابادل کردند بمبایع شد مبیع
 تصغیر از آن مبیاع است مبیاع اسم مکرر بود چون خواستند که اسم مکرر را مصغر کنند حرف
 اول را ضم دادند ثانی را فتح سوم جایار تصغیر در آوردند حرفیکه مابعد یار تصغیر بود آن را
 کسره دادند بعد الف ساکن ماقبل او مکسوران الف را بیابادل کردند مبیع شد بعد
 حرف از یک جنس بهم آمدند نخستین حرف از ایشان ساکن بود اول را در دوم ادغام
 کردند مبیع شد بعد یا ثالث را حذف کردند مبیع شد مبیع مبیعان مبیعان مبیعان

مانده از یقین تا که علامت استقبال بود آنرا حذف کردند بعد حذف ساکن ماند قطر کردند
 بعین کلمه او مکسور بود همزه وصل بکسر اولش و آوردند امر همان باشد بسکون
 آخر آخرش را بیچ نکرد زیرا که مبنی است از یقین شد بعده کسره بر یا ثقیل بود نقل کرده
 باقبل دادند التفتار ساکنین شد میان یا و عین یا را حذف کردند بعین شد بعده
 بحرکت یا از همزه وصل استغنا حاصل شد همزه را حذف کردند بعین شد یقین در اصل
 بیچ بود چون نون تاکید ثقیله بد متصل شد باقبل نون مبنی بر فتح گشت یا مخدوفه باز
 آمد لعدم قاعدة الحذف علیها یقین شد لتباعد عن در اصل بیچ بود چون نون تاکید
 ثقیله بد متصل شد باقبل نون مبنی بر فتح گشت الف مخدوفه باز آمد لعدم قاعدة
 الحذف علیها لتباعد عن شد بر همین قیاس در اول کلمه غائب معلوم و مجهول یا
 والف مخدوفه را بازمی آرند همچنین در تکلم این هر دو خواهه ثقیله خواهه خفیفه بهیچ قیاس
 در نمی انظر من یبایع یبایع بیچ بیچ در اصل بیچ بود کسره بر یا ثقیل بود نقل
 کرده باقبل دادند بیچ شد مبایع جمع تکسیر از ان بیچ است بیچ اسم و حدان بود چون
 خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند و کردند بسببی اصلش که بیچ بود حرف اول
 مقنوع بود ثانی را نیز فتح دادند سوم ج الف علامت جمع تکسیر و آوردند مبایع شد
 بیچ تصغیر از ان بیچ است بیچ اسم بکسر بود چون خواستند که اسم بکسر را مصغر کنند
 و کردند بسببی اصلش که بیچ بود حرف اول را ضم دادند ثانی را فتح سوم جایای تصغیر
 و آوردند بیچ شد بعده دو حرف از یک جنس بهم آمدند نخستین حرف از ایشان ساکن
 بود اول را در دوم ادغام کردند بیچ شد والاله منه بیچ مبایع مبایع بیچ مبایع
 جمع تکسیر از ان بیچ است بیچ اسم و حدان بود چون خواستند که اسم و حدان

بهم آید نخستین از ایشان حرف ساکن بود اول را در دوم ادغام کردند همیشه شد بعد یا
 ثالث را حذف کردند همیشه شد الامر منه یبع بیجا بیجا یعنی بیجا یعنی یبع را از بیجا ناکردند
 تا که علامت استقبال بود آن را حذف کردند مابعد حذف متحرک ماند امر همان باشد پس
 آخرش را وقت کردند علامت وقفی سقوط حرکت شد التقاء ساکنین شد میان
 یا و عین یا را حذف کردند بیجا شد تعلیل دوم یبع در اصل بیجا بود و ماخوذ از بیجا تا که
 علامت استقبال بود آن را حذف کردند مابعد حذف ساکن ماند نظر کردند بعین کلمه
 عین کلمه او کمسور بود همزه وصل یکسر در اولش در آوردند امر همان باشد پس کون آخر
 آخرش را وقت کردند علامت وقفی سقوط حرکت شد بیجا گردید بعد کسره بر یا ثقیل بود
 نقل کرده با قبل دادند التقاء ساکنین شد میان یا و عین یا را حذف کردند بیجا شد بعد
 بحرکت با از همزه وصل استغنا گردید همزه را نیز حذف کردند بیجا شد بیجا را از بیجا ناکردند
 تا که علامت استقبال بود آن را حذف کردند مابعد حذف متحرک ماند امر همان باشد پس کون آخر
 آخرش را وقت کردند علامت وقفی سقوط نون اعرابی شد بیجا شد تعلیل دوم همزه در اصل
 بیجا بود و ماخوذ از بیجا تا که علامت استقبال بود آن را حذف کردند مابعد حذف ساکن ماند
 نظر کردند بعین کلمه او کمسور بود همزه وصل یکسر در اولش در آوردند امر همان باشد
 پس کون آخر آخرش را وقت کردند علامت وقفی سقوط نون اعرابی شد بیجا شد بعد
 کسره بر یا ثقیل بود نقل کرده با قبل دادند بیجا شد بعد بحرکت با از همزه وصل استغنا
 حاصل گشت همزه را حذف کردند بیجا شد بیجا در اصل بیجا بود و ماخوذ از بیجا تا که
 علامت استقبال بود آن را حذف کردند الی آخر تعلیل بیجا در اصل بیجا بود و ماخوذ
 از بیجا تا که علامت استقبال بود آن را حذف کردند الی آخر تعلیل لعن در اصل بیجا بود

کند بر حذفت یا بعده و او ساکن یا قبل او کسور آن و او را بیا بدل کردند بِمِیَع شد بر وزن
مَقِيلٌ و نزد بعضی حرف ثانی افتاد و لانه زائده و الزائده احق بالحدف بِمِیَع شد بعده غمه
بار کسره بدل کردند برای مناسبت یا بِمِیَع شد بر وزن مَفْعِلٌ بِمِیَع جمع تکسیر از ان
بِمِیَع است بِمِیَع اسم و حدان بود چون خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند و کردند
بسوی اصلش که اصل او مَبِیُوعٌ بود حرف اول مفتوح است ثانی را نیز فتح دادند
سوم جا الف جمع تکسیر در آوردند حرفی که ما بعد الف جمع تکسیر بود آنرا کسره دادند
مَبِیَايُوعٌ شد بعده و او ساکن یا قبل او کسور آن و او را بیا بدل کردند مَبِیَا بِمِیَع شد
بِمِیَع تصغیر از ان بِمِیَع است بِمِیَع اسم بکر بود چون خواستند که اسم بکر را مصغر کنند
و کردند بسوی اصلش که اصل او مَبِیُوعٌ است حرف اول را ضم دادند ثانی را
فتح سوم جایای تصغیر در آوردند حرفی که ما بعد یای تصغیر بود آنرا کسره دادند بعده و او
ساکن یا قبل او کسور آن و او را بیا بدل کردند مَبِیَعٌ شد بعده و دو حرف از یک جنس
بهم آمدند نخستین از ایشان ساکن اول را در دوم ادغام کردند مَبِیَعٌ شد بعده و یا
ثالث را حذف کردند مَبِیَعٌ شد مَبِیَعَةُ مَبِیَعَاتٌ مَبِیَعَاتٌ جمع تکسیر از مَبِیَعَةُ است
مَبِیَعَةُ اسم و حدان بود چون خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند و کردند
بسوی اصلش که اصل او مَبِیُوعَةُ است حرف اول مفتوح بود ثانی را نیز فتح دادند
الی آخره مَبِیَعَةُ تصغیر از ان مَبِیَعَةُ است مَبِیَعَةُ اسم بکر بود چون خواستند که اسم بکر را مصغر
کنند و کردند بسوی اصلش که اصل او مَبِیُوعَةُ بود حرف اول را ضم دادند ثانی را فتح سوم
جایای تصغیر در آوردند حرفی که ما بعد یای تصغیر بود آنرا کسره دادند مَبِیُوعَةُ شد بعده و او ساکن
یا قبل او کسور آن و او را بیا بدل کردند مَبِیَعَةُ شد بعده و دو حرف از یک جنس

با قبل دادند بیع شد بیع در اصل بیع بود کسره بر یا ثقیل بود نقل کرده با قبل
 دادند بعده اتقار ساکنین شد میان یا و عین یا را حذف کردند بیع شد بیع در
 اصل بیع بود کسره بر یا ثقیل بود نقل کرده با قبل دادند بیع سلب حرکت با قبل
 بیع شد بیع در اصل بیع بود کسره بر یا ثقیل بود نقل کرده با قبل دادند بعده سلب حرکت
 با قبل اتقار ساکنین شد میان یا و عین یا را حذف کردند بیع شد بیع در اصل
 بیع بود یا متحرک با قبل او حرف صحیح ساکن حرکت یا را نقل کرده با قبل دادند بعده
 یا در اصل متحرک بود اکنون با قبل او مفتوح گشت آن یا را با الف بدل کردند یا بیع شد
 یا شبعا غان مجنون و بیع در اصل بیع شد بیع بود یا متحرک با قبل او حرف صحیح ساکن
 حرکت یا را نقل کرده با قبل دادند بعده یا در اصل متحرک بود اکنون با قبل او مفتوح گشت
 آن یا را با الف بدل کردند اتقار ساکنین شد میان الف و عین الف را
 حذف کردند بیع شد بیع فاعل با بیع در اصل بیع بود یا واقع شد بیع
 اسم فاعل در اصل بسلامت نمانده است آن یا را بهمه بدل کردند با بیع شد
 با عه جمع تکسیر از آن با بیع است یا بیع اسم و حدان بود چون خواستند که اسم و حدان
 را جمع تکسیر کنند و کردند بسوی اصلش که اصل با بیع بود حرف اول مفتوح است
 ثالث را نیز فتح دادند تا در آخرش در آورده الف و حدان را حذف کردند بیع
 شد بعده یا متحرک با قبل او مفتوح آن یا را با الف بدل کردند با عه شد بیع جمع
 تکسیر از آن با بیع است یا بیع اسم و حدان بود چون خواستند که اسم و حدان را جمع
 تکسیر کنند و کردند بسوی اصلش که اصل او با بیع است حرف اول را ضم دادند ثالث
 شد و ساخته فتح دادند سوم با الف جمع تکسیر در آورده الف و حدان را حذف کردند

عالمی

ما قبل او کسور آن الف را بیاورد که در مذموم شایسته و او و یا هم آمدند نخستین
 حرف از ایشان ساکن بود و او را یاد کردند و یا در یا او غام کردند و قبل شد و
 یا ثالث را حذف کردند و قبل شد و فعل التفضیل منه اقول اقولان اقولون اقول
 اقول جمع تکسیر از ان اقول است اقول اسم و حدان بود چون خواستند که اسم و حدان
 جمع تکسیر کنند حرف اول مفتوح بود ثانی را نیز فتح دادند سوم با الف جمع تکسیر در آوردند
 حرفی که ما بعد الف جمع تکسیر بود آنرا کسره دادند اقول شد اقول تصغیر از ان اقول اقول
 اسم که بود چون خواستند که اسم بکبر را مصغر کنند حرف اول را ضم دادند ثانی را فتح سوم
 جایای تصغیر در آوردند حرفی که ما بعد یا تصغیر بود آنرا کسره دادند اقول شد و جاگز
 که او را بیاورد که در یا او غام نمایند و قبل خوانند و المونث منه قولی قولیان
 قولیات قول قولی قول جمع تکسیر از ان قولی است قولی اسم و حدان بود چون خواستند
 که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند حرف اول مضموم است ثانی را فتح داده الف و حدان را
 حذف کردند قول شد قولی تصغیر از ان قولی است قولی اسم که بود چون خواستند که
 اسم بکبر را مصغر کنند حرف اول مضموم است ثانی را فتح داده سوم جایای تصغیر در آوردند
 قولی شد نون ثقیله قولن در اصل قل بود چون نون تا کیث ثقیله به و متصل شد
 ما قبل نون تا کیث ثقیله منی بر فتح گشت و او مخذوفه را باز آوردند و بعد قاعده
 علیها قولن شد قولان در اصل قول بود چون نون تا کیث ثقیله به و متصل شد قولان
 شد قولن در اصل قول بود چون نون تا کیث ثقیله به و متصل شد التاء کسین
 میان و او و نون مدغم و او را حذف کردند و بضمه را باقی گذاشتند تا دلالت کند
 بر حذف و او قولن شد قولن در اصل قولی بود چون نون تا کیث ثقیله به و متصل شد

حرف اول و ثانی را فتح دادند سوم جا الف جمع تکبیر در آوردند حرفی که مابعد الف جمع
تکبیر بود آن را کسره دادند مقاول شد مقبیل تصغیر از آن مقول است مقول اسم بکر بود چون
خواستند که اسم بکر را مصغر کنند حرف اول را ضم دادند ثانی را فتح سوم جایای
تصغیر در آوردند حرفی که مابعد یای تصغیر بود آن را کسره دادند مقبول شد بجه و او
و یا هم آمدند نخستین حرف از ایشان ساکن بود او را یا کردند یا دریا او غام کردند و نیز
مقبیل شد مقبولة مقولاتان مقاول مقبلة مقاول جمع تکبیر از آن مقبولة است مقبولة
اسم و حدان بود چون خواستند که اسم و حدان را جمع تکبیر کنند حرف اول و ثانی را
فتح دادند سوم جا الف جمع تکبیر در آوردند حرفی که مابعد الف جمع تکبیر بود آن را
کسره دادند تا و حدان را حذف کردند مقاول شد مقبلة تصغیر از آن مقبولة
است مقبولة اسم بکر بود چون خواستند که اسم بکر را مصغر کنند حرف اول را ضم دادند
ثانی را فتح سوم جایای تصغیر در آوردند حرفی که مابعد یای تصغیر بود آن را کسره دادند
مقبولة شد بجه و او و یا هم آمدند نخستین حرف از ایشان ساکن بود او را
یا کردند و یا دریا او غام کردند مقبلة شد مقبولة مقبولة مقبولة مقبولة مقبولة
جمع تکبیر از آن مقبولة است مقبولة اسم و حدان بود چون خواستند که اسم و حدان
را جمع تکبیر کنند حرف اول و ثانی را فتح دادند سوم جا الف جمع تکبیر در آوردند
حرفی که مابعد الف جمع تکبیر بود آن را کسره دادند بجه الف ساکن یا قبل او کسور
آن الف را بیابیدل کردند مقاول شد مقبیل تصغیر از آن مقبولة است مقبولة اسم
بکر بود چون خواستند که اسم بکر را مصغر کنند حرف اول را ضم دادند ثانی را فتح سوم
جایای تصغیر در آوردند حرفی که مابعد یای تصغیر بود آن را کسره دادند بجه الف ساکن

آن را حذف کردند با بی حذف متحرک مانند امر بیان باشد بسکون آخر آخرش را چیزی نکرده زیرا که
 بنی است و المبنی مالا تیغیر آخره بدخول العوازل علیه قلن شد تعلیل دوم قلن در اصل اقولن
 بود و ما خود از تقولن تا که علامت استقبال بود آن را حذف کردند با بی حذف ساکن تا
 نظر کردند پسین کلمه که مضموم بود و همزه وصل ضم در اولش در آوردند امر بیان باشد بسکون
 آخر آخرش را چیزی نکرده زیرا که بنی است و المبنی مالا تیغیر آخره بدخول العوازل علیه قلن
 شد بجهه ضمه بر او ثقیل بود نقل کرده با قبل دادند التقاء ساکنین شد میات داو و لام
 و او را حذف کردند اقلن شد بجهت قاف استعنا از همزه وصل حاصل شد همزه را نیز
 حذف کردند قلن شد نظر من مقال مقالان مقاول مقایل مقال و اصل مقول بود
 و او متحرک با قبل او حرف صحیح ساکن حرکت و او را نقل کرده با قبل دادند و او در
 اصل متحرک بود اکنون با قبلش مفتوح گشت آن و او را با الف بدل کردند مقال شد
 مقاول جمع تکسیر از آن مقال است مقال اسم و حدان بود چون خواستند که اسم
 و حدان را جمع تکسیر کنند رد کردند بسوی اصلش که مقول بود حرف اول مفتوح بود
 ثانی را نیز فتح دادند سوم جا الف جمع تکسیر در آوردند حرفی که ما بعد الف جمع تکسیر بود
 آن را کسره دادند مقاول شد مقایل تصغیر از آن مقال است مقال اسم بکر بود چون
 خواستند که اسم بکر را مصغر کنند رد کردند بسوی اصلش که مقول بود حرف اول را ضم
 دادند ثانی را فتح سوم جایای تصغیر در آوردند حرفی که ما بعد یای تصغیر بود آن را
 کسره دادند مقیول شد بجهه داو و یا هم آمدند نخستین حرفت از ایشان ساکن بود و او
 یا کردند و یا دریا او غام کردند مقیل شد و الا له منه مقول مقولان مقاول مقیل
 مقاول جمع تکسیر از آن مقول است مقول اسم و حدان بود چون خواستند که جمع تکسیر کنند

امر همان باشد بسکون آخر آتش را وقت کردند علامت وقفی سقوط حرکت شد اقول شد بعد
 صمه بر او ثقیل بود نقل کرده با قبل دادند التقاد ساکنین شد میان و او و لام
 و او را حذف کردند اقول شد بعد بحکمت قاف از همزه وصل مستغنی شد همزه را
 نیز حذف کردند اقول شد قولاً را از تقوّلون بنا کردند تا که علامت استقبال بود آنرا
 حذف کردند مابعد حذف متحرک ماند امر همان باشد بسکون آخر آتش را وقت
 کردند علامت وقفی سقوط نون اعرابی شد قولاً شد تحلیل دوم قولاً در اصل اقولاً
 بود ما خود از تقوّلون تا که علامت استقبال بود آنرا حذف کردند مابعد حذف ساکن
 ماند نظر کردند بعین کلمه او مضموم بود همزه وصل بضم در اویش در آورند
 امر همان باشد بسکون آخر آتش را وقت کردند علامت وقفی سقوط نون اعرابی
 شد اقولاً شد بعد صمه بر او ثقیل بود نقل کرده با قبل دادند اقولاً شد بعد
 بحکمت قاف استغنا از همزه وصل حاصل شد همزه را نیز حذف کرده قولاً شد
 قولی را از تقوّلین بنا کردند تا که علامت استقبال بود آنرا حذف کردند مابعد حذف
 متحرک ماند امر میان باشد بسکون آخر آتش را وقت کردند علامت وقفی سقوط
 نون اعرابی شد قولی شد تحلیل دوم قولی در اصل اقولی بود ما خود از تقوّلین بنا
 علامت استقبال بود آنرا حذف کردند مابعد حذف ساکن ماند نظر کردند بعین کلمه
 عین کلمه او مضموم بود همزه وصل بضم در اویش در آورند امر همان باشد بسکون آخر
 آتش را وقت کردند علامت وقفی سقوط نون اعرابی شد اقولی شد بعد صمه بر او
 ثقیل بود نقل کرده با قبل دادند اقولی شد بعد بحکمت قاف استغنا از همزه وصل
 حاصل شد همزه را حذف کردند قولی شد قلن را از قلن بنا کردند تا که علامت استقبال بود

مابعد الف جمع تکسیر بود آنرا کسره دادند مقادیر شده و او ساکن ماقبل او کسور
 آن و او را بیابدل کردند تا دو حدان حذف کردند مقادیر شد مقبلیه تصغیر از آن مقوله
 است مقوله اسم بکر بود چون خواستند که مصغر کنند در کردند بسوی صلیش
 که مقوله است حرف اول را ضم دادند ثانی را فتح سوم جایای تصغیر در آوردند حرفی که مابعد
 یای تصغیر بود آنرا کسره دادند مقبلیه شده و او ساکن ماقبل او کسور آن و او را بیابا
 بدل کردند مقبلیه شده و او را بیابم آمدند نخستین حرف از ایشان ساکن و او را یا
 کردند و یا دریا او غام کردند مقبلیه شده و یا ثالث را حذف کردند مقبلیه شده جمیع معلوم
 لم یقل در اصل یقول بود چون لم جازمه بر اول فعل مضارع در آمد آخرش را جزم کرد
 علامت جزمی سقوط حرکت شد التقاء ساکنین شد میان و او و لام و او را حذف
 کردند لم یقل شد لم یقول در اصل یقولان بود چون لم جازمه بر اول فعل مضارع در
 آخرش را جزم کرد علامت جزمی سقوط نون اعرابی شد لم یقولاً شد الی آخره و مضارع
 مجهول التقاء ساکنین شد میان الف و لام لن یقول در اصل یقول بود چون
 لن ناصیه بر اول فعل مضارع در آمد آخرش را نصب کرد علامت نصبی نصب
 ظاهر گشت لن یقول شد انحرام مثل قولوا قولوا انی قولوا قلن قل را از یقول
 بنا کردند تا که علامت استقبال بود آنرا حذف کردند مابعد حذف متحرک ماند امر
 همان باشد بکون آخر آخرش را وقف کردند علامت وقفی سقوط حرکت شد التقاء
 ساکنین شد میان و او و لام و او را حذف کردند قل شد تحلیل دوم انیت قل در
 اصل اقول بود و از اقول تا که علامت استقبال بود آنرا حذف کردند مابعد
 حذف ساکن ماند نظر کردند بعین کلمه عین کلمه مضموم همزه وصل بضم و اول او در آوردند

قو کوه شد بعد و او و یا هم آمدند نخستین حرف از ایشان ساکن بود و او را یا کردند و یا دریا
 او غام کردند قوتیه شد مقول مقولان مقولون مقاول مقول مقول اصل مقول بود
 ضم بر و او ثقیل بود نقل کرده یا قبل دادند التقاء ساکنین شد میان هر دو و او
 نزد بعضی و او اول که عین کلمه است افتاد لان الثانی علامته والعلامة لاتخذت پس
 مقول شد بر وزن مقول و نزد بعضی و او ثانی افتاد لان الثانی زائدة والزائدة
 اتخ بالخذت پس مقول شد بر وزن مقول بر نقیاس است در هر شش صیغه اسم
 مفعول مقاول جمع تکسیر از ان مقول است مقول اسم و حدان بود چون خواستند
 که اسم و حدان جمع تکسیر کنند و کردند بسوی اصلش که مقول بود حرف اول مفتوح بود ثانی
 را نیز فتح دادند سوم جالف جمع تکسیر در آوردند حرفی که مابعد الف جمع تکسیر بود آنرا
 کسره دادند بعد و او ساکن ماقبل او کسوران و او را یا بدل کردند مقاول شد ثقیل
 تصغیر از ان مقول است مقول اسم بکر بود چون خواستند که اسم بکر را مصغر کنند و کردند
 بسوی اصلش که مقول بود حرف اول را ضم دادند ثانی را فتح سوم جایا تصغیر کردند
 حرفی که مابعد یا را تصغیر بود آنرا کسره دادند مقبول شد بعد و او ساکن ماقبل او کسور
 آن و او را یا بدل کردند مقبول شد بعد و او و یا هم آمدند نخستین حرف از ایشان ساکن
 بود و او را یا کردند و یا دریا او غام کردند بعد و اجتماع ثلاث یاوات شد و اجتماع ثلاث یاوات
 در کلام عرب مشکوه نیستند بنابراین یا و ثالث را یا حذف کردند مقبل شد مقوله
 مقولان مقولات مقاول مقبله مقاول جمع تکسیر از ان مقوله است مقوله
 اسم و حدان بود چون خواستند که جمع تکسیر کنند و کردند بسوی اصلش که مقوله بود
 حرف اول مفتوح است ثانی را نیز فتح دادند سوم جالف جمع تکسیر در آوردند حرفی که

تکسیر کنند بر کردند بسوی اصلش که قاول بود حرف اول مفتوح بود ثالث را نیز فتح دادند
 و تاء و آخرش در آوردند و الف و حان را حذف کردند قواله شد بعده و او متحرک یا قبل
 او مفتوح آن و او را با الف بدل کردند قائله شد قوال جمع تکسیر از آن قائل است
 قائل اسم و حان بود چون خواستند که اسم و حان را جمع تکسیر کنند بر کردند بسوی
 اصلش که قاول بود حرف اول را ضم دادند ثالث را مشد و ساخته فتح دادند سوم جا
 الف جمع تکسیر در آوردند الف و حان را حذف کردند قوال شد قول قول قول و قول
 قوال قول تمامی را بسوی اصل زد میکنند قوئل تصغیر از آن قائل است قائل اسم بکر بود
 چون خواستند که اسم بکر را مصغر کنند بر کردند بسوی اصلش که قاول بود حرف اول
 را ضم دادند ثانی قابل حرکت نبود آنرا با او مفتوحه بدل کردند سوم جایاء تصغیر در آوردند
 قوئل شد بعده و او و یا هم آمدند نحسین حرف از ایشان ساکن بود و او را یا کردند
 و یا در یا او غام کردند قوئل شد قائله قائلان قائلات قوئل قوئله قوئل جمع
 تکسیر از آن قائله است قائله اسم و حان بود چون خواستند که اسم و حان را جمع تکسیر
 حرف اول مفتوح است ثانی قابل حرکت نبود آنرا با او مفتوحه بدل کردند سوم جا الف
 جمع تکسیر در آوردند تاء و حان را حذف کردند قوئل شد قول جمع تکسیر از آن قائله است
 قائله اسم و حان بود چون خواستند که اسم و حان را جمع تکسیر کنند بر کردند بسوی
 اصلش که قائله بود حرف اول را ضم دادند ثالث را مشد و ساخته فتح دادند الف
 و تاء و حان را حذف کردند قوئل شد قوئله تصغیر از آن قائله است قائله اسم بکر بود چون
 خواستند که اسم بکر را مصغر کنند بر کردند بسوی اصلش که قائله بود حرف اول را
 ضم دادند ثانی قابل حرکت نبود آنرا با او مفتوحه بدل کردند سوم جایاء تصغیر در آوردند

قلن شد به فتح قاف را بضمه بدل کردند تا دلالت کند بر حذوف و او قلن شد تا قلنا
 تحلیل ثانی قلنا در اصل قولن بود نقل کرده از قولن به قولن آوردند ضممه بر و او
 ثقیل بود نقل کرده با قبل دادند به سلب حرکت با قبل بوجه التقاء ساکنین شد
 میان و او و لام و او را حذوف کردند قلن شد تا قلنا قیل در اصل قول بود کسره
 بر و او ثقیل بود نقل کرده با قبل دادند به سلب حرکت با قبل بوجه و او ساکن
 با قبل او یکسور آن و او را بیا بدل کردند قیل شد تا قیلنا قلن در اصل قولن بود
 کسره بر و او ثقیل بود انداختند التقاء ساکنین شد میان و او و لام و او را حذوف
 کردند قلن شد تا قلنا یقول در اصل یقول بود ضممه بر و او ثقیل بود نقل کرده
 با قبل دادند یقول شد یقلن در اصل یقولن بود ضممه بر و او ثقیل بود نقل کرده
 با قبل دادند یقلن شد یقلن میان و او و لام و او را حذوف کردند یقلن شد
 یقال در اصل یقول بود و او متحرک با قبل او حرف صحیح ساکن حرکت و او را نقل کرده
 با قبل دادند بجه و او در اصل متحرک بود اکنون با قبل او مفتوح گشت آن
 و او را بالفت بدل کردند یقال شد تا یقالان یقلن در اصل یقولن بود و او متحرک
 با قبل او حرف صحیح ساکن حرکت و او را نقل کرده با قبل دادند بجه و او در
 اصل متحرک بود اکنون با قبل او مفتوح گشت آن و او را بالفت بدل کردند التقاء
 ساکنین شد میان الف لام الف حذوف کردند یقلن شد بنقیاس یقلن اسم
 فاعل قائل قائلان قائلون قائل در اصل قاول بود و او واقع شد بالفت
 اسم فاعل و در اصل سلامت مانده است آن و او را بجه بدل کردند قائل شد قائله
 جمع تکمیل از آن قائل است قائل اسم و حدان بود چون خواستند که اسم و حدان را جمع

[illegible]

و تون را نیز برای منع صرف و واعد شد بجهت و و او در اول کلمه هم آمدند اول را بفره
بدل کردند و اعد شد ظرف موعده جمع تکسیر از آن موعده است موعدا هم و همان بود چون
خواستند که اسم و حد از جمع کنند حرف اول مفتوح بود ثانی را نیز فتح دادند سوم جا افتاد
جمع تکسیر در آوردند موعده شد مؤنث تصغیر از آن مؤنث است موعدا هم بکر بود چون خواستند
که اسم بکر را مصغر کنند حرف اول را ضم دادند ثانی را فتح سوم جایا و تصغیر در آوردند
مؤنث شد اسم الف موعده جمع تکسیر از آن مؤنث است موعدا هم و حدان بود چون خواستند
که اسم و حد از جمع تکسیر کنند رد کردند بسوی اصلش که موعده است حرف اول ثانی
را فتح دادند سوم جا افتاد جمع تکسیر در آوردند حرفی که مابعد الف جمع تکسیر بود آنرا
کسره دادند موعده شد مؤنث تصغیر از آن مؤنث است موعدا هم بکر بود چون خواستند
که اسم بکر را مصغر کنند رد کردند بسوی اصلش که اصل کلمه او موعده است حرف اول
را ضم دادند ثانی را فتح سوم جایا و تصغیر در آوردند حرفی که مابعد الف یا و تصغیر بود آنرا
کسره دادند مؤنث شد موعده جمع تکسیر از آن مؤنث است موعدا هم و حدان بود چون
خواستند که اسم و حد از جمع تکسیر کنند رد کردند بسوی اصلش که موعده است حرف اول
و ثانی را فتح دادند سوم جا افتاد جمع تکسیر در آوردند حرفی که مابعد الف جمع تکسیر بود
آنرا کسره دادند بجهت الف ساکن با قیل او کسور آن الف را بیابدل کردند موعده شد
مؤنث تصغیر از آن مؤنث است موعدا هم بکر بود چون خواستند که اسم بکر را مصغر کنند
رد کردند بسوی اصلش که موعده بود حرف اول را ضم دادند ثانی را فتح سوم جایا و تصغیر
در آوردند حرفی که مابعد الف یا و تصغیر بود آنرا کسره دادند بجهت الف ساکن با قیل او کسور
آن الف را بیابدل کردند مؤنث شد اسم تفصیل و اعم جمع تکسیر از آن مؤنث است موعده هم

لم یعد لم یعد لا یعد لن یعد لن یعد الا من منه عد لثوعد لثوعد و المنی عنه
 لا یعد لا یعد لا یعد لا یعد انظر منه ثوعد ثوعد ان مواعد مواعد و الالة منه
 یعد یعد ان مواعد مواعد یعد یعد ان مواعد مواعد یعد و ان یعد
 مواعد افضل التفضیل منه اوعد اوعد ان اوعدون اوعد اوعد و الموش منه
 و عدی و عدیان و عدیات و عد و عدی امی ماضی معلوم را از و عدتا و عدن اصل
 خود است و عدت و عدتا و عدتم و عدت و عدتا و عدتن و عدت و عدتا و عدت
 در اصل و عدت النح بود و ال و تا بهم آمدند هر دو قریب المخرج و ال را تا کردند و تا و
 تا و غام کردند و عدت النح شد مجهول بر قیاس معلوم مضارع یعد یعد ان یعدون
 یعدن در اصل یوعد یوعدان تا یوعدن بودند و او واقع شد میان یا و
 مفتوحه و کسره لازمی لقیل بودند اختند یعد النح شد و تعد و تعد ان النح در اصل
 یوعد یوعدان النح بودند و او واقع شد میان اخت یا مفتوحه و کسره لازمی
 لقیل بودند اختند یعد یعدان النح شدند مضارع مجهول از تعلیل اسم است اسم
 فاعل جمع تکسیر یک و عد و عد و عد بر قیاس ضربه قریب ضرب است او یعد یعد
 از ان و اعد است و اعد اسم بکر بود چون خواستند که اسم بکر را مصغر کنند حرف اول
 را ضم و او نثانی قابل حرکت بود از او و مفتوحه بدل کردند سوم جای می تصخیر
 در آوردند و و یعد شد بعده و و او در اول کلمه هم آمدند اول را همزه بدل کردند
 او یعد شد و اعد جمع تکسیر از ان و اعد است و اعد اسم و عدان بود چون خواستند
 که اسم و عدان را جمع تکسیر کنند حرف اول مفتوحه است ثانی قابل حرکت نبود
 از او و او مفتوحه بدل کردند سوم جا الف جمع تکسیر در آوردند و تا و عدتا و عدت

حرکت کسره داند لان الساکن اذا حرک حرک بالکسر بعده اول ساکن ثانی متحرک اول را
 در دوم ادغام کردند لا تخم خوانند و بعضی تکرار ادغام لا تخم خوانند مبرین قیاس تکلم
 واحد ومع الفیرست لا تخم در اصل بخیر بود چون لام امر بر اول فعل مضارع مجهول در
 آخرش را جزم کرده علامت جزئی سقوط حرکت شد التقاء ساکنین شد میان هر دو
 را و اول که برای ادغام ساکن شده بود و را و ثانی که علامت جزئی ساکن
 گشت بعضی را و ثانی را حرکت فتح داند لان الفتحه اخف الحركات بعده اول
 ساکن ثانی متحرک اول را و در دوم ادغام کردند لا تخم خوانند و بعضی را و ثانی را حرکت
 کسره داند لان الساکن اذا حرک حرک بالکسر بعده اول ساکن ثانی متحرک اول را
 و در دوم ادغام کردند لا تخم خوانند و بعضی تکرار ادغام لا تخم خوانند لا تخم در اصل
 لا تخم بود چون لا و نهی بر اول فعل مضارع مخاطب معلوم در آمد آخرش را جزم کرده علامت
 سقوط حرکت شد التقاء ساکنین شد میان هر دو را و اول که برای ادغام ساکن
 شده بود و را و دوم که برای علامت جزئی ساکن گشت بعضی را و ثانی را حرکت
 فتح داند لان الفتحه اخف الحركات بعده اول ساکن ثانی متحرک اول را و در دوم
 ادغام کردند لا تخم خوانند و بعضی را و ثانی را حرکت کسره داند لان الساکن اذا حرک
 حرک بالکسر بعده اول ساکن ثانی متحرک اول را و در دوم ادغام کردند لا تخم خوانند
 و بعضی تکرار ادغام لا تخم خوانند مبرین لا تخم لا تخم لا تخم و چه دارد لا تخم در اصل
 لا تخم بود چون لا و نهی بر اول فعل مضارع مجهول در آمد آخرش را جزم کرده علامت
 جزئی سقوط حرکت شد التقاء ساکنین میان هر دو را و الی آخره و مبرین لا تخم
 است لا تخم و لا تخم و لا تخم باب افعیلال انما در اصل انما را و بود و در

بالکسر بعده اول ساکن ثانی متحرک اول را در دوم او غام کردند تا آخر خوانند و بعضی ترک
 او غام کردند تا آخر خوانند تا آخر را از ثمر آن بنا کردند تا که علامت استقبال بود
 آنرا حذف کردند مابعد حذف ساکن ماند بهره وصل یکسر در اولش در آوردند
 امر همان باشد بسکون آخر آخرش را وقت کردند علامت وقفی سقوط نون
 اعرابی شد تا آخر است و بر بنی قیاس است آخر و آخری و آخر آخری را از ثمر آن
 بنا کردند تا که علامت استقبال بود آنرا حذف کردند مابعد حذف ساکن ماند
 بهره وصل یکسر در اولش در آوردند امر همان باشد بسکون آخر آخرش را بر
 نکر و نیز اگر که مبنی است آخر آخری را اصل آخر بود چون لام امر بر اول فعل
 مضارع در آید آخرش را جزم کرد علامت جزمی سقوط حرکت شد التقاء ساکنین
 شد میان هر دو را در اول که برای او غام ساکن شده بود و را ثانی که علامت
 جزمی ساکن شد و بعضی را ثانی را حرکت فتح دادند لان الفتحه اخف الحركات
 بعده اول ساکن ثانی متحرک اول را در دوم او غام کردند تا آخر خوانند و بعضی
 را ثانی را حرکت کسره دادند لان الساکن اذا حرکت حرکت بالکسر بعده اول
 ساکن ثانی متحرک اول را در دوم او غام کردند تا آخر خوانند و بعضی ترک او غام
 کردند تا آخر خوانند تا آخر را اصل آخر بود چون لام امر بر اول فعل مضارع غایب
 معلوم در آید آخرش را جزم کرد علامت جزمی سقوط حرکت شد التقاء ساکنین
 شد میان هر دو را در اول که برای او غام ساکن شده بود و را ثانی که علامت
 جزمی ساکن شد و بعضی را ثانی را حرکت فتح دادند لان الفتحه اخف الحركات بعده
 اول ساکن ثانی متحرک اول را در دوم او غام کردند تا آخر خوانند و بعضی را ثانی را

هر دو متحرک اول را ساکن کرده در دوم ادغام کردند تا میگردید اصل میگرد بود و حرکت
 از یک جنس بهم آمدند هر دو متحرک اول را ساکن کرده در دوم ادغام کردند تا میگردید
 میگرد اصل میگرد بود و حرکت از یک جنس بهم آمدند هر دو متحرک اول را ساکن کرده
 در دوم ادغام کردند تا میگردید اصل میگرد بود و چون لم جائز بود در اول فعل مضارع
 در آمد آخرش را جزم کرد و علامت جزئی سقوط حرکت شد اتفاقاً ساکنین شد
 میان هر دو را اول که ساکن شده بود برای ادغام و را ثانی که ساکن شد
 بعلامت جزئی بعضی را ثانی را حرکت فتح دادند لان الفتح اخف الحركات بعده
 اول ساکن ثانی متحرک اول را در دوم ادغام کردند تا میگردید بعضی را ثانی را
 حرکت کسره دادند لان الساکن اذا حرک حرک بالکسر بعده اول ساکن ثانی متحرک
 اول را در دوم ادغام کردند تا میگردید خوانند و بعضی ترک ادغام کردند تا میگردید خوانند
 تا میگرد اصل میگرد بود و چون لم جائز بود بر اول فعل مضارع در آمد آخرش را جزم کرد
 علامت جزئی سقوط نون اعرابی شد تا میگردید در صیغهای واحد و جمع میخوانند
 و در تشبیه و جمع نون دور میشود و امر میگردید از تخمینا کردند تا که علامت استقبال
 بود و آنرا حذف کردند با بعد حذف ساکن ماند بهره وصل تکبیر در اولش در
 آورند امر همان باشد لبکون آخر آخرش را وقت کردند علامت وقفی سقوط
 حرکت شد اتفاقاً ساکنین شد میان هر دو را اول که برای ادغام ساکن
 شده بود و را ثانی که بعلامت وقفی ساکن شده بعضی را ثانی را حرکت فتح
 دادند لان الفتح اخف الحركات بعده اول ساکن ثانی متحرک اول را در دوم
 ادغام کردند تا میگردید بعضی را ثانی را حرکت کسره دادند لان الساکن اذا حرک حرک

مابعد حذف ساکن ماند همزه وصل کسبه در اولش در آوردند امیر همان باشد بسکون آخر
 آخرش را وقت کردند علامت وقفی سقوط حرکت شد الکتب شد الکتب را از
 الکتبان بنا کردند تا که علامت استقبال بود آنرا حذف کردند مابعد حذف ساکن
 همزه وصل کسبه در اولش در آوردند آخرش را وقت کردند علامت وقفی سقوط نون
 اعرابی شد الکتب شد الکتب را از الکتب بنا کردند تا که علامت استقبال بود
 آنرا حذف کردند مابعد حذف ساکن ماند همزه وصل کسبه در اولش در آوردند
 آخرش را چیزی نکردند زیرا که بنی است الکتب شد و در صیغهای باقی همان
 قیاس است که در بابهای بالا مذکور شد باب افعال بر قیاس ابداء گذشته
 انصرفوا انصرفوا انصرفوا انصرفوا انصرفوا انصرفوا انصرفوا انصرفوا انصرفوا انصرفوا
 علامت استقبال بود آنرا حذف کردند مابعد حذف ساکن ماند همزه وصل کسبه
 در اولش در آوردند امیر همان باشد بسکون آخر آخرش را وقت کردند علامت
 وقفی سقوط حرکت شد انصرفوا انصرفوا انصرفوا انصرفوا انصرفوا انصرفوا انصرفوا انصرفوا انصرفوا انصرفوا
 باب تفعیل و باب تفاعل بقیاس باب تفعیل و باب مفاعله است که در
 حاضر بعد از حذف متحرک می ماند و صیغهای دیگر مانند صیغهای همان باب است
 باب افعلال اتم در اصل اتم در دو حرفت از یک جنس بهم آیند هر دو متحرک
 اول را ساکن کرده در دوم او غام کردند اتم شد اتم در اصل اتم بود و حرفت
 از یک جنس بهم آیند هر دو متحرک اول را ساکن کرده در دوم او غام کردند اتم شد
 اتم در اصل اتم بود و حرفت از یک جنس بهم آیند هر دو متحرک اول را ساکن کرده
 در دوم او غام کردند اتم شد اتم در اصل اتم بود و حرفت از یک جنس بهم آیند

تا که علامت استقال بود آنرا حذف کردند باجذب متحرک ماند امر همان باشد
 بسکون آخر آخرش را چیزی نکرده زیرا که مبنی است و البسی بالائیم آخره به قول العول
 علیه ضارب بن شد لَضَارِبُ لَضَارِبُ لَضَارِبُ لَضَارِبُ لَضَارِبُ لَضَارِبُ لَضَارِبُ لَضَارِبُ
 لَضَارِبُ در اصل لَضَارِبُ بود چون لام امر در اول فعل مضارع در آمد آخرش
 را جزم کرد علامت جزئی سقوط حرکت شد لَضَارِبُ شد لَضَارِبُ در اصل
 لَضَارِبُ بود چون لام امر در اول فعل مضارع در آمد آخرش را جزم کرد علامت
 جزئی سقوط حرکت شد لَضَارِبُ شد لَضَارِبُ در اصل لَضَارِبُ بود چون لام امر
 در اول فعل مضارع در آمد آخرش را جزم کرد علامت جزئی سقوط نون اعرابی
 شد لَضَارِبُ باشد برین قیاس اند دیگر لَضَارِبُ در اصل لَضَارِبُ بود چون
 لام امر در اول فعل مضارع در آمد آخرش را چیزی نکرده زیرا که مبنی است بر همین
 قیاس است امر غائب و شکلم معلوم و مجهول نمی لَضَارِبُ لَضَارِبُ لَضَارِبُ لَضَارِبُ
 لَضَارِبُ لَضَارِبُ لَضَارِبُ لَضَارِبُ در اصل لَضَارِبُ بود چون لام امر
 در اول فعل مضارع در آمد آخرش را جزم کرد علامت جزئی سقوط حرکت شد
 لَضَارِبُ شد لَضَارِبُ در اصل لَضَارِبُ بود چون لام امر در اول فعل مضارع
 در آمد آخرش را جزم کرد علامت جزئی سقوط نون اعرابی شد لَضَارِبُ لَضَارِبُ
 در اصل لَضَارِبُ بود چون لام امر در اول فعل مضارع در آمد آخرش را چیزی نکرده
 زیرا که مبنی است بر همین قیاس مجهول است باب افعال کما تکتب لکن
 تکتب بر قیاس صیغهای که مذکور شد اند لام تکتب تکتب تکتبوا تکتب
 تکتب تکتب تکتب تکتب تا که علامت استقال بود آنرا حذف کردند

آخرش را جریم کرده علامت جزئی سقوط حرکت شد. لا یفرح شد لا یفرح در اصل یفرحان بود چون لا و نمی در اول فعل مضارع در آمد آخرش را جریم کرده علامت جزئی سقوط نون اعرابی شد. لا یفرح باشد بر بنقیاس صیغهای باقی لا یفرح در اصل یفرحین بود چون لا و نمی در اول فعل مضارع در آمد آخرش را پیچ نکرده زیرا که مبنی است لا یفرحین شد بر بنقیاس معلوم مجهول است باب مضارع لم یضارب در اصل یضارب بود چون لم جازمه در اول فعل مضارع در آمد آخرش را جریم کرده علامت جزئی سقوط حرکت شد لم یضارب شد لم یضارب باد در اصل یضاربان بود چون لم جازمه در اول فعل مضارع در آمد آخرش را جریم کرده علامت جزئی سقوط نون اعرابی شد لم یضارب باشد صیغهای دیگر بر بنقیاس اند لم یضاربین در اصل یضاربین بود چون لم جازمه در اول فعل مضارع در آمد آخرش را پیچ نکرده زیرا که مبنی است لم یضاربین شد بر بنقیاس مجهول کن یضارب در اصل یضارب بود چون کن ناصبه در اول فعل مضارع در آمد آخرش را نصب کرده علامت نصبی ظهور فتح گشت کن یضارب شد دیگر جمیع صیغها چنانچه بالا مرقوم شد بر همان قیاس اند الامر ضارب ضارب یا ضاربوا ضاربی ضارب یا ضاربین ضارب را از ضارب بنا کردند تا که علامت استقبال بود آنرا حذف کردند مابعد حذف متحرک ماند امر همان باشد بسکون آنرا آخرش را وقف کردند علامت وقفی سقوط حرکت شد ضارب شد ضارب یا از ضارب بنا کردند تا که علامت استقبال بود آنرا حذف کردند مابعد حذف متحرک ماند امر همان باشد بسکون آنرا آخرش را وقف کردند علامت وقفی سقوط نون اعرابی شد ضارب باشد بر بنقیاس اند دیگر ضاربین را از ضاربین بنا کردند

تَفْرِخُ تَفْرِخًا تَفْرِخُنْ تَفْرِخُ در اصل تَفْرِخُ بود چون لام امر بر اول فعل مضارع
 در آمد آخرش را جزم کرد علامت جزئی سقوط حرکت شد تَفْرِخُ شد تَفْرِخًا در اصل
 تَفْرِخَانِ بود چون لام امر در اول فعل مضارع در آمد آخرش را جزم کرد علامت جزئی
 سقوط نون اعرابی شد تَفْرِخًا شد بر نقیاس اند صیغهای باقی تَفْرِخُنْ در اصل
 تَفْرِخُنْ بود چون لام امر بر اول فعل مضارع در آمد آخرش را چیزی نکرده زیرا که
 مبنی است تَفْرِخُنْ شد امر غائب تَفْرِخُ تَفْرِخًا تَفْرِخُ تَفْرِخًا تَفْرِخُنْ تَفْرِخُنْ تَفْرِخُنْ
 تَفْرِخُ در اصل تَفْرِخُ بود چون لام امر در اول فعل مضارع در آمد آخرش
 را جزم کرد علامت جزئی سقوط حرکت شد تَفْرِخُ شد تَفْرِخًا در اصل تَفْرِخَانِ بود
 چون لام امر بر اول فعل مضارع در آمد آخرش را جزم کرد علامت جزئی سقوط
 نون اعرابی شد تَفْرِخًا شد بر نقیاس صیغهای باقی اند تَفْرِخُنْ در اصل تَفْرِخُنْ بود
 چون لام امر در اول فعل مضارع در آمد آخرش را چیزی نکرده زیرا که مبنی است
 تَفْرِخُنْ شد بر نقیاس معلوم است مجهول ننی لا تَفْرِخُ لا تَفْرِخًا لا تَفْرِخُنْ
 لا تَفْرِخُنْ لا تَفْرِخُنْ در اصل تَفْرِخُ بود چون لام ننی در اول فعل مضارع
 در آمد آخرش را جزم کرد علامت جزئی سقوط حرکت شد لا تَفْرِخُ شد لا تَفْرِخًا
 اصل تَفْرِخَانِ بود چون لام ننی در اول فعل مضارع در آمد آخرش را جزم کرد علامت
 جزئی سقوط نون اعرابی شد لا تَفْرِخًا شد بر نقیاس دیگر لا تَفْرِخُنْ در اصل تَفْرِخُنْ
 بود چون لام ننی در اول فعل مضارع در آمد آخرش را چیزی نکرده زیرا که مبنی است
 لا تَفْرِخُنْ شد بر نقیاس مجهول است لا تَفْرِخُ لا تَفْرِخًا لا تَفْرِخُنْ لا تَفْرِخُنْ
 لا تَفْرِخُنْ لا تَفْرِخُنْ در اصل تَفْرِخُ بود چون لام ننی در اول فعل مضارع در

در آمد آخرش را جزم کرد علامت جزئی سقوط حرکت شد لم یفرح شد لم یفرح و اصل
 یفرحان بود چون لم جازمه در اول فعل مضارع در آمد آخرش را جزم کرد علامت
 جزئی سقوط حرکت نون اعرابی شد لم یفرح بر بنقیاس است صیغهای باقی
 لم یفرحن در اصل یفرحن بود چون لم جازمه در اول فعل مضارع در آمد آخرش
 را چیزی نکرد زیرا که مبنی است لم یفرحن شد و بر بنقیاس صیغهای مجهول لن
 یفرح در اصل یفرح بود چون لن ناصبه در اول فعل مضارع در آمد آخرش را
 نصب کرد علامت نصبی ظهور فتح گشت لن یفرح شد لن یفرح و اصل
 یفرحان بود چون لن ناصبه در اصل فعل مضارع در آمد آخرش را نصب
 کرد علامت نصبی سقوط نون اعرابی شد لن یفرح شد بر بنقیاس اند
 صیغهای باقی فن یفرحن در اصل یفرحن بود چون لن ناصبه در اول فعل
 مضارع در آمد آخرش را چیزی نکرد زیرا که مبنی است لن یفرحن شد و بر بنقیاس
 معلوم مجهول است الامر فیرح فیرح فیرح فیرح فیرح فیرح فیرح فیرح فیرح فیرح
 بنا کردند تا که علامت استقبال بود آنرا حذف کردند ما بعد حذف متحرک ماند
 امر همان باشد بسکون آخر آخرش را وقت کردند علامت وقفی سقوط حرکت
 شد فیرح شد فیرح را از فیرحان بنا کردند تا که علامت استقبال بود آنرا حذف
 کردند ما بعد حذف متحرک ماند امر همان باشد بسکون آخر آخرش را وقت کردند علامت
 وقفی سقوط نون اعرابی شد فیرح شد بر بنقیاس باقی فیرحن را از فیرحن بنا کردند
 تا که علامت استقبال بود آنرا حذف کردند فیرح شد فیرح فیرح فیرح فیرح فیرح فیرح فیرح فیرح فیرح
 بسکون آخر آخرش را چیزی نکرد زیرا که مبنی است فیرحن شد فیرح فیرح فیرح فیرح فیرح فیرح فیرح فیرح فیرح

سقوطون اعرابی شد لکن برانقیاس دیگر نکرین و اصل نکرین بود چون لام امر
 در اولش در آمد آخرش را چیزی نکره زیرا که بنی است و المبنی مالا تیغیر آخره
 بدخول عوامل علیه لاکرم و اصل لاکرم بود چون لام امر بر اول فعل مضارع و آمد جزم
 کرد علامت جزئی سقوط حرکت شد لاکرم شد لکن در اصل نکریم بود چون لام امر بر اول فعل
 مضارع و آمد آخرش را جزم کرد علامت جزئی سقوط حرکت شد لکن بر بنی قیاس
 است هشت صیغه مجهول لاکرم لاکرمیا لاکرمیا لاکرمیا لاکرمیا لاکرمیا لاکرمیا لاکرمیا
 لاکرم بود چون لام نهی در اول فعل مضارع و آمد آخرش را جزم کرد علامت جزئی سقوط حرکت
 شد لاکرم شد لاکرمیا و اصل نکران بود چون لام نهی در اول فعل مضارع و آمد آخرش
 را جزم کرد علامت جزئی سقوطون اعرابی شد لاکرمیا شد برانقیاس اندو دیگر لاکرمین و
 اصل نکرین بود چون لام نهی در اول فعل مضارع و آمد آخرش را چیزی نکره زیرا که بنی
 است لاکرمین شد برانقیاس مجهول نهی است لاکرم لاکرمیا لاکرمیا لاکرمیا لاکرمیا لاکرمیا لاکرمیا لاکرمیا
 لاکرم لاکرم لاکرم بود چون لام نهی در اول فعل مضارع و آمد آخرش را جزم
 کرد علامت جزئی سقوط حرکت شد لاکرم شد لاکرمیا لاکرمیا لاکرمیا لاکرمیا لاکرمیا لاکرمیا لاکرمیا
 لاکرم لاکرم لاکرم بود چون لام نهی در اول فعل مضارع و آمد آخرش را جزم کرد علامت
 جزئی سقوط حرکت شد لاکرم شد لاکرمیا و اصل نکران بود چون لام نهی در اول فعل مضارع
 و آمد آخرش را جزم کرد علامت جزئی سقوطون اعرابی شد لاکرمیا شد برانقیاس اندو صیغه
 باقی لاکرمین و اصل نکرین بود چون لام نهی در اول فعل مضارع و آمد آخرش را چیزی نکره
 زیرا که بنی است و المبنی مالا تیغیر آخره بدخول عوامل لاکرمین شد برانقیاس نهی مجهول است
 باب تفصیل لم یفرح در اصل یفرح بود چون لم جازمه در اول فعل مضارع

علیه نکر میمن شد و بر همین قیاس است مجهول الامر اکرم اگر اکرموا اگر فی اگر یا اگر تن
 اکرم را از نکر تم بنا کردند تا که علامت استقبال بود آنرا حذف کردند بعد حذف
 ساکن ماند هزه قطعی محذوفه را یاد آوردند امر همان باشد بسکون آخر
 آخرش را وقف کردند علامت وقفی سقوط حرکت شد اگر تم شد اگر یا از نکر تن
 بنا کردند تا که علامت استقبال بود آنرا حذف کردند مابعد حذف ساکن ماند هزه
 قطعی محذوفه را یاد آوردند امر همان باشد بسکون آخر آخرش را وقف کردند
 علامت وقفی سقوط نون اعرابی شد اگر باشد بر نقیاس دیگر اگر من را از نکر من
 بنا کردند تا که علامت استقبال بود آنرا حذف کردند مابعد حذف ساکن ماند هزه
 قطعی محذوفه باز آوردند امر همان باشد بسکون آخر آخرش را چیزی نکر و زیر که
 بنی است و المبنی لا یتغیر آخره بدخول الحوامل علیه اگر من شد نکر تم نکر یا نکر و
 نکر می نکر یا نکر من نکر تم و اصل نکر تم بود چون لام امر در اول فعل مضارع و
 آخرش را جزم کرد علامت جزمی سقوط حرکت شد نکر تم شد نکر یا در اصل نکران بود
 چون لام امر بر اول فعل مضارع و آمد آخرش را جزم کرد علامت جزمی سقوط
 نون اعرابی شد نکر باشد بر نقیاس اند صیغهای باقی نکر من و اصل نکر من
 بود چون لام امر بر اول فعل مضارع و آمد آخرش را چیزی نکر و زیر که بنی است
 و المبنی لا یتغیر آخره بدخول الحوامل علیه نکر من شد نکر تم نکر یا نکر و
 نکر یا نکر من لا کریم نکریم و اصل نکریم بود چون لام امر بر اول فعل مضارع و آمد
 آخرش را جزم کرد علامت جزمی سقوط حرکت شد نکریم شد نکر یا در اصل نکران
 بود چون لام امر بر اول فعل مضارع و آمد آخرش را جزم کرد علامت جزمی

انجیر را فذک محار لم یحار لم یحار لم یحار لم یحار لم یحار لم یحار
 لن یحار لن یحار الامر منه احار احار احار لن یحار لن یحار لن یحار
 لن یحار لن یحار لن یحار و المنی عنه لا یحار لا یحار لا یحار لا یحار لا یحار
 لا یحار لا یحار لا یحار لا یحار لا یحار لا یحار لا یحار لا یحار لا یحار
 محار ان محارات قاعده است که در تمام ابواب ثانی مزید عین کلمه مفصوم نسبت
 بنا بران در تحلیل بعد از حذف حرف مضارع و بنا بر امر نظر بعین کلمه نمیکند
 و همزه مکسوره می آید باب افعال لم یگیرم در اصل یگیرم بود چون لم جازمه
 بر اول فعل مضارع در آمد آخرش را جزم کرد علامت جزئی سقوط حرکت شد
 لم یگیرم شد لم یگیر یا در اصل یگیر مان بود چون لم جازمه بر اول فعل مضارع در آمد
 آخرش را جزم کرد علامت جزئی سقوط نون اعرابی شد لم یگیر یا شد بر این قیاس
 است صیغهای باقی لم یگیر من و در اصل یگیر من بود چون لم جازمه بر اول فعل
 مضارع در آمد آخرش را چیزی نگردانید که بنی است و البنی مالا تیغیر
 آخره بدخول العوالم علیه لم یگیر من شد بر قیاس معلوم است مجهول لن یگیرم
 در اصل یگیرم بود چون لن ناصبه بر اول فعل مضارع در آمد آخرش را
 نصب کرد علامت نصبی نصب ظاهر گشت لن یگیرم شد لن یگیر یا در اصل
 یگیر مان بود چون لن ناصبه بر اول فعل مضارع در آمد آخرش را نصب کرد علامت
 نصبی سقوط نون اعرابی گشت لن یگیر یا شد بر قیاس است صیغهای دیگر
 لن یگیر من در اصل یگیر من بود چون لن ناصبه بر اول فعل مضارع در آمد آخرش
 را چیزی نگردانید که بنی است و البنی مالا تیغیر آخره بدخول العوالم

التصرّف خرج كرون تصرفت تصرفت تصرفت وتصرفت تصرفت تصرفت
 فذاك متصرف لم تصرفت لم تصرفت لا تصرفت لا تصرفت لن تصرفت لن تصرفت
 الامر منه تصرفت تصرفت تصرفت تصرفت والنهي عنه لا تصرفت لا تصرفت
 لا تصرفت لا تصرفت الطرف منه تصرفت تصرفت متصرفات باب فاعل
 التصارب باكي بغيره تصارب تصارب تصارب تصارب وهو متصرف ولشور باب
 تصارب تصارب فذاك متصرف لم تصارب لم تصارب لا تصارب لا تصارب
 لن تصارب لن تصارب الامر منه تصارب تصارب تصارب لتصارب لتصارب
 والنهي عنه لا تصارب لا تصارب لا تصارب لا تصارب الطرف منه
 متصارب متصارب ان متصارب باب افعلا لا الامر سرخ شدن
 الامر سرخ الامر سرخ الامر سرخ فذاك سرخ لم سرخ لم سرخ لم سرخ
 لم سرخ لم سرخ لا سرخ لا سرخ لن سرخ لن سرخ الامر منه سرخ سرخ سرخ سرخ
 سرخ سرخ سرخ سرخ والنهي عنه لا سرخ لا سرخ لا سرخ لا سرخ
 لا سرخ لا سرخ لا سرخ لا سرخ لا سرخ لا سرخ الطرف منه سرخ سرخ سرخ باب
 استفعال الاستخراج طلب خروج كرون استخراج استخراج استخراج
 استخراج استخراج استخراج استخراج فذاك استخراج لم استخراج لم استخراج لا استخراج
 لا استخراج لن استخراج لن استخراج الامر منه استخراج استخراج استخراج استخراج
 والنهي عنه لا استخراج لا استخراج لا استخراج لا استخراج الطرف منه استخراج
 مستخرجان مستخرجان باب افعلا لا الامر سرخ شدن
 سرخ شدن الامر سرخ شدن الامر سرخ شدن فذاك سرخ شدن لم سرخ شدن لم سرخ شدن لا سرخ شدن
 لا سرخ شدن لن سرخ شدن لن سرخ شدن الامر منه سرخ شدن سرخ شدن سرخ شدن سرخ شدن

را سکون ساخته در آخرش تا و را آورده یا را حذف کردند اشراف شد شرف جمع تکسیر از ان
 شرف است شرف اسم و حدان بود چون خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند
 حرف اول و ثانی را ضم داوند سوم جا و او ساکن در آورده یا را حذف کردند شرف
 شد شرف تصغیر از ان شرف است شرف اسم بکر بود چون خواستند که اسم بکر را
 مصغر کنند حرف اول را ضم داوند ثانی را فتح سوم جایا تصغیر در آورند حرفی که
 مابعد یا و تصغیر بود آنرا کسره داوند شرف شد بجه دو حرف از یک جنس هم
 آیند اول ساکن ثانی متحرک اول را در دوم ادغام کردند شرف شد شرف
 جمع تکسیر از ان شرف است شرف اسم و حدان بود چون خواستند که اسم
 و حدان را جمع تکسیر کنند حرف اول مفتوح است ثانی را فتح داوند سوم جا الف
 جمع تکسیر در آورند حرفی که مابعد الف جمع تکسیر بود آنرا کسره داوند تا و حدان را
 حذف کردند شرف شد بجه یا واقع شد بعد الف زائده آنرا بهره بدل کردند
 شرف شد شرف جمع تکسیر از ان شرف است شرف اسم و حدان بود چون خواستند
 که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند حرف اول را ضم داوند دوم را مشد و ساخته مفتوح کردند
 یا قنار و حدان را حذف کردند شرف شد شرف تصغیر از ان شرف است شرف
 اسم بکر بود چون خواستند که اسم بکر را مصغر کنند حرف اول را ضم داوند ثانی را فتح
 سوم جایا تصغیر در آورند حرفی که مابعد یا و تصغیر بود آنرا کسره داوند شرف شد
 بجه دو حرف از یک جنس هم آیند اول ساکن ثانی متحرک اول را در دوم ادغام
 کردند شرف شد تمام شد ثانی مجروح جمع تکسیرات و التصغیرات باب در بیان
 ثلثانی مزید فی باب فعل لفعل الاکرام بزرگ داشتن و بخشیدن

چون خواستند که اسم وحدان را جمع تکسیر کنند حرف اول را ضم و او نه ثانی را فتح و در آخرش الف ممدوده در آورده یا را حذف کردند شرفاء شد شرافت جمع تکسیر از ان شریف است شریف اسم وحدان بود چون خواستند که اسم وحدان را جمع تکسیر کنند حرف اول را کسر و او نه ثانی را فتح سوم با الف جمع تکسیر در آورده یا را حذف کردند شرافت شد شرف جمع تکسیر از ان شریف است شریف اسم وحدان بود چون خواستند که اسم وحدان را جمع تکسیر کنند حرف اول و ثانی را ضم و او نه و یا و وح را حذف کردند شرف شد شرفان جمع تکسیر از ان شریف است شریف اسم وحدان بود چون خواستند که اسم وحدان را جمع تکسیر کنند حرف اول را ضم و او نه ثانی را ساکن ساخته در آخرش الف و نون مزیدتان در آورند و یا و واحد را حذف کردند شرفان شد شرفان جمع تکسیر از ان شریف است شریف اسم وحدان بود چون خواستند که اسم وحدان را جمع تکسیر کنند حرف اول را کسر و او نه ثانی را ساکن ساخته در آخرش الف و نون مزیدتان در آورده یا را حذف کردند شرفان شد شرافت جمع تکسیر از ان شریف است شریف اسم وحدان بود چون خواستند که اسم وحدان را جمع تکسیر کنند در اول الف مفتوحه در آورده ثانی را ساکن ساختند و ثالث را فتح و او نه بعد از ان الف مزیده در آورده یا را حذف کردند اشراف شد اشرف جمع تکسیر از ان شریف است شریف اسم وحدان بود چون خواستند که اسم وحدان را جمع تکسیر کنند در اول الف مفتوحه در آورده ثانی را سکون ساخته در آخرش الف ممدوده در آورده یا را حذف کردند اشرفا شد اشرف جمع تکسیر از ان شریف است شریف اسم وحدان بود چون خواستند که اسم وحدان را جمع تکسیر کنند در اول الف مفتوحه در آورده ثانی

ضرب ضربان ضربات ضرب ضرب جمع تکسیر از ان ضربی است ضربی اسم و حدان
 بود چون خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند حرف اول مضموم بود ثانی راقع و او اند
 الف و حدان را حذف کردند ضرب است ضربی تصغیر از ان ضربی است ضربی اسم مکرر بود
 چون خواستند که اسم مکرر را مصغر کنند حرف اول مضموم بود ثانی راقع و او اند سوم جای
 تصغیر را آوردند ضربی شد باب فعل الف عمل التثنية بزرگ شدن شرف اشرف
 شرفا و شرافة فهو شریف شرفان شرفون شرفاء شرافت شرف شرفان
 اشراف اشرفاء اشرفه شرف شرف شرف شرف شرف شرف شرف شرف
 شرف شرف شرف به شرف به شرفا و شرافة به فذاک مشرف به مشرف
 بهما مشرف بهم مشرف بهما مشرف بهن لم یشر لم یشر به لا یشر
 لا یشر به لن یشر لن یشر به الا من انما یشر لیسرف یک لیسرف لیسرف
 به و النبی عنه لا یشر یک لا یشر لا یشر به الفظ منه مشرف مشرفان
 مشارف مشرف و الاله منه مشرف مشرفان مشارف مشیر مشرف مشرفان
 مشارف مشیرة مشارف مشارفان مشارف مشیرة افعال التفصیل منه
 اشرف اشرفان اشرفون اشراف اشراف و اشیر و المکون منه مشرف مشرفان شرفیان شرفیان
 شرف مشرف مشرف مشرف در اصل یشر بود یشر فعل مضارع معلوم بود
 چون خواستند که فعل مضارع معلوم را صفت مشبه سازند حرف مضارع را
 حذف کردند بفتح فاکلمه عین کلمه را حرکت کسره دادند و اقبل آخر یا علامت
 صفت مشبه را آوردند و در آخرش تنوین در آوردند برای علامت اسمیت
 شرفی شرفیه شرفان شرفان جمع تکسیر از ان شرفی است شرفی اسم و حدان بود

که اسم و حد از جمع تکسیر کنند حرف اول و ثانی را فتحه و او ند سوم جا الف جمع تکسیر در آوردند حرفیکه
 مابعد الف جمع تکسیر بود آنرا کسره و او ند تا و حد از حذف کردند و تنوین را نیز بواسطه منع
 صرف حذف کردند مضارب شد مضربه تصغیر از ان مضربه است مضربه اسم بکر بود چون خوانند
 که اسم بکر را مصغر کنند حرف اول را ضم و او ند ثانی را فتحه سوم جایا و تصغیر در آوردند حرفیکه
 مابعد یا و تصغیر بود آنرا کسره دادند مضربه شد مضرب مضربان مضارب مضرب
 مضارب جمع تکسیر از ان مضرب است مضرب اسم و حد ان بود چون خواستند که اسم
 و حد از جمع کنند حرف اول و ثانی را فتحه و او ند سوم جا الف جمع تکسیر در آوردند حرفیکه
 مابعد الف جمع تکسیر بود آنرا کسره دادند بجه الف ساکن ماقبل او کسور آن الف را
 بیابدل کردند و تنوین ممکن را نیز برای منع صرف حذف کردند مضارب شد مضرب
 تصغیر از ان مضرب است مضرب اسم بکر بود چون خواستند که اسم بکر را مصغر
 کنند حرف اول را ضم و او ند ثانی را فتحه سوم جایا و تصغیر در آوردند حرفیکه مابعد یا و
 تصغیر بود آنرا کسره دادند بجه الف ساکن ماقبل او کسور بود آن الف را بیابدل کردند
 مضرب شد **فصل التفصیل من لغزب اضربان اضربون اضرب اضرب**
 اضرب جمع تکسیر از ان اضرب است اضرب اسم و حد ان بود چون خواستند که
 اسم و حد از جمع تکسیر کنند حرف اول مفتوح بود ثانی را نیز فتحه و او ند سوم جا
 الف جمع تکسیر در آوردند حرفیکه مابعد الف جمع تکسیر بود آنرا کسره دادند اضاف
 شد اضرب تصغیر از ان اضرب است اضرب اسم بکر بود چون خواستند که اسم بکر
 را مصغر کنند حرف اول را ضم و او ند ثانی را فتحه سوم جایا و تصغیر در آوردند
 حرفیکه مابعد یا و تصغیر بود آنرا کسره دادند اضرب شد و المونث منه

تثقیله و خفیفه بر امری لام قیاس باید کرد نهی مخاطب معلوم لا تُقَرِّبْ لا تُقَرِّبْ لا تُقَرِّبْ
لا تُقَرِّبْ لا تُقَرِّبْ لا تُقَرِّبْ نهی غائب معلوم لا یُقَرِّبْ لا یُقَرِّبْ لا یُقَرِّبْ لا یُقَرِّبْ
لا یُقَرِّبْ لا یُقَرِّبْ لا یُقَرِّبْ نهی مجهول بضم حرف مضارع و فتح ما قبل آخر لا یُقَرِّبْ در اصل
یُقَرِّبْ بود چون لامی در اول مضارع در آمد آخرش را جزم کردند علامت جزئی سقوط
حرکت شد در پنج صیغه و سقوط نون اعرابی شد در هفت صیغه و سقوط بیج نکرد
در دو صیغه زیرا که بیج است و تعلیلهای نهی مجهول بر قیاس نهی معلوم و تعلیلها
بازون تثقیله و خفیفه بر قیاس امر حاضر انظر منه مَقَرِّبْ مَقَرِّبْانِ مَضَارِبْ مَضَارِبْ
مَضَارِبْ جمع تکسیر از ان مَقَرِّبْ است مَقَرِّبْ اسم و حدان بود چون خواستند که اسم
و حدان را جمع تکسیر کنند حرف اول مفتوح است ثانی را فتحه دادند سوم جا الف جمع
تکسیر در آوردند نمونین ممکن را بواسطه منع حرف حذف کردند مَضَارِبْ شد مَضَارِبْ
تصغیر از ان مَضَارِبْ است مَضَارِبْ اسم مکرر بود چون خواستند که اسم مکرر را مصغر کنند حرف
اول را ضم دادند ثانی را فتح سوم جا یا را تصغیر در آوردند مَضَارِبْ شد و آله منه مَقَرِّبْ
مَقَرِّبْانِ مَضَارِبْ مَضَارِبْ جمع تکسیر از ان مَضَارِبْ است مَضَارِبْ اسم و حدان بود
چون خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند حرف اول و ثانی را فتحه دادند سوم جا الف
جمع تکسیر در آوردند حرفیکه مابعد الف جمع تکسیر بود آنرا کسره دادند نمونین ممکن را بواسطه منع
حرف حذف کردند مَضَارِبْ شد مَضَارِبْ تصغیر از ان مَضَارِبْ است مَضَارِبْ اسم مکرر بود چون خوا
ستند که اسم مکرر را مصغر کنند حرف اول را ضم دادند ثانی را فتح سوم جا یا را تصغیر در آوردند حرفیکه
مابعد یا تصغیر بود آنرا کسره دادند مَضَارِبْ شد مَضَارِبْ مَضَارِبْانِ مَضَارِبْ مَضَارِبْ
مَضَارِبْ جمع تکسیر از ان مَضَارِبْ است مَضَارِبْ اسم و حدان بود چون خواستند

و مضمریه تصغیر از آن مضروب و مضروبیه است مضروب و مضروبیه اسم مکرر بود چون خواستند
 که اسم مکرر را مضمر کنند حرف اول را ضم و او را ثانی را فتح سوم جایای تصغیر در آوردند
 حرفیکه مابعدیای تصغیر بود آنرا کسره دادند و او ساکن ماقبل او کسره آن و او را بیاید
 کردند مضمریه و مضمریه شد و لم یضرب در اصل یضرب بود چون لم جازم در اولش
 در آوردند آخرش را جزم کردند علامت جزئی سقوط حرکت شد در پنج صیغه و سقوط
 نون اعرابی شد در هفت صیغه و سقوط پنج نکرده و از دو صیغه زیرا که مبنی است
 و المبنی مالا تیغیر آخره بدخول العوالم علیه و همچنین است مجد مجبول لایضرب در اصل
 یضرب بود چون لا و نفی در اولش در آوردند آخرش را پنج نکرده بلکه معنی مثبت را
 منفی ساخت لایضرب شد لن یضرب لن یضرب الی آخره در اصل یضرب یضربان
 الخ بود چون لن ناصبه در اولش در آوردند آخرش را نصب کردند علامت بی
 ظهور فتحات شد در پنج صیغه و سقوط نونات اعرابی شد در هفت صیغه و سقوط پنج نشد
 در دو صیغه زیرا که مبنی است و المبنی مالا تیغیر آخره باختلاف العوالم علیه لن یضرب
 شد الخ اضرب اضربا اضربوا الخ در اصل تضرب تضربان الخ بود تا که علامت استقبال
 بود آنرا حذف کردند بعد حذف ساکن ماند نظر کردند بعین کلمه عین کلمه او کسره و
 همزه وصل کسوره در اولش در آوردند امر بان باشد بسکون آخر آخرش را وقت
 کردند علامت وقفی سقوط حرکت شد در یک صیغه و سقوط نونات اعرابی شد در چهار
 صیغه و سقوط پنج نشد در یک صیغه زیرا که مبنی است و المبنی مالا تیغیر آخره بدخول العوالم
 علیه بان ثقیله اضرب اضربان اضربان اضربان بان خفیفه اضرب اضربان
 اضربان اضربان در اصل اضرب بود چون نون ثقیله و خفیفه

ادان ضاربت است ضارب اسم بکر بود چون خواستند که اسم بکر را مصغر کنند حرف اول را ضم
و او دثانی قابل حرکت نبود آنرا با و مفتوحه بدل کردند سوم جایای تصغیر در آوردند
صَوْرَت شد ضاربت ضاربان ضاربان ضارب جمع تکسیر از ان ضاربت است ضاربت
اسم و حدان بود چون خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند حرف اول مفتوح بود آنرا
بحال خود گذاشتند ثانی قابل حرکت نبود آنرا با و مفتوحه بدل کردند سوم جایای جمع
تکسیر در آوردند تا و حدان را حذف کردند ضارب شد و تنوین تکلن را برای منع حرف
نیز حذف کردند و ضارب شد ضارب جمع تکسیر از ان ضاربت است ضاربت اسم و حدان بود
چون خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند حرف اول را ضم دادند ثالث را شد و خسته
حرف فتح دادند بعد الف و تا و حدان را حذف کردند ضارب شد ضارب تصغیر از ان
ضاربت است ضارب اسم بکر بود چون خواستند که اسم بکر را مصغر کنند حرف اول را ضم دادند
ثانی قابل حرکت نبود آنرا با و مفتوحه بدل کردند سوم جایای تصغیر در آوردند ضارب شد
مضروب مضروب مضروب در اصل مضرب بود مضرب فعل مضارع مجهول بود چون
خواستند که فعل مضارع مجهول را اسم مفعول سازند حرف مضارع را حذف کردند و عوض
او میم مفتوحه بضم عین کلمه در آوردند و ضممه را در ان کردند تا از دو او ظاهر شود در آخرش
تنوین تکلن در آوردند برای علامت اسمیت مضروب شد مضارب جمع تکسیر از ان مضروب
و مضروب است مضروب و مضروب اسم و حدان بود چون خواستند که اسم و حدان را جمع تکسیر کنند
حرف اول مفتوح بود ثانی را فتح دادند سوم جایای علامت تکسیر در آوردند حرفی که
ما بعد الف جمع تکسیر بود آنرا کسره دادند و او ساکن یا قبل او کسوره آنرا بیابا بدل کردند و تا و
و حدان را حذف کردند تنوین تکلن را بواسطه منع صرف حذف کردند مضارب شد مضارب

ثالث و رابع را نیز فتح و اوند و الف و هـ را حذف کردند عوض آن تا آخرش
 در آوردند و قریب شد قریب جمع تکسیر از آن ضارب است ضارب اسم و هـ را بود چون خواستند
 که اسم و هـ را از جمع تکسیر کنند حرف اول را ضم و اوند و ثالث را شد و ساخته حرکت فتح
 و اوند بعد از شد و الف جمع تکسیر در آوردند و الف و هـ را از حذف کردند قریب شد
 قریب که جمع تکسیر از آن ضارب است ضارب اسم و هـ را بود چون خواستند که اسم و هـ را
 جمع تکسیر کنند حرف اول را ضم و اوند و ثالث را شد و ساخته حرکت فتح و اوند و الف
 و هـ را از حذف کردند قریب شد قریب جمع تکسیر از آن ضارب است ضارب اسم و هـ را بود
 چون خواستند که اسم و هـ را از جمع تکسیر کنند حرف اول را ضم و اوند و ثالث را ساکن ساخته
 الف و هـ را از حذف کردند قریب شد قریب جمع تکسیر از آن ضارب است ضارب اسم
 و هـ را بود چون خواستند که اسم و هـ را از جمع تکسیر کنند حرف اول را ضم و اوند و ثالث
 و رابع را فتح و اوند و الف و هـ را در آخرش در آوردند و الف و هـ را از حذف کردند
 قریب شد قریب جمع تکسیر از آن ضارب است ضارب اسم و هـ را بود چون خواستند
 که اسم و هـ را از جمع تکسیر کنند حرف اول را ضم و اوند و ثالث را ساکن ساخته و آخرش
 الف و نون فریدتان در آورده الف و هـ را از حذف کردند قریب شد قریب جمع
 تکسیر از آن ضارب است ضارب اسم و هـ را بود چون خواستند که اسم و هـ را از جمع
 تکسیر کنند حرف اول را کسره و اوند و ثالث را فتح بعد از آن الف جمع تکسیر در آورده
 الف و هـ را از حذف کردند قریب شد قریب جمع تکسیر از آن ضارب است ضارب اسم و هـ را بود
 چون خواستند که اسم و هـ را از جمع تکسیر کنند حرف اول و ثالث را ضم و اوند بعد حرف ثالث
 و اوند مسکونه در آورده الف و هـ را از حذف کردند قریب شد قریب تصغیر

[illegible]

اطلاع۔ اس مطبع میں ہر علم و فن کی کتب کا ذخیرہ سلسلہ وار فروخت کے لیے موجود ہے جسکی فہرست مطول ہر ایک شائق کو چھاپہ خانہ سے مل سکتی ہے جسکے معانیہ و ملا خط سے شائقان اصلی حالات کتب کے معلوم فرما سکتے ہیں قیمت بھی ارزان ہے اس کتاب کے نیشنل بیج کے تین صفحہ سادے ہیں انہیں بعض کتب صرف و نحو و منطق وغیرہ کی درج کرتے ہیں تاکہ جس فن کی یہ کتاب ہے اس فن کی اور بھی کتب موجودہ کارخانہ سے قدر والوں کو آگاہی کا ذریعہ حاصل ہو

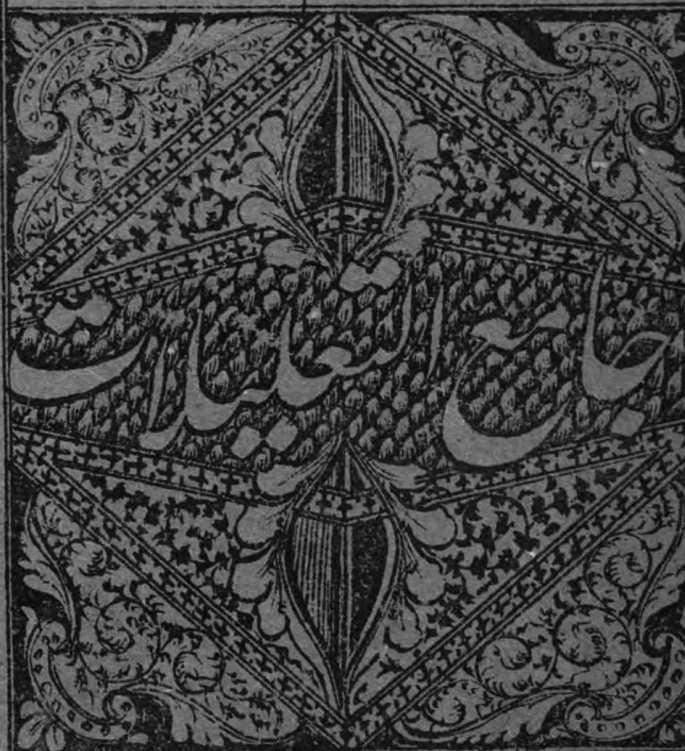
کتب صرف

عہدہ شیخ زبیدہ۔ حامل المتقین مصنفہ مولوی رحمۃ اللہ صاحب۔	میزان الصرف و منشوب۔ دو کتاب
صرف میر۔ مصنفہ میر سید شریف زین الدین صاحب برجانی۔	صرف کی مع منشوب منظوم و دائرہ چل و سہ ابواب صرف۔
و تصور المبتدی۔ مصنفہ مولوی محمد صفی بن مولوی محمد نصیر۔	مجموعہ میزان الصرف۔ مع تکرار بخشی مولوی آغا بخش و عربیہ مولوی محمد عبدالرحمن شاکر تخلص حسین کتب مقصد شمول ہیں
شرح رسالہ صرف۔ از مولوی نصر اللہ خان بہادر۔	۱۔ میزان الصرف۔ ۲۔ فیضہ جدیدہ۔
فصول اکبری۔ مع رسالہ گہر منظوم۔	۳۔ تکرار فیضہ۔ ۴۔ منشوب تصور۔
در خامیہ ابواب مجرور رسالہ مصنفہ عالم جلیل مولوی ہادی علی و رسالہ لامیہ تصنیف مفتی محمد سعد اللہ۔	۵۔ منشوب منظوم۔ ۶۔ شجرہ منشوب۔
ترنجانی بخشی۔ صرف میں۔	۷۔ تصاریف نائے۔ ۸۔ تبصرہ کاملہ۔
رکاز الاصول۔ شرح فصول اکبری مصنفہ مولوی حمایت علی۔	۹۔ تہذیب ابواب مزید۔
حراج المارواح۔ مصنفہ امجد بن علی بن سہو۔	تبیان شرح میزان۔ مصنفہ مولوی علی بخش
شافیہ بخشی۔ از مصنف علامہ ابن حاجب۔	شرح میزان الصرف۔ شرح مولوی وارث علی مولوی۔
	بیچ گنج و زبیدہ۔ دو کتاب و زبیدہ مصنفہ ظہیر بن محمود و درسی کتاب۔

Samall talimat

صنایع و کسب و کار فیضی خلاصه زمان
به عین عین و نون و نون و نون

رساله نافه و عیال الله جامع قوانین مفیده و علم صرف و حساب و اصول و فقه و شریعت



مبتدا کتبی که درین مضمون تعلیمات علم صرف و حساب و فقه و شریعت و اصول و فقه و شریعت حل شده

در مطبعه میثقیه
در مطبعه میثقیه

Jāmi' al-ta'libāt.

Ta'libāt.

49 C 38

~~49 C 12~~

Indian Institute, Oxford.

The Lucknow Sparks Library.

Presented

by

Munshi, Abdul Kishore.

